

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 332

fyrtiotredje årgången

28 december 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 2850/2000/EG av den 20 december 2000 om upprättande av en gemenskapsram för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 2851/2000 av den 22 december 2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Republiken Polen och om upphävande av förordning (EG) nr 3066/95 7
- ★ Rådets förordning (EG) nr 2852/2000 av den 22 december 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Republiken Indien och Republiken Korea 17
- Kommissionens förordning (EG) nr 2853/2000 av den 27 december 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 32
- Kommissionens förordning (EG) nr 2854/2000 av den 27 december 2000 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter 34
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2855/2000 av den 27 december 2000 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen 41
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2856/2000 av den 27 december 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2508/97 om fastställande av tillämpningsföreskrifter vad avser mjölk och mjölkprodukter för ordningarna i Europaavtalen mellan gemenskapen och Ungern, Polen, Tjeckiska republiken, Slovakien, Bulgarien, Rumänien och Slovenien och för ordningen i frihandelsavtalen mellan gemenskapen och de baltiska länderna 49
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2857/2000 av den 27 december 2000 om ändring av förordningarna (EG) nr 1279/98, (EG) nr 1128/1999, (EG) nr 1247/1999 och (EG) nr 2335/2000 till följd av nya medgivanden för vissa nötköttsprodukter inom ramen för vissa tullkvoter 55

Pris: 24,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens förordning (EG) nr 2858/2000 av den 27 december 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2125/95 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för svampkonserver	59
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2859/2000 av den 27 december 2000 om krisdestillation enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 i vissa vinodlingsområden i Italien	61
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2860/2000 av den 27 december 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2316/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor för att däri inbegripa lin och hampa som odlas för fiberproduktion, fastställa regler för arealuttag samt ändra basarealerna för Grekland och Portugal	63
Kommissionens förordning (EG) nr 2861/2000 av den 27 december 2000 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan	76
Kommissionens förordning (EG) nr 2862/2000 av den 27 december 2000 om ändring av importtullar inom rissektorn	78
★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester	81
Förklaring från kommissionen	90
★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall	91

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2000/816/EG:

★ Kommissionens beslut av den 27 december 2000 om att inte uppta quintozen som ett verksamt ämne i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 4136]	112
--	-----

2000/817/EG:

★ Kommissionens beslut av den 27 december 2000 om att inte uppta permetrin som ett verksamt ämne i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om upphävande av tillstånd för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 4140]	114
--	-----

2000/818/EG:

★ Kommissionens beslut av den 19 december 2000 om att godta ett åtagande som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Republiken Indien och Republiken Korea [delgivet med nr K(2000) 3905]	116
---	-----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 2850/2000/EG**av den 20 december 2000****om upprättande av en gemenskapsram för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, mot bakgrund av det gemensamma utkast som godkändes av förlikningskommittén den 11 oktober 2000, och

av följande skäl:

- (1) De åtgärder som gemenskapen vidtagit sedan 1978 när det gäller oavsiktlig förorening av havet har gjort det möjligt att stegvis utveckla samarbetet mellan medlemsstaterna inom ett av gemenskapens åtgärdsprogram. Den resolution och de beslut som antagits sedan 1978 ⁽⁴⁾ utgör grunden för detta samarbete.
- (2) Ömsesidigt bistånd och samarbete mellan medlemsstaterna på detta område underlättas redan genom flera regionala avtal avseende oavsiktlig förorening av havet, t.ex. Bonn-samarbetsavtalet.
- (3) Internationella konventioner och avtal tillämpliga på europeiska hav och havsområden, såsom OSPAR-konventionen, Barcelonakonventionen och Helsingforskonventionen bör beaktas.

(4) Gemenskapens informationssystem har använts för att ge medlemsstaterna tillgång till de uppgifter som krävs för kontroll och minskning av föroreningar som orsakas av utsläpp av stora mängder kolväten och andra skadliga ämnen i havet. Informationssystemet kommer att förenklas genom ett modernt, automatiskt databehandlingssystem.

(5) Det finns ett behov av att inrätta ett system för ett snabbt och effektivt informationsutbyte.

(6) Gemenskapens insatsgrupp och andra åtgärder inom gemenskapens åtgärdsprogram har tillhandahållit praktiskt bistånd till de operativa myndigheterna i samband med nödsituationer vid förorening av havet och främjat samarbetet vid och beredskapen för ett effektivt ingripande vid olyckor.

(7) Enligt gemenskapens program för politik och åtgärder för miljön och en hållbar utveckling ⁽⁵⁾, som lagts fram av kommissionen, skall gemenskapens verksamhet förstärkas, särskilt vad gäller ekologiska nödsituationer som inbegriper oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet.

(8) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester från fartyg ⁽⁶⁾ är av grundläggande betydelse i samband med detta beslut.

(9) Med skadliga ämnen avses alla farliga eller ohälsosamma ämnen som om de släpps ut i havsmiljön kan ge upphov till oro.

(10) Genom att vidta åtgärder mot riskerna bidrar gemenskapens samarbete avseende oavsiktlig förorening av havet till att uppnå målen i fördraget genom att främja solidaritet mellan medlemsstaterna och i enlighet med artikel 174 i fördraget bidra till att bevara och skydda miljön samt skydda människors hälsa.

⁽¹⁾ EGT C 25, 30.1.1999, s. 20.

⁽²⁾ EGT C 169, 16.6.1999, s. 16.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 16 september 1999 (EGT C 54, 25.2.2000, s. 82), rådets gemensamma ståndpunkt av den 17 december 1999 (EGT C 87, 24.3.2000, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 13 juni 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT). Europaparlamentets beslut av den 30 november 2000 och rådets beslut av den 5 december 2000.

⁽⁴⁾ EGT C 162, 8.7.1978, s. 1,
EGT L 355, 10.12.1981, s. 52,
EGT L 77, 22.3.1986, s. 33,
EGT L 158, 25.6.1988, s. 32.

⁽⁵⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ Se sidan 81 i detta nummer av EGT.

- (11) Upprättandet av en gemenskapsram för samarbete, inom vilken stödåtgärder tillhandahålls, kommer att bidra till en ännu effektivare utveckling av samarbetet avseende oavsiktlig förorening av havet. Samarbetsramen bör i stor utsträckning grundas på de erfarenheter som redan gjorts på området sedan 1978.
- (12) En gemenskapsram för samarbete kommer också att öka öppenheten samt konsolidera och stärka de olika åtgärderna.
- (13) Oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet innefattar förorening från offshore-anläggningar och olagliga utsläpp orsakade av fartygs drift.
- (14) Åtgärder som syftar till att tillhandahålla information och förbereda de personer i medlemsstaterna som ansvarar för och arbetar med oavsiktlig förorening av havet är viktiga och ökar beredskapen inför olyckor samt bidrar till att minska riskerna.
- (15) Det är även viktigt att vidta gemenskapsåtgärder för att förbättra de tekniska lösningar och de metoder som används vid ingripande och återställande efter nödsituationer.
- (16) Det operativa stödet till medlemsstaterna i nödsituationer och ett smidigare utbyte medlemsstaterna emellan av erfarenheter från sådana situationer har visat sig vara av stort värde.
- (17) Åtgärder inom denna samarbetsram bör även främja principen om att förorenaren betalar, vilken bör tillämpas i enlighet med tillämplig nationell och internationell miljö- och sjölagstiftning.
- (18) De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (19) I detta beslut fastställs, för hela den tid som samarbetsramen gäller, en finansieringsram, som utgör den särskilda referens för budgetmyndigheten under det årliga budgetförandet som avses i punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförandet ⁽²⁾.
- (20) Bestämmelserna i detta beslut ersätter särskilt det åtgärdsprogram som inrättades genom rådets resolution av den 26 juni 1978 och det informationssystem för gemenskapen som inrättades genom rådets beslut 86/85/EEG av den 6 mars 1986 om införande av ett informationssystem för gemenskapen avseende kontroll och minskning av förorening orsakad av utsläpp av kolväten och andra skadliga ämnen i havet och i större

vattenvägar ⁽³⁾. Det senare rådsbeslutet bör upphävas från och med den dag då det här beslutet träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed inrättas en gemenskapsram för samarbete avseende oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet (nedan kallad samarbetsramen) för perioden 1 januari 2000–31 december 2006.

2. Samarbetsramen är avsedd

a) att stödja och komplettera medlemsstaternas arbete på nationell, regional och lokal nivå för att skydda den marina miljön, kustlinjerna och människors hälsa mot riskerna för oavsiktlig eller avsiktlig förorening till havs, med undantag för fortlöpande föroreningsströmmar från landbaserade källor;

riskerna för oavsiktlig förorening av havet omfattar utsläpp av skadliga ämnen i havsmiljön, oavsett ursprung, såväl från fartyg som från kusten eller från flodmynningar, och även sådana som har anknytning till material som har dumpats, såsom ammunition, med undantag för tillåtna utsläpp och fortlöpande föroreningsströmmar från landbaserade källor,

b) att bidra till att förbättra medlemsstaternas förmåga att ingripa när olyckor föranleder utsläpp, eller vid omedelbart hot om utsläpp, av olja eller andra skadliga ämnen i havet, och också att bidra till att förebygga riskerna. I överensstämmelse med den interna fördelningen av befogenheter inom medlemsstaterna kommer dessa att utbyta information om ammunition som dumpats i havet för att underlätta fastställande av risker och beredskapsåtgärder,

c) att skapa bättre förhållanden för och underlätta ett effektivt ömsesidigt bistånd och samarbete mellan medlemsstaterna på detta område, samt

d) att främja samarbetet mellan medlemsstaterna för att sörja för att ersättning utgår för skador i enlighet med principen om att förorenaren skall betala.

Artikel 2

Utan att det påverkar ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna och kommissionen, skall kommissionen genomföra de åtgärder som omfattas av samarbetsramen i enlighet med bilagorna I och II.

a) Inom samarbetsramen skall det upprättas ett informationssystem för gemenskapen avsett för informationsutbyte för beredskap och ingripanden vid oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet. Systemet skall åtminstone bestå av de delar som anges i bilaga I.

De slag av åtgärder som omfattas av samarbetsramen samt de finansiella bestämmelserna för gemenskapens bidrag anges i bilaga II.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 77, 22.3.1986, s. 33. Beslutet ändrat genom beslut 88/346/EEG (EGT L 158, 25.6.1988, s. 32).

- b) En treårig löpande plan, som skall ses över årligen, skall antas för att genomföra samarbetsramen i enlighet med förfarandet i artikel 4.2 och på grundval av bland annat den information som medlemsstaterna tillhandahåller kommissionen.

Kommissionen får vid behov vidta ytterligare åtgärder utöver dem som anges i bilaga II. Sådana ytterligare åtgärder skall bedömas mot bakgrund av fastställda prioriteringar och tillgängliga finansiella medel, och skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 4.2.

- c) Den finansiella ramen för genomförandet av detta beslut för perioden 2000–2006 fastställs härmed till 7 miljoner euro. De budgetmedel som tilldelas de åtgärder som fastställs i detta beslut skall föras in i de årliga anslagen för Europeiska unionens allmänna budget. De anslag som står till förfogande för varje budgetår skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 3

1. De enskilda åtgärder som skall vidtas skall anges i den löpande planen för genomförande av samarbetsramen.
2. De enskilda åtgärderna skall väljas ut i huvudsak på grundval av i vilken utsträckning de bidrar till
 - a) att tillhandahålla information och att förbereda dem som i medlemsstaterna ansvarar för och arbetar med oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet, däribland hamnmyndigheterna där så är lämpligt, i syfte att öka beredskapsnivån och bidra till att förebygga riskerna,
 - b) att förbättra tekniska lösningar och metoder för ingripande och återställande efter olyckor samt att förbättra tekniska lösningar för att utvärdera skadorna på havs- och kustmiljön,
 - c) att ge allmänheten bättre information för att på så sätt bidra till att klargöra risker och till att vidarebefordra information om olyckor,
 - d) att stärka samarbetet med berörda lokala organ och naturskyddsorgan när det gäller riskförebyggande åtgärder och ingripanden,
 - e) att tillhandahålla operativt stöd till medlemsstaterna i nödsituationer, genom mobilisering av experter främst från gemenskapens insatsgrupp, och till spridning av erfarenheter från sådana situationer mellan medlemsstaterna.

3. Varje enskild åtgärd skall genomföras i nära samarbete med de behöriga myndigheterna på nationell, regional och lokal nivå i medlemsstaterna.

Artikel 4

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 5

Kommissionen skall utvärdera genomförandet av samarbetsramen efter halva tiden och före dess upphörande, och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet senast 36 månader efter det att beslutet har trätt i kraft och därefter sex år efter det att beslutet har trätt i kraft. I sin slutrapport skall kommissionen om så är lämpligt lägga fram förslag till nya åtgärder för att fortsätta samarbetsramen.

Artikel 6

Beslut 86/85/EEG upphör att gälla.

Artikel 7

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

J.-C. GAYSSOT

Ordförande

BILAGA I

DELAR I GEMENSKAPENS INFORMATIONSSYSTEM

Ett modernt automatiskt system för databehandling skall användas för gemenskapens informationssystem. På webbplatsen på Internet skall det finnas allmän bakgrundsinformation på gemenskapsnivå på en hemsida för gemenskapen, och på nationella hemsidor skall det finnas information om de nationella resurser som finns tillgängliga för insatser.

Systemet skall innehålla en separat tryckt del i form av en operativ lösbladspublikation för gemenskapen med information om krisledning i varje medlemsstat.

1. Kommissionen skall öppna en webbplats med en allmän ingångssida för systemet och en hemsida för gemenskapen.
2. Inom sex månader efter det att beslutet har trätt i kraft skall varje medlemsstat
 - a) utse den eller de myndigheter som ansvarar för förvaltningen av systemets nationella del och underrätta kommissionen om detta,
 - b) inrätta eller bibehålla en nationell hemsida eller sammanlänkade nationella hemsidor; denna nationella hemsida eller en av de sammanlänkade nationella hemsidorna skall kopplas ihop med hela systemet genom gemenskapens allmänna ingångssida för systemet,
 - c) på sin eller sina nationella hemsidor föra in den relevanta informationen, nämligen
 - i) en beskrivning av de nationella strukturerna och förbindelserna mellan nationella myndigheter avseende oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet, inbegripet de kontaktpunkter dit man skall vända sig med frågor avseende ingripanden vid nödsituationer,
 - ii) allmän information om befintliga grupper och utrustning för ingripanden vid nödsituationer och sanering, särskilt
 - insatsgrupper (till havs) bestående av fartyg för oljesanering,
 - insatsgrupper (på land) för att bekämpa föroreningar vid kusten och organisera tillfällig lagring samt för att genomföra åtgärder för återställande av känsliga kustområden,
 - expertgrupper för övervakning av miljöpåverkan vid föroreningar och/eller följderna av den bekämpningsteknik som använts, inbegripet kemisk dispersion,
 - andra mekaniska, kemiska och biologiska medel för bekämpning av förorening till havs och sanering av kusterna, inbegripet system för att tömma oljetankar,
 - flygplan för övervakning från luften,
 - förrådsplatser,
 - möjlighet till bogsering vid olyckor,
 - ett eller flera larmtelefonnummer för allmänheten,
 - iii) villkor för att erbjuda bistånd.

På begäran skall kompletterande upplysningar lämnas vid kontaktpunkterna.

3. Varje medlemsstat skall uppdatera sin eller sina nationella hemsidor enligt punkt 2 så snart förändringar inträffar.
4. Varje medlemsstat skall, inom sex månader efter det att beslutet har trätt i kraft, informera kommissionen om sin operativa krisledning, inbegripet operativa förfaranden för mobilisering och operativa kontaktpunkter med adress- och kontaktuppgifter, och denna information skall ingå i gemenskapens operativa lösbladspublikation.
5. Varje medlemsstat skall så snart som möjligt meddela kommissionen varje ändring avseende informationen i lösbladspublikationen.
6. Kommissionen skall tillhandahålla varje medlemsstat ett exemplar av lösbladspublikationen och skicka varje uppdatering till medlemsstaterna.

Förlagorna för gemenskapens hemsida och de nationella hemsidorna samt ytterligare riktlinjer för genomförandet av gemenskapens informationssystem skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 4.2.

BILAGA II

FINANSIELLA BESTÄMMELSER FÖR GEMENSKAPENS BIDRAG

Slag av åtgärder	Finansiella bestämmelser
A. Åtgärder avseende utbildning och information	
1. Kurser och seminarier ⁽¹⁾	
Organisera kurser och workshops för nationella, regionala och lokala tjänstemän i medlemsstaterna och andra berörda personer för att säkerställa att de behöriga organen ingriper snabbt och effektivt.	Hösta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 75 % av den totala kostnaden för åtgärden, med ett tak på 75 000 euro per åtgärd.
2. Utbyte av experter	
Organisera utstationering av experter till en annan medlemsstat för att experterna skall kunna få erfarenhet, eller bilda sig en uppfattning om olika tekniska lösningar som används, eller studera tillvägagångssätten inom andra beredskapsstyrkor eller andra relevanta organ, till exempel icke-statliga organisationer med sakkunskaper om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet. Organisera utbyte av experter mellan medlemsstaterna för att de skall kunna ge eller delta i korta utbildningskurser eller -moduler i andra medlemsstater.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 75 % av kostnaderna för experternas resor och uppehålle och 100 % av kostnaderna för samordning av systemet.
3. Övningar ⁽¹⁾	
Syftet med övningarna är att jämföra metoder, stimulera samarbetet mellan medlemsstaterna och stödja framsteg i och samordna de nationella beredskapsstyrkorna.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 50 % av kostnaderna för deltagande av observatörer från andra medlemsstater och för att organisera tillhörande workshops, förbereda övningen, sammanställa en slutrapport etc.
4. Gemenskapens informationssystem	
Utveckling och underhåll av ett modernt datoriserat informationssystem för att hjälpa de nationella myndigheterna att hantera oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet genom att tillhandahålla den information som de behöver för krisledningen.	100 % finansiering av kommissionens del av systemet.
B. Åtgärder för att förbättra tekniska lösningar och metoder för ingripande och återställande (pilotprojekt) ⁽¹⁾	
Projekt avsedda att öka medlemsstaternas förmåga till ingripande och återställande. Dessa projekt syftar främst till att förbättra metoder, tekniska lösningar och förfaranden. Deras räckvidd bör vara sådan att de är av intresse för alla eller flera medlemsstater och kan inbegripa projekt för tillämpning av ny teknik avseende oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet. Projekt som omfattar två eller flera stater kommer att gynnas.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 50 % av den totala kostnaden för varje projekt med ett tak på 150 000 euro.
C. Stöd- och informationsåtgärder	
1. Miljökonsekvenser	
Åtgärder för att stödja undersökningar av miljöeffekterna efter en olycka, utvärdera de förebyggande och återställande åtgärder som vidtagits och sprida resultaten och erfarenheterna till de andra medlemsstaterna.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 50 % av den totala kostnaden för varje åtgärd.

Slag av åtgärder	Finansiella bestämmelser
2. <i>Konferenser och evenemang</i> ⁽¹⁾ Konferenser och andra evenemang om förening av havet som är öppna för en stor publik, särskilt när de omfattar flera medlemsstater. 3. <i>Andra stödåtgärder</i> ⁽¹⁾ Åtgärder för att definiera den aktuella tekniska nivån, för att utveckla principer och riktlinjer rörande viktiga aspekter av oavsiktlig eller avsiktlig förening av havet och för att utvärdera samarbetsramen. Åtgärder som främjar utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna om de risker som sammanhänger med dumpad ammunition, om berörda zoner (inbegripet kartläggning) och om vilka åtgärder som skall vidtas i en nödsituation. 4. <i>Information</i> Publikationer, utställningsmaterial och annan information till allmänheten om gemenskapens samarbete när det gäller oavsiktlig eller avsiktlig förening av havet. D. Mobilisering av expertis Åtgärder för mobilisering av experter ur gemenskapens insatsgrupp som skall ingripa i händelse av de nödsituation för att förstärka det system som inrättats av myndigheterna i den medlemsstat eller det tredje land som befinner sig i denna situation och för att tillhandahålla en expert på platsen som samordnar observatörer från andra medlemsstater.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 30 % av den totala kostnaden för åtgärden med ett tak på 50 000 euro. Finansiering 100 %. Finansiering 100 %. Finansiering 100 %. Ekonomiskt bidrag från gemenskapen: 100 % av kostnaderna för experternas tjänsteresor.

⁽¹⁾ Bidragsberättigande åtgärder är endast sådana som berör alla eller ett större antal medlemsstater.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2851/2000

av den 22 december 2000

om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Republiken Polen och om upphävande av förordning (EG) nr 3066/95

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan⁽¹⁾, föreskrivs vissa medgivanden (tidigare: koncessioner) för vissa jordbruksprodukter med ursprung i Polen.

(2) Vissa förbättringar av förmånsordningarna enligt Europaavtalet med Polen föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 av den 22 december 1995 om införande av vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om autonom anpassning under en övergångsperiod av vissa jordbrukskoncessioner som föreskrivs i Europaavtalen i syfte att beakta det jordbruksavtal som ingåtts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan⁽²⁾. Protokollet om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan, för att beakta Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundan, däribland förbättringar av den befintliga förmånsordningen, har ännu inte trätt i kraft.

(3) I och med att avtal om ytterligare jordbruksmedgivanden har ingåtts med Bulgarien, Tjeckien, Ungern, Rumänien och Slovakien har förordning (EG) nr 3066/95 inte längre något innehåll och kan därför upphävas.

(4) I enlighet med de direktiv som rådet antog den 30 mars 1999 förhandlade kommissionen och Polen den 26 september 2000 fram ett nytt tilläggsprotokoll till Europaavtalet.

(5) Det nya tilläggsprotokollet, i vilket det föreskrivs om ytterligare jordbruksmedgivanden, kommer att grunda sig på artikel 20.5 i Europaavtalet där det fastställs att gemenskapen och Polen i associeringsrådet skall undersöka möjligheterna att, produkt för produkt och på en ordnad och ömsesidig grundval, bevilja varandra ytterligare medgivanden.

(6) Det är av stor betydelse för förhandlingarna om slutande av ett nytt tilläggsprotokoll till Europaavtalet med Republiken Polen att anpassningarna genomförs snarast.

(7) Det är därför lämpligt att, som en autonom övergångsåtgärd, anpassa de jordbruksmedgivanden som föreskrivs i Europaavtalet med Polen.

(8) Republiken Polen kommer också att anta alla lagförslag som behövs, som en autonom övergångsåtgärd, för ett simultant genomförande av de åtaganden som följer av förhandlingarna.

(9) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.

(10) I kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁴⁾ kodifieras förvaltningsföreskrifterna för de tullkvoter som skall användas i kronologisk ordning efter tulldeklarationernas datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den ordning för import till gemenskapen som är tillämplig på vissa jordbruksprodukter med ursprung i Polen och som anges i bilaga A.a och A.b till denna förordning, skall ersätta den ordning som anges i bilagorna VIIIa, VIIIb, Xa, Xb och Xc till Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan.

⁽¹⁾ EGT L 348, 31.12.1993, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 328, 30.12.1995, s. 31. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2435/1998 (EGT L 303, 13.11.1998, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1602/2000 (EGT L 188, 26.7.2000 s. 1).

2. Samma dag som det tilläggsprotokoll om anpassning av Europaavtalet som antas för att beakta resultatet av parternas förhandlingar om nya ömsesidiga medgivanden för jordbruksprodukter träder i kraft, skall de medgivanden som anges i det protokollet ersätta dem som anges i bilaga A.a och A.b till den här förordningen.

3. Förordning (EG) nr 3066/95 skall upphöra att gälla.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna förordning i enlighet med förfarandet i artikel 3.2.

Artikel 2

1. Tullkvoter med löpnummer över 09.5100 skall förvaltas av kommissionen i enlighet med artiklarna 308a, 308b och 308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

2. De kvantiteter av varor som omfattas av tullkvoter och övergår till fri omsättning från och med den 1 juli 2000 enligt de medgivanden som föreskrivs i bilaga VIIIa, VIIIb, Xa, Xb och Xc till Europaavtalet i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 3066/95 skall till fullo räknas av mot de kvantiteter som föreskrivs i bilaga A.b till denna förordning, utom när det gäller kvantiteter för vilka importlicens utfärdades före den 1 juli 2000.

3. Punkt 2 skall inte vara tillämplig på tullkvot med löpnummer 09.5811.

Artikel 3

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, eller i tillämpliga fall, den kommitté som inrättas genom tillämpliga bestämmelser i andra förordningar om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknader, nedan kallad kommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 2000.

På rådets vägnar

C. PIERRET

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

BILAGA A.a

Nedan angivna tullar som tas ut vid import till gemenskapen av de produkter med ursprung i Polen skall upphävas

KN-nr ⁽¹⁾	KN-nr ⁽¹⁾	KN-nr ⁽¹⁾	KN-nr ⁽¹⁾	KN-nr ⁽¹⁾
0101 20 10	0708	0810 40 90	1209 99 99	1515 90 60
0104 20 10	0709 20	0810 90 85	1211 90 30	1515 90 91
0106 00 10	0709 51 10	0811 90 11	1212 10 10	1515 90 99
0106 00 20	0709 51 30	0811 90 19	1212 10 99	1516 20 95
	0709 51 50	0811 90 31	1214 90 10	1516 20 96
0205 00 11	0709 51 90	0811 90 39		1516 20 98
0205 00 19	0709 52 00	0811 90 50	1302 19 05	1518 00 31
0205 00 90	0709 60 10	0811 90 70		1518 00 39
0208 10 11	0709 60 99	0811 90 85	1502 00 90	1522 00 91
0208 10 19	0709 90 40	0811 90 95	1503 00 19	
0208 20 00	0709 90 50	0812 10 00	1503 00 90	1602 31 11
0208 90 10	0710 21 00	0812 20 00	1504 10 10	1602 31 19
0208 90 50	0710 22 00	0812 90 40	1504 10 99	1602 31 30
0208 90 60	0710 29 00	0812 90 50	1504 20 10	1602 31 90
0208 90 80	0710 30 00	0812 90 60	1504 30 10	
0210 90 10	0710 80 59	0812 90 95	1508 10 90	2001 90 20
0210 90 79	0710 80 61	0813 10 00	1508 90 10	2001 90 50
	0710 80 69	0813 20 00	1508 90 90	2003 10 20
0407 00 90	0710 80 70	0813 30 00	1511 10 90	2003 10 30
0410 00 00	0710 80 85	0813 40 10	1511 90 11	2005 10 00
	0710 80 95	0813 40 30	1511 90 19	2005 20 20
0601 10 10	0710 80 95	0813 40 30	1511 90 91	2005 20 80
0601 10 20	0710 90 00	0813 40 95	1511 90 99	2005 40 00
0601 10 30	0711 10 00	0813 50 12	1513 11 10	2005 51 00
0601 10 40	0711 30 00	0813 50 15	1513 11 91	2005 59 00
0601 10 90	0711 90 10	0813 50 19	1513 11 99	2005 60 00
0601 20 30	0711 90 40	0813 50 39	1513 19 11	2005 90 10
0601 20 90	0711 90 60	0813 50 91	1513 19 19	2005 90 30
0602 10 90	0711 90 70	0813 50 99	1513 19 30	2005 90 50
0602 20 90	0712 20 00	0814 00 00	1513 19 91	2005 90 60
0602 30 00	0712 30 00		1513 19 99	2005 90 70
0602 40 10	0712 90 05	0901 12 00	1513 21 11	2005 90 75
0602 40 90	0712 90 50	0901 21 00	1513 21 19	2005 90 80
0602 90 10	0712 90 90	0901 22 00	1513 21 30	2008 80
0602 90 30	0713 50 00	0902 10 00	1513 21 90	2009 70 19
0602 90 41	0713 90 10	0904 12 00	1513 29 11	2009 70 30
0602 90 45	0713 90 90	0904 20 10	1513 29 19	2009 70 93
0602 90 49		0904 20 90	1513 29 30	2009 70 99
0602 90 51	0802 21 00	0907 00 00	1513 29 50	2009 80 19
0602 90 59	0802 22 00	0910 40 13	1513 29 91	2009 80 38
0602 90 70	0802 31 00	0910 40 19	1513 29 99	2009 80 69
0602 90 91	0802 32 00	0910 40 90	1515 19 10	2009 80 95
0602 90 99	0802 40 00	0910 91 90	1515 19 90	2009 80 96
0604 10 90	0802 90 85	0910 99 99	1515 21 10	2009 80 97
0604 91 21	0806 20 11		1515 21 90	2009 80 99
0604 91 29	0806 20 12	1106 10 00	1515 29 10	2009 90 19
0604 91 41	0802 20 18	1106 30 90	1515 29 90	2009 90 29
0604 91 49	0806 20 91		1515 30 90	2009 90 39
0604 91 90	0806 20 92	1208 10 00	1515 50 11	2302 50 00
0604 99 90	0806 20 98	1209 19 00	1515 50 19	2306 90 19
	0807 11 00	1209 21 00	1515 50 91	2308 90 90
0701 90 10	0807 19 00	1209 23 80	1515 50 99	2309 10 51
0703 10 90	0808 20 90	1209 29 50	1515 90 29	2309 10 90
0703 90 00	0809 40 90	1209 29 80	1515 90 39	2309 90 10
0704	0810 10	1209 30 00	1515 90 40	2309 90 31
0705	0810 40 30	1209 91 10	1515 90 51	2309 90 41
0706	0810 40 50	1209 91 90	1515 90 59	2309 90 51
0707 00 90		1209 99 91		

⁽¹⁾ Enligt kommissionens förordning (EG) nr 2204/1999 av den 12 oktober 1999 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 278, 28.10.1999, s. 1).

BILAGA A.b

För import till gemenskapen av följande produkter med ursprung i Polen skall de medgivanden som fastställs nedan gälla

(MGN = tull för mest gynnad nation)

Löpnummer	KN-nummer	Varubeskrivning ⁽¹⁾	Tillämplig tull (% av MGN) (ton)	Årlig Kvantitet fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.4598	0102 90 05	Levande nötkreatur med en färskvikt på högst 80 kg	10	178 000 djur	0	⁽³⁾
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Levande nötkreatur med en färskvikt över 80 kg, men högst 300 kg	10	153 000 djur	0	⁽³⁾
09.4563	ex 0102 90	Kvigor och kor, ej avsedda för slakt, av följande bergsraser: grå, brun, gul, brokig Simmental och Pinzgau	6 % av värdet	7 000 djur	0	⁽⁴⁾
09.4820	0103 92 19	Levande svin av tamsvin	20	1 750	0	
09.4575	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90	Levande får eller getter	tullfritt	9 200	0	⁽⁵⁾
	0204	Kött av får eller get				⁽⁵⁾
09.4824	0201 0202	Kött av nötkreatur, färskt, kylt eller fryst	tullfritt	16 000	1 600	⁽¹¹⁾
	1602 50	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade — av nötkreatur				
09.4809	ex 0203	Kött av tamsvin, färskt, kylt eller fryst	tullfritt	30 000	3 000	⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁷⁾
	ex 0210	Griskött				
	0210 11	— Skinka, bog och delar, med ben,				
	0210 12 0210 19	— Sidfläsk och delar därav — Andra				
	0206 80 91 0206 90 91	Ätbara slaktbiprodukter av häst, åsna, mula eller mulåsna	50	obegränsad	—	
09.5811	ex 0207	Kött och ätbara slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, med undantag av 0207 34, 0207 36 81, 0207 36 85	tullfritt	1.1.2001– 30.6.2001: 18 000 Baskvantitet för årlig ökning 36 000	3 600	⁽⁷⁾
09.4813	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 99	Skummjölkspulver Helmjölkspulver Helmjölkspulver	tullfritt	10 000	1 000	

Löpnummer	KN-nummer	Varubeskrivning ⁽¹⁾	Tillämplig tull (% av MGN) (ton)	Årlig Kvantitet fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.4814	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90	Smör och bredbara smörfettsprodukter	tullfritt	6 000	600	(⁷)
09.4815	0406	Ost och ostmassa	tullfritt	9 000	900	(⁷)
09.4816	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Ägg av fjäderfä, med skal	20	1 875	0	
09.4825	0408 91 80 0408 99 80	Fågelägg, torkade Andra hela ägg, utan skal	20	375	0	(⁸)
	0409 00 00	Naturlig honung	93	obegränsad		
	0603 90 00	Snittblommor	35	obegränsad		
09.5101 09.5103	0701 10 00 0701 90 90	Utsädespotatis Potatis	20 20	550 5 000	0 0	
09.5107 09.5109	0703 10 11 0703 10 19	Sättlök Kepalök	tullfritt tullfritt	400 148 500	0 0	
09.5113	0703 20 00	Vitlök	tullfritt	875	0	
	0707 00 05	Gurkor	tullfritt	obegränsad	—	(⁹) (¹²)
	0709 10 00	Kronärtsskockor	tullfritt	obegränsad		(⁹) (¹²)
09.5527	0709 40 00	Selleri, utom rotselleri	tullfritt	125	0	
09.5563	0710 80 51	Paprika, fryst	tullfritt	2 000	0	
	0711 40 00	Gurkor	80	obegränsad		
09.5159	0808 10 20 0808 10 50 0808 10 90 0808 10 20 0808 10 50 0808 10 90	Äpplen Äpplen	20 100 % MGN 100 % MGN 100 % MGN	5 375 — — —	0 — — —	(⁹) (⁹) (⁹) (¹⁴) (¹⁴) (¹⁴)
09.5282	0808 20 10	Päron i lös vikt (1 augusti–31 december)	tullfritt	250	0	

Löpnummer	KN-nummer	Varubeskrivning ⁽¹⁾	Tillämplig tull (% av MGN) (ton)	Årlig Kvantitet fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001 (ton)	Särskilda bestämmelser
	0809 20	Körsbär	tullfritt	obegränsad		⁽⁹⁾ ⁽¹²⁾
	0809 40 05	Plommon — avsedda för bearbetning, i förpackningar med en nettovikt av mer än 250 kg ⁽¹³⁾ — andra	tullfritt tullfritt	obegränsad obegränsad		 ⁽⁹⁾ ⁽¹³⁾
	0810 20 0810 30	Hallon, björnbär, mullbär och loganbär Vinbär och krusbär	tullfritt	obegränsad		⁽¹⁰⁾ ⁽¹⁰⁾
	0811 10 0811 20	Frysta jordgubbar och smultron Frysta hallon, björnbär, mullbär, loganbär, svarta, vita och röda vinbär, samt krusbär	tullfritt	obegränsad		⁽¹⁰⁾ ⁽¹⁰⁾
09.5167	0811 90 75 0811 90 80	Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>) Körsbär, utom surkörsbär	tullfritt	30 250	0	
09.5573	0812 90 10	Aprikoser	tullfritt	1 250	0	
09.4831	1001 90	Vete och blandsäd, utom durumvete	tullfritt	1.1.2001– 30.6.2001: 200 000 Baskvantitet för årlig ökning 400 000	40 000	⁽⁷⁾
09.5814	1008 10 00	Bovete	20	5 500	0	
09.5815	1101 1102	Mjöl av vete eller blandsäd Finmalet mjöl av spannmål, utom av vete eller blandsäd	Tullfritt	1.1.2001– 30.6.2001: 5 000 Baskvantitet för årlig ökning 10 000	1 000	⁽⁷⁾
09.4804	1108 13 00	Potatisstärkelse	20	9 375	0	
09.5579	1514 10 10	Oraffinerad rapsolja, rybsolja och senapsolja, avsedd för andra ändamål än som livsmedel	tullfritt	625	0	
09.4806	1601 10 ex 1602 1602 41 1602 42 1602 49	Korv och liknande produkter av kött, slaktbiprodukter eller blod, livsmedelsbehandlingar av dessa produkter Kött, slaktbiprodukter och blod av svin, beredda eller konserverade på annat sätt: — Skinka och delar därav — Bog och delar därav — Andra, inbegripet blandade styckningsdelar	tullfritt	16 000	1 600	⁽⁷⁾

Löpnummer	KN-nummer	Varubeskrivning ⁽¹⁾	Tillämplig tull (% av MGN) (ton)	Årlig Kvantitet fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001 (ton)	Särskilda bestämmelser
	1602 20 11 1602 20 19	Gås- eller anklever	69	obegränsad	—	
09.5812	ex 1602 1602 32 1602 39	Kött, slaktbiprodukter och blod av fjäderfä, beredda eller konserverade på annat sätt enligt nr 0105: — av arten <i>Gallus domesticus</i> — Andra	tullfritt	1.1.2001– 30.6.2001: 500 Baskvantitet för årlig ökning 1 000	100	(⁷)
	ex 1602 90 31 ex 1602 90 31	Vilt Kanin	47 82	obegränsad obegränsad	—	
09.5547	1703 90 00	Melass, utom sockerrörsmelass	tullfritt	300 000	0	
	ex 2001 10 00	Gurkor, beredda eller konserverade	tullfritt	obegränsad	0	
09.5189	ex 2007 99 31 2007 99 33 2007 99 35	Sylt av surkörsbär Sylt av jordgubbar eller smultron Hallonsylt	20	1 875	0	(⁹)
	ex 2007 99 39	med ett sockerinnehåll av minst 30 % viktprocent Frukt enligt KN-numren 0801, 0803, 0804 (utom fikon och ananas), 0807 20 00, 0810 20 90, 0810 30 90, 0810 40 10, 0810 40 50, 0810 40 90, 0810 90	27	obegränsad		(⁹)
	ex 2008 99 49	Äpplen, beredda eller konserverade	tullfritt	obegränsad		
	ex 2008 99 99	Frukt enligt KN-numren 0803, 0804 (utom fikon och ananas), 0807 20 00, 0810 20 90, 0810 30 90, 0810 40 90, 0810 90	26	obegränsad		
09.5285	ex 2009 80	Oblandad saft av frukt, bär eller grönsaker, med eller utan socker eller annat sötningsmedel, utom enligt KN-numren 2009 80 19, 2009 80 38, 2009 80 69, 2009 80 95, 2009 80 96, 2009 80 97 och 2009 80 99	tullfritt	500	0	
09.5813	ex 2302	Kli, fodermjöl och andra restprodukter, utom enligt KN-numren 2302 50 00	tullfritt	1.1.2001– 30.6.2001: 2 000 Baskvantitet för årlig ökning 4 000	400	(⁷)

- (¹) Trots reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall lydelsen av "Varubeskrivning" endast anses vara vägledande, eftersom förmånssystemet vad gäller denna bilaga bestäms av KN-numrens omfattning. Där det står KN-nummer med angivelsen "ex", skall förmånssystemet bestämmas genom att KN-numret och motsvarande varubeskrivning tillämpas tillsammans.
- (²) Om det finns en minimitull för mest gynnad nation, skall den tillämpliga minimitullen vara minimitullen för mest gynnad nation multiplicerad med procenttalet i denna kolumn.
- (³) Kvoten för denna produkt har öppnats för Bulgarien, Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien och Slovakien. Om den totala importen till gemenskapen av levande djur av nötkreatur sannolikt kommer att överstiga 500 000 djur för ett visst regleringsår får gemenskapen vidta förvaltningsåtgärder för att skydda sin marknad, utan att det påverkar andra rättigheter enligt avtalet.
- (⁴) Kvoten för denna produkt har öppnats för Bulgarien, Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien och Slovakien.
- (⁵) Gemenskapen får, inom ramen för sin lagstiftning och vid behov, ta hänsyn till sin marknadsefterfrågan och behovet att upprätthålla marknadsbalansen.
- (⁶) Utom filé som presenteras ensam.
- (⁷) Detta medgivande gäller endast produkter för vilka det inte betalas ut någon form av exportbidrag.
- (⁸) Anges som torräggequivärent (100 kg flytande ägg = 25,7 kg torrägg)
- (⁹) Sänkningen gäller endast värdetullen.
- (¹⁰) Med förbehåll för bestämmelserna om minimipris vid import som anges i bilagan till denna bilaga.
- (¹¹) Koefficient för konvertering till färskt kött = 2,14 om köttinnehållet är > 60 %.
- (¹²) Utöver sänkningen av värdetulldelen av tullen införs härmed följande fem sänkningsetapper (10 %, 12 %, 14 %, 16 % och 18 %) och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.
- (¹³) Utöver sänkningen av värdetulldelen av tullen införs härmed följande fem sänkningsetapper (10 %, 12 % och 14 %) och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.
- (¹⁴) För dessa KN-nummer skall följande medgivanden – som gäller för äpplen som har importerats såväl inom som utanför tullkvoterna – tillämpas:
- Fem sänkningsetapper (10 %, 12 %, 14 %, 16 % och 18 %) skall införas för perioden 1 januari–14 februari och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.
 - Tre ytterligare sänkningsetapper (14 %, 16 % och 18 %) skall införas för perioden 15 februari–31 mars och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.
 - Två ytterligare sänkningsetapper (16 % och 18 %) skall införas för perioden 1 april–15 juli och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.
 - Fem ytterligare sänkningsetapper (10 %, 12 %, 14 %, 16 % och 18 %) skall införas för perioden 16 juli–31 december och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.
- (¹⁵) För posterna i denna underrubrik gäller de villkor som fastställs i tillämpliga gemenskapsbestämmelser (se artiklarna 291 till 300 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 (EGT L 253, 11.10.1993, s. 71) och senare ändringar).

Bilaga till bilaga A.b

Minimiprisbestämmelser för import av vissa bär för bearbetning

1. Följande minimipriser skall fastställas för import av nedanstående produkter med ursprung i Polen avsedda för bearbetning:

KN-nummer	Varubeskrivning	Minimipris vid import (EUR/100 kg netto)
ex 0810 20 10	Hallon, färska, avsedda för bearbetning	63,1
ex 0810 30 10	Svarta vinbär, färska, avsedda för bearbetning	38,5
ex 0810 30 30	Röda vinbär, färska, avsedda för bearbetning	23,3
ex 0811 10 11	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av mer än 13 viktprocent, hela bär	75,0
ex 0811 10 11	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av mer än 13 viktprocent, andra	57,6
ex 0811 10 19	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent, hela bär	75,0
ex 0811 10 19	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent, andra	57,6
ex 0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, hela bär	75,0
ex 0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, andra	57,6
ex 0811 20 19	Hallon, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent, hela bär	99,5
ex 0811 20 19	Hallon, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent, andra	79,6
ex 0811 20 31	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; hela bär	99,5
ex 0811 20 31	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	79,6
ex 0811 20 39	Svarta vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; utan stjälk	62,8
ex 0811 20 39	Svarta vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	44,8
ex 0811 20 51	Röda vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; utan stjälk	39,0
ex 0811 20 51	Röda vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	29,5

2. De minimipriser vid import som fastställs i punkt 1 skall iakttas för varje försändelse. Om tulldeklarationsvärdet är lägre än minimipriset vid import skall en utjämnings tull motsvarande skillnaden mellan minimipriset och tulldeklarationsvärdet tas ut.
3. Om importpriserna för en produkt som omfattas av denna bilaga visar tecken på att inom den närmaste framtiden kunna falla under minimipriserna vid import, skall Europeiska kommissionen underrätta de polska myndigheterna om detta, så att de kan åtgärda situationen.
4. På begäran av gemenskapen eller Polen skall Associeringskommittén granska hur systemet fungerar eller se över nivån för minimipriserna vid import. Associeringskommittén skall vid behov fatta de beslut som är nödvändiga.

5. För att uppmuntra och främja handelsutvecklingen och för de berörda parternas ömsesidiga nytta skall ett samrådsmöte hållas tre månader före början av varje regleringsår inom Europeiska gemenskapen. Detta samrådsmöte skall äga rum mellan deltagare från Europeiska kommissionen och de europeiska producentorganisationerna för de berörda produkterna, å ena sidan, och företrädare för myndigheter och producent- och exportorganisationer i alla de associerade exportländerna, å andra sidan.

Vid detta samrådsmöte skall marknaden för bär diskuteras, särskilt produktionsprognoser, lagersituationen, prisutvecklingen och den tänkbara marknadsutvecklingen, samt möjligheterna att anpassa utbudet till efterfrågan.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2852/2000

av den 22 december 2000

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Republiken Indien och Republiken Korea

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Provisoriska åtgärder**

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1472/2000 ⁽²⁾ (nedan kallad förordningen om preliminär tull) infördes preliminära antidumpningstullar på import till gemenskapen av polyesterstapelfibrer enligt KN-nummer 5503 20 00 med ursprung i Indien och Republiken Korea.

2. Efterföljande förfarande

- (2) Efter införandet av de preliminära antidumpningstullarna lämnade flera parter skriftliga synpunkter. I enlighet med artikel 6.5 i rådets förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen) fick de parter som begärde det tillfälle att bli hörda. Parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera ett införande av slutgiltiga antidumpningstullar och ett slutgiltigt uttag, på dessa tullars nivå, av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar. Parterna medgavs också en tid inom vilken de kunde lämna uppgifter efter mottagandet av denna information.
- (3) De muntliga och skriftliga synpunkter som de berörda parterna lämnat inom de för detta syfte fastställda tidsfristerna övervägdes och beaktades, när det ansågs lämpligt, vid fastställandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten.
- (4) Vissa berörda parter hävdade att de omständigheter som enligt kommissionens uppfattning motiverade att förfarandet inleddes var felaktigt fastställda och godtyckligt valda. De gjorde även gällande att inledandet av ett nytt förfarande mot Republiken Korea två månader efter det att ett tidigare förfarande avslutats (se skäl 7 i förordningen om preliminär tull) stred mot undersökningsresultatet i den undersökningen om att det inte var sannolikt att dumpningen skulle återkomma. Det bör dock noteras att undersökningsresultatet om att det inte var sannolikt att dumpningen skulle återkomma baserades på undersökningsresultaten för en undersökningsperiod

om tolv månader som upphörde i september 1997, dvs. två år före inledandet av det nuvarande förfarandet. Kommissionen hade också granskat den nya bevisning som framlades i klagomålet från augusti 1999 och ansett att den var tillräcklig för att motivera att denna undersökning inleddes.

- (5) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för att fastställa sina slutgiltiga undersökningsresultat.

B. BERÖRD PRODUKT

- (6) En sammanslutning av användare anförde att tillkännagivandet om inledande av detta förfarande inte omfattade polyesterstapelfibrer som används för andra ändamål än spinning och att dessa typer av polyesterstapelfibrer således borde ha uteslutits från förfarandet.
- (7) I tillkännagivandet om inledande av förfarandet och i klagomålet återges dock tydligt varubeskrivningen för det berörda KN-numret, vilket omfattar alla typer av polyesterstapelfibrer som importeras från de exporterande tillverkarna i de berörda länderna samt de typer som tillverkas av gemenskapsindustrin, oavsett för vilket ändamål polyesterstapelfibrerna används. Ordalydelsen i varubeskrivningen för detta KN-nummer hade tytyts på ett korrekt sätt av alla parter som berördes av detta förfarande utom den ovannämnda användarsammanslutningen, vilken upprepade ett påstående som redan hade avisats i samband med en tidigare undersökning av importen av polyesterstapelfibrer från Australien, Indonesien och Thailand och som fanns i rådets förordning (EG) nr 1522/2000 ⁽³⁾.
- (8) Några berörda parter hävdade även att man under alla omständigheter borde ha gjort en åtskillnad mellan de typer av polyesterstapelfibrer som används för spinning (som även benämns vävda, nedan kallade vävda polyesterstapelfibrer) och de typer av polyesterstapelfibrer som används för andra ändamål än spinning (som även benämns bondade eller fibrefill, nedan kallade bondade polyesterstapelfibrer) på grund av att de i vissa avseenden skulle ha olika grundläggande fysiska egenskaper vilka avgjorde produktens slutliga användningsområde. I enlighet med detta begärdes det att importerade fibrer borde omfattas av neutrala laboratorieintyg, i vilka förekomsten av dessa egenskaper skulle bekräftas. Vidare skulle den eventuella utbytbarmheten mellan vävda polyesterstapelfibrer och bondade polyesterstapelfibrer vara högst begränsad och endast avse vissa typer av fibrer som ursprungligen varit avsedda för vävda polyesterstapelfibrer men som även skulle kunna användas för bondade polyesterstapelfibrer. Om man inte kunde utesluta bondade polyesterstapelfibrer från undersökningen borde de följaktligen åtminstone ha granskats i ett separat förfarande.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 166, 6.7.2000, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1899/2000 (EGT L 228, 8.9.2000, s. 24).

⁽³⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 10.

- (9) När det gäller användningen av den berörda produkten konstaterades det att en betydande överlappning, substitution och konkurrens mellan olika typer av polyesterstapelfibrer förelåg. Undersökningen visade att det inte fanns någon klar skiljelinje mellan olika typer som skulle innebära ett entydigt samband mellan produktens fysiska egenskaper och dess användning, vilket medförde att man inte kunde göra en åtskillnad mellan olika produkttyper på grundval av den tillgängliga bevisningen. Det bör även understrykas att resultaten av oberoende laboratorieanalyser omöjligen kan avgöra vilken slutlig användning som produkten kommer att få. Av dessa skäl bör de olika berörda typerna av polyesterstapelfibrer betraktas som en enda produkt i detta förfarande.
- (10) På grundval av det ovanstående anses de synpunkter som mottagits angående definitionen av den berörda produkten inte vara av den arten att de ogiltigförklarar de slutsatser som dragits i skäl 18 i förordningen om preliminär tull. Således bekräftas dessa slutsatser, vilka också är i linje med de slutsatser om samma produkt som dragits i tidigare undersökningar.

C. DUMPNING

1. Indien

- (11) Beslutet att inte ta ett stickprov av indiska exporterande tillverkare kommenterades inte, varför undersökningsresultaten i skälen 20-25 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

1.1 Normalvärde

- (12) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna begärde en exporterande tillverkare att tillverkningskostnaden för vissa produkter av sämre kvalitet som såldes på den inhemska marknaden skulle justeras nedåt i samband med bedömningen av om försäljningen ägde rum vid normal handel. Denna begäran kan inte godtas eftersom företaget i sitt svar på frågeformuläret uppgav att tillverkningskostnaderna för olika kvaliteter av respektive produkttyp var identiska.
- (13) Några andra påståenden rörande fastställandet av normalvärdet framlades inte. De slutsatser som beskrivs i skäl 46 i förordningen om preliminär tull bekräftas således.

1.2 Exportpris

- (14) Några påståenden rörande fastställandet av exportpriset framlades inte. De slutsatser som beskrivs i skäl 47 i förordningen om preliminär tull bekräftas således.

1.3 Jämförelse

- (15) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna gjorde en exporterande tillverkare gällande att de produkttyper som såldes på den inhemska marknaden inte hade samma fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden som de typer som exporterades till gemenskapen. Detta företag begärde därför en justering för fysiska egenskaper och lade fram nya uppgifter till stöd för sin begäran. Kommissionen konstaterade att dessa nya uppgifter, som lämnades efter införandet av de provisoriska åtgärderna, avsåg ytterligare produkttegenskaper om vilka kommissionen inte hade begärt uppgifter tidigare och som företaget inte hade nämnt i sitt svar på frågeformuläret. I detta skede av undersökningen var det inte möjligt att ändra strukturen på den produktjämförelse som anges i en tabell i kommissionens frågeformulär och som avser alla samarbetsvilliga exporterande tillverkare. Dessa nya uppgifter stred dessutom mot dem som mottagits tidigare, varför begäran om justering för fysiska egenskaper inte kunde godtas.
- (16) En annan exporterande tillverkare argumenterade för att skillnader till följd av fibrernas tjocklek, uttryckta i denier eller decitex, inte borde beaktas och begärde att alla produkttyper därför borde behandlas som en och samma typ. I detta avseende bör det sägas att produkter som tillverkas av alla exporterande tillverkare bör jämföras typ för typ enligt definitionerna i kommissionens frågeformulär, för att jämförelsen mellan de produkter som säljs på de inhemska marknaderna och de som säljs på exportmarknaderna skall bli rättvis och meningsfull. Begäran om att jämförelsen borde begränsas till endast en produkttyp kan således inte godtas.
- (17) En exporterande tillverkare lämnade nya uppgifter till stöd för den begäran om justering för tullrestitution som hade avvisats av kommissionen i det preliminära skedet. Denna begäran om justering kan inte godtas eftersom dessa uppgifter, trots att de hade efterlysts i frågeformuläret, inte hade lämnats i rätt tid och följaktligen inte kunde kontrolleras.
- (18) Denne exporterande tillverkare hävdade också att eftersom en liknande begäran om justering för tullrestitution redan hade godtagits i samband med ett tidigare förfarande som hade inletts för omkring tio år sedan (rådets förordning (EEG) nr 54/93 ⁽¹⁾) borde begäran inte prövas på nytt. I detta sammanhang bör det erinras om att varje antidumpningsförfarande bedöms utifrån sina egna faktiska och rättsliga omständigheter, vilka kan skilja sig åt mellan olika förfaranden. Som det nämns i det föregående skälet lämnade den exporterande tillverkaren inom ramen för denna undersökning ingen bevisning till stöd för sin begäran om justering. I synnerhet visades det inte att tull togs ut under undersökningsperioden för den likadana produkten när den var avsedd för inhemsk konsumtion. Begäran avvisades därför.

⁽¹⁾ EGT L 9, 15.1.1993, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 907/97 (EGT L 131, 23.5.1997, s. 1).

- (19) När det gäller tullrestitution begärde två exporterande tillverkare att en sådan justering borde beviljas automatiskt om tullar återbetalas vid export och att frågan om huruvida dessa tullar togs ut vid inhemsk försäljning var utan betydelse. I enlighet med artikel 2.10 b i grundförordningen får en justering för tull endast beviljas om två villkor är uppfyllda samtidigt; för det första, om det visas att importavgifter tas ut för den likadana produkten och för material som fysiskt ingår i denna när produkten är avsedd för förbrukning i exportlandet och, för det andra, om dessa importavgifter återbetalas eller inte tas ut när produkten exporteras till gemenskapen. Om något av dessa villkor inte uppfylls, får en justering för tullrestitution inte beviljas.
- (20) En exporterande tillverkare gjorde gällande att vissa importtullar hade inbegripits i den produkt som såldes på den inhemska marknaden till belopp som översteg det belopp som fastställts av kommissionen i de preliminära undersökningsresultaten. Detta påstående undersöktes och det konstaterades att importtullar för vissa material som ingick i den inhemska sålda produkten översteg det belopp som tidigare fastställts. De preliminära beräkningarna ändrades i enlighet därmed.
- (21) Denne exporterande tillverkarens nya begäran om en ytterligare justering för importtullar för material som importerats och betalats av ett närstående företag kan inte godtas, eftersom begäran inte lämnades i rätt tid, det inte hade visats hur detta påverkade prisernas jämförbarhet och eftersom de nya uppgifter som lämnats i detta avseende inte kunde kontrolleras i detta skede av undersökningen.
- (22) En exporterande tillverkare hävdade att vissa företag, till följd av den indiska statens politik för att främja etablering av anläggningar i mindre utvecklade områden, inte behövde betala den omsättningsskatt företagen normalt är skyldig myndigheterna, och begärde en justering för detta. De uppgifter som lämnats visade att det på alla fakturor för försäljning av produkter från dessa undantagna fabriker anges att staten inte tar ut någon omsättningsskatt samt att köparen inte har rätt att dra av, kvitta eller återbeta någon sådan skatt. Eftersom det inte betalas någon omsättningsskatt kan en justering inte beviljas. I de fall det på fakturor för försäljning av produkter som tillverkats på andra fabriker debiterades omsättningsskatt som togs ut av staten ansågs det dock att en justering var motiverad, och beräkningarna ändrades i enlighet därmed.
- (23) En exporterande tillverkare hävdade att inkomstskatt endast betalades för vinst på inhemsk försäljning och inte för vinst på exportförsäljning, vilket skulle påverka prisernas jämförbarhet. I detta avseende bör det noteras att inkomstskatt är en avgift som tas ut på företagets

vinst, om en sådan uppstår, och att den beräknas retroaktivt vid slutet av varje räkenskapsår. Den kan således inte beaktas vid fastställandet av priset. Företaget lämnade inte heller någon bevisning för att skatten ingick i de inhemska fakturorna. Denna begäran avvisades således.

1.4 Dumpningsmarginal

- (24) Jämförelsen mellan det, i förekommande fall ändrade, vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset fritt fabrik, för respektive produkttyp, visade att alla undersökta exporterande tillverkare dumpade den berörda produkten. Eftersom samarbetsviljan var hög fastställdes dumpningsmarginalen för alla övriga företag till en nivå motsvarande den högsta dumpningsmarginal som fastställts för en samarbetsvillig exporterande tillverkare.

- (25) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif före tull, fastställdes till följande:

Indian Organic Chemicals Limited, Mumbai	23,3 %
JCT Limited, New Delhi	32,6 %
Reliance Industries Ltd, Mumbai	35,4 %
Alla övriga företag	35,4 %

2. Republiken Korea

2.1 Normalvärde

- (26) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna hävdade tre exporterande tillverkare att det var felaktigt eller orimligt att inte låta "lokal exportförsäljning" inbegripas i den inhemska försäljning som låg till grund för fastställandet av normalvärdet.
- (27) De anförde att detta stred mot artikel 2 i grundförordningen samt med kommissionens praxis och att det inte låg i linje med det synsätt som intogs av andra medlemsländer i WTO. Två av de exporterande tillverkarna hävdade även att kommissionen inte hade förklarat vilken rättslig grund som motiverade att denna försäljning inte skulle beaktas.
- (28) De exporterande tillverkarna uppgav också att i tidigare förfaranden avseende Republiken Korea (t.ex. en översyn vid giltighetstidens utgång angående polyesterstapelfibrer i rådets förordning (EG) nr 1728/1999⁽¹⁾ och ett förfarande angående tråd av rostfritt stål i rådets förordning (EG) nr 1600/1999⁽²⁾ samt kommissionens beslut (EG) nr 1999/483/EG⁽³⁾) hade kommissionen inte invänt mot att exporterande tillverkare inbegrep lokal exportförsäljning i den inhemska försäljningen och vid ett tillfälle hade kommissionen dessutom begärt att sådan försäljning skulle inbegripas i den inhemska försäljningen.

⁽¹⁾ EGT L 204, 4.8.1999, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 189, 22.7.1999, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 189, 22.7.1999, s. 50.

- (29) Kommissionen ansåg att de särskilda administrativa arrangemang som gällde för "lokal exportförsäljning", i det att den inte var underkastad inhemsk omsättnings-skatt, normalt fakturerades i US-dollar, betalades med remburs och omfattades av tullrestitution, visade att denna försäljning ägde rum via särskilda exportorienterade försäljningskanaler i en särskild marknadssituation. I de berörda exporterande tillverkarnas redovisning var denna försäljning upptagen som försäljning av produkter för export. Med tanke på den särskilda marknadssituationen drogs slutsatsen att denna "lokala exportförsäljning" inte ägde rum vid normal handel och att ett inbegripande av den i beräkningarna av normalvärdet inte skulle innebära att jämförelsen med exportpriset blev riktig och rimlig i enlighet med artikel 2 i grundförordningen. Kommissionen godtar inte påståendet att tidigare praxis skulle vara att uttryckligen låta sådan försäljning tas med i beräkningarna av normalvärdet. Att sådan försäljning inbegreps i tidigare förfaranden kan bero på att den inte identifierats särskilt eller att detta inte ansågs ha någon väsentlig inverkan på resultatet av beräkningarna. I det föreliggande fallet har dock "lokal exportförsäljning" av ovannämnda skäl inte inbegripits i den inhemska försäljning som ligger till grund för fastställandet av normalvärdet.
- (30) En exporterande tillverkare gjorde gällande att vissa råmaterial hade inköpts från en närstående leverantör till priser som var marknadsbaserade och att kommissionen således hade gjort fel i att fastställa ett högre marknadspris och höja tillverkningskostnaden med ett visst påslag. Tillverkaren anförde vidare att justeringen under alla omständigheter var för stor eftersom den inte beaktade de tekniska och prismässiga skillnaderna mellan det råmaterial som i huvudsak köptes från den närstående leverantören och ett liknande råmaterial som köptes från andra leverantörer.
- (31) Kommissionen konstaterade att förbindelsen med leverantören var sådan att den exporterande tillverkaren kunde utöva ett betydande inflytande över inköpspriset. Med hänsyn till att det genomsnittliga priset för det råmaterial som köptes från den närstående leverantören var avsevärt lägre än det genomsnittliga priset för samma råmaterial som köptes från icke-närstående leverantörer och eftersom inköpspriset i fråga syntes vara förlustbringande för leverantören, betraktades detta råmaterialpris som ett otillförlitligt internpris. Under dessa omständigheter bekräftas den beräkningsmetod som innebär att ett marknadsbaserat inköpspris fastställs genom att priset för det råmaterial som köpts från den närstående leverantören höjs i proportion till den vägda genomsnittliga skillnaden mellan inköpspriset för det råmaterial som köpts från den närstående leverantören och priset för det råmaterial som köpts från icke-närstående leverantörer.
- (32) En exporterande tillverkare begärde att normalvärdet för en produkttyp borde baseras på det inhemska priset snarare än ett konstruerat värde. Denna begäran godtogs eftersom det konstaterades att försäljningen av denna produkttyp skedde i representativa volymer och nästan i sin helhet var lönsam. Beräkningarna ändrades därför i enlighet med detta.
- (33) En exporterande tillverkare hävdade att kommissionen gjorde fel i att avvisa den valutakursnettovinst som han hade inkluderat i de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som användes vid fastställandet av den totala tillverkningskostnaden och av det konstruerade normalvärdet och vid bedömningen av om försäljningen ägt rum vid normal handel. Tillverkaren begärde att frågan skulle prövas på nytt eftersom en del av valutakursvinsten hade realiserats och omsättningen var den lämpligaste grunden för fördelningen av valutakursnettovinster på olika marknader.
- (34) Kommissionen konstaterade att valutakursvinster i huvudsak avsåg den förmånligare situation som uppstått genom en omvärdering av de långfristiga skulder som var noterade i utländsk valuta, snarare än tillverkning och försäljning vid normal handel på den inhemska marknaden under undersökningsperioden (1 oktober 1998–30 september 1999). Begäran avslogs med tanke på att sådana valutakursvinster eller valutakursförluster, realiserade eller ej, inte beaktas i antidumpningsundersökningar.

2.2 Exportpris

- (35) En exporterande tillverkare gjorde gällande att hans närstående bolag i gemenskapen endast hade en mindre roll i försäljningen till icke-närstående kunder i gemenskapen och att det följaktligen inte var korrekt att dra av ett belopp för vinst vid konstrueringen av exportpriset. Tillverkaren anförde också att det inte fanns någon grund för den vinstmarginal som faststälts. I enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen skall vid konstrueringen av exportpriset justeringar göras för bl.a. en skälig vinstmarginal. På grundval av tillgängliga uppgifter från samarbetsvilliga oberoende importörer anser kommissionen att den vinst som dragits av vid konstrueringen av exportpriset är rimlig. Påståendet avvisas således.
- (36) Några andra påståenden rörande fastställandet av exportpriset framlades inte. De slutsatser som beskrivs i skäl 54 i förordningen om preliminär tull bekräftas således.

2.3 Jämförelse

- (37) En exporterande tillverkare hävdade att en justering för kreditkostnader av misstag hade tagits med i flera kolumner i exportförsäljningsuppgifterna och att kommissionen följaktligen hade gjort dubbla avdrag vid

fastställandet av exportpriset inför jämförelsen med normalvärdet. De kreditkostnader i fråga om betalningsvillkor för respektive transaktion som företaget rapporterat i svaret på frågeformuläret undersöktes på nytt och beräkningarna ändrades när det var motiverat.

- (38) En exporterande tillverkare gjorde gällande att kommissionen i sina beräkningar hade underskattat tullrestitutionens storlek, eftersom man hade baserat den på den tull som betalats för import av råmaterial som fysiskt ingick i den likadana produkten, i stället för den tullrestitution som erhöles vid export av den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden. Tillverkaren anförde dessutom att kommissionens beräkning var orimlig eftersom den baserades på tull som betalats under undersökningsperiodens åtta första månader dividerad med den totala importvolymen för hela undersökningsperioden. Det första argumentet avvisades i enlighet med artikel 2.10 b i grundförordningen eftersom det belopp som betalats under undersökningsperioden var lägre än det belopp som återbetalats. I enlighet med företagets begäran gjordes emellertid en ny beräkning av tullrestitutionen per kg utifrån importvolymen för de åtta första månaderna.

- (39) En annan exporterande tillverkare hävdade att kommissionen vid beräkningen av justeringen för tullrestitution per kg borde ha dividerat de totala importtullarna för inköp av vissa importerade råmaterial endast med volymen importerat råmaterial och inte med den totala volym råmaterial som köpts både på den inhemska marknaden och från utlandet. Kommissionen anser att justeringen för den tullrestitution som skall dras av från normalvärdet bör baseras på den genomsnittliga tull som inbegripits i kostnaden för inhemsk försäljning, eftersom den produkt som säljs inhemskt inbegriper både råmaterial som köpts på den inhemska marknaden och råmaterial som importerats. Argumentet avvisades således.

- (40) Två exporterande tillverkare gjorde gällande att det inte fanns någon rättslig grund för kommissionens synsätt att avvisa begärda justeringar för kreditkostnader enligt ett betalningssystem med "öppna konton" av det skälet att betalningarna inte entydigt skulle kunna kopplas till specifika fakturor. Det var dock inte möjligt att kontrollera huruvida betalningar i ett betalningssystem med "öppna konton" skedde i överensstämmelse med överenskomna betalningsvillkor. Under dessa omständigheter fanns det ingen anledning att anta att överenskomna betalningsvillkor var en faktor som beaktades vid fastställandet av de uttagna priserna, varför påståendet avvisades.

2.4 Dumpningsmarginal

- (41) Jämförelsen mellan det, på lämpligt sätt ändrade, vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset fritt fabrik, för respektive produkttyp, visade att alla undersökta exporterande tillverkare dumpade den berörda produkten. Eftersom samarbets-

viljan var hög fastställdes dumpningsmarginalen för alla övriga företag till en nivå motsvarande den högsta dumpningsmarginal som fastställdes för en samarbetsvillig exporterande tillverkare.

- (42) Efter underrättelsen av de preliminära undersökningsresultaten informerade två exporterande tillverkare, Samyang Corporation och SK Chemicals Co. Ltd., kommissionen om att de skulle slå samman sina polyesterverksamheter i ett gemensamt ägt företag, Huvis Corporation. På begäran lämnade dessa exporterande tillverkare ytterligare uppgifter om dessa förändrade omständigheter till kommissionen, som därför beslutade att en enda dumpningsmarginal skulle fastställas slutgiltigt för Huvis Corporation. Denna dumpningsmarginal fastställdes således som ett vägt genomsnitt av de reviderade dumpningsmarginalerna för de två berörda exporterande tillverkarna. Dumpningsmarginalen för det närstående handelsbolaget i Republiken Korea fastställdes till samma nivå som för Huvis Corporation.

- (43) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif före tull, fastställdes till följande:

Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd., Seoul	0,9 % (under miniminivån)
Samyang Corporation, Seoul	4,8 %
Saehan Industries Inc., Seoul	20,2 %
SK Global Co. Ltd., Seoul	4,8 %
Sung Lim Co. Ltd., Seoul	0,05 % (under miniminivån)
Alla övriga företag	20,2 %.

D. SKADA

1. Förfarandefrågor

- (44) Det hävdades att sammanförandet av de båda antidumpningsförfarandena avseende Republiken Korea respektive Indien till ett förfarande orättvist medförde att en och samma undersökningsperiod fastställdes för undersökningen av den eventuellt skadevällande dumpning som skedde av importen från dessa två länder. För det senare landet innebar detta att de tre sista månaderna av 1999 inte beaktades och det gjordes gällande att detta med tanke på ökningen av oljepriserna inverkar på resultatet av undersökningen av försäljningspriser, tillverkningskostnader och lönsamhet i samband med bedömningen av skadan.

- (45) Som det sägs i skäl 8 i förordningen om preliminär tull sammanfördes de två förfarandena avseende Indien och Republiken Korea av administrativa skäl. Bestämmelser om fastställande av undersökningsperioden anges i artikel 6.1 i grundförordningen, i vilken det bl.a. föreskrivs att undersökningsperioden normalt skall omfatta en period om minst sex månader omedelbart innan förfarandet inleds. När det gäller Indien, inleddes undersökningen i december 1999. Undersökningsperioden kunde således som mest ha ändrats med två månader.

Det bör även erinras om att verkningarna av importen från de båda länderna kan bedömas sammantaget, eftersom kriterierna i artikel 3.4 i grundförordningen är uppfyllda (se skäl 65 i förordningen om preliminär tull). För att emellertid beakta påståendet som sådant granskades verkningarna av de ökade råmaterialkostnaderna för 1999 och jämfördes med situationen under undersökningsperioden.

- (46) Undersökningen visade att priserna för de viktigaste råmaterialen i tillverkningen av polyesterstapelfibrer, nämligen tereftalsyra och monoetylenglykol, steg både under 1999 och under undersökningsperioden. Det framgick också att försäljningspriserna för polyesterstapelfibrer i gemenskapen var 2,6 % högre under 1999 jämfört med undersökningsperioden. Trots detta befanns gemenskapsindustrins lönsamhet vara högre under undersökningsperioden än under 1999.
- (47) Några exporterande tillverkare hävdade att kommissionen inte hade kontrollerat uppgifterna från gemenskapsindustrin. Det bekräftas nu att väsentliga delar av dessa uppgifter från gemenskapsindustrin redan hade kontrollerats i ett annat relaterat antidumpningsförfarande. Alla andra uppgifter från gemenskapsindustrin undersöktes med avseende på deras riktighet enligt artikel 6.8 i grundförordningen.

2. Definition av gemenskapsindustrin

- (48) I skäl 63 i förordningen om preliminär tull anges det att de två gemenskapstillverkare som var indonesiska exporterande tillverkare närliggande konstaterades inte vara skyddade från effekterna av dumpning, inte orättmätigt drog nytta av dumpningen och ej heller deltog i dumpningen. I detta sammanhang begärde några exporterande tillverkare att de två företagen skulle uteslutas från bedömningen av gemenskapsindustrins situation, på grundval av vad som bestämts i andra antidumpningsärenden avseende magnetskivor i kommissionens förordningar (EG) nr 534/94 och (EG) nr 2426/95⁽¹⁾ respektive mikrovävsugnar i kommissionens förordning (EG) nr 1645/95⁽²⁾.
- (49) Det bör noteras att varje uteslutning av gemenskapstillverkare från definitionen av gemenskapsindustrin endast kan motiveras utifrån förutsättningarna i varje enskilt fall. I detta avseende framlades inga argument rörande fakta i fallet och ingen bevisning lämnades till stöd för begäran om uteslutning av de två tillverkarna. På denna grundval kan begäran inte anses vara grundad och bör således avvisas.
- (50) Vissa exporterande tillverkare ingav en ytterligare begäran om att en annan gemenskapstillverkare skulle uteslutas från definitionen av gemenskapsindustrin med hänsyn till hans förbindelse med en importör som är belägen utanför gemenskapen, dock inte i något av de

två berörda länderna. Det gjordes gällande att denne gemenskapstillverkare vållade gemenskapsindustrin skada genom att importera polyesterstapelfibrer från sin närliggande importör.

- (51) För det första hade kommissionen ingen bevisning för att polyesterstapelfibrer hade importerats från denna importör under skadeundersökningsperioden, dvs. mellan 1996 och undersökningsperioden. Det faktum att en gemenskapstillverkare är en importör belägen i tredje land närliggande kan dessutom inte i sig motivera att denna tillverkare utesluts från definitionen av gemenskapsindustrin. Med hänsyn till att inga andra argument förts fram bekräftas definitionen av gemenskapsindustrin enligt artikel 60 i förordningen om preliminär tull.

3. Import av polyesterstapelfibrer till gemenskapen från de berörda länderna

3.1 Sammantagen bedömning av importens verkan

- (52) Två indiska exporterande tillverkare gjorde gällande att en sammantagen bedömning av importens verkan inte var berättigad med hänsyn till att ökningen av och den absoluta volymen av importen från Indien var obetydlig i förhållande till motsvarande siffror för importen från Republiken Korea och i förhållande till gemenskapsindustrins försäljningsvolym. Det anfördes också att de indiska exporterande tillverkarna måste betraktas som exportörer som följer andras priser och således inte är prisledare. Av statistiken från Eurostat skulle det också framgå att importen från Indien var lägre än vad som angavs i förordningen om preliminär tull.
- (53) Dessa argument granskades mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 3.4 i grundförordningen. Det bör erinras om att Indiens dumpningsmarginaler överstiger miniminivån. Volymen av importen med ursprung i Indien är vidare inte försumbar eftersom den översteg miniminivån under undersökningsperioden.
- (54) Ökningen av importen från Indien mellan 1996 och undersökningsperioden är faktiskt t.o.m. större (cirka 600 %) än ökningen av importen från Republiken Korea (cirka 300 %). Den genomsnittliga prisnivån för importen från Indien var konsekvent lägre än de sydkoreanska exporterande tillverkarnas prisnivå och sjönk också i högre utsträckning mellan 1996 och undersökningsperioden. Detta tyder inte på ett prisföljande beteende. När det gäller skillnaderna mellan Eurostat-siffrorna och kommissionens undersökningsresultat, har gemenskapens institutioner baserat sina undersökningsresultat på de kontrollerade svaren på frågeformulären, enligt vilka importvolymerna var högre än vad som sägs i Eurostat-statistiken. De indiska exporterande tillverkarnas påståenden avvisas således.

⁽¹⁾ EGT L 68, 11.3.1994, s. 5 och
EGT L 249, 17.10.1995, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 156, 7.7.1995, s. 5.

3.2 Import från Republiken Korea

- (55) En exporterande tillverkare begärde att viss icke-dumpad import med ursprung i Republiken Korea inte skulle tas med i skadeanalysen.
- (56) När den landsomfattande dumpningsmarginalen (en vägd genomsnittlig marginal som omfattar alla företag som ingår i undersökningen) har konstaterats överstiga miniminivån enligt artikel 9.3 i grundförordningen har kommissionen som praxis att bedöma verkningarna av dumpad import från landet som helhet.

3.3 Prisunderskridande och målprisunderskridande

- (57) En exporterande tillverkare påstod att beräkningen av skademarginaler med utgångspunkt i grupper av olika typer av polyesterstapelfibrer var oberättigad, med hänsyn till att mera detaljerade uppgifter om egenskaperna hos enskilda typer av polyesterstapelfibrer hade begärts i frågeformulären. Tillverkaren hävdade även att man hade bortsett från uppgifter om enskilda transaktioner och att det var fel att utesluta negativt prisunderskridande och målprisunderskridande från de allmänna beräkningsresultaten.
- (58) En ny granskning gjordes av de skillnader som härrör från egenskaper som längd, tjocklek, tånjbarhet, tenacitet, skrynkling, krympning, lyster och sista bearbetning för spinning, och slutsatsen dras att produkttyperna inom de fastställda produktgrupperna är tillräckligt jämförbara. På denna grundval bekräftas det att beräkningarna av prisunderskridande och målprisunderskridande på produktgruppsnivå är meningsfulla. De ger även ett representativt resultat i fråga om det antal transaktioner som skall täckas enligt artikel 3.3 i grundförordningen. Vidare anses det att information om enskilda transaktioner har beaktats i prisjämförelsen. Det bekräftas dock att någon compensation inte gjorts för den mängd transaktioner som inte innebar ett prisunderskridande eller målprisunderskridande gentemot gemenskapsindustrins priser i samband med den slutliga jämförelsen på produktgruppsnivå. Några andra argument framlades inte, varför ovannämnda påståenden avvisas.
- (59) En exporterande tillverkare begärde att en justering skulle göras av företagets cif-priser vid beräkningarna av prisunderskridandet och målprisunderskridandet, eftersom en sådan justering hade angivits i klagomålet.
- (60) I detta avseende bör det erinras om att kommissionen inhämtade uppgifter via frågeformulär och kontrollerade dessa uppgifter genom kontrollbesök på platsen och således inte baserade sig på siffror som anges i klagomålet.

Det konstaterades dock att en tull felaktigt hade utelämnats vid beräkningarna av målprisunderskridandet för två indiska exporterande tillverkare. Samtidigt godtog även en begäran om ändring av viktningssmetoden samt en justering för handelsled. I enlighet med detta ändrades de två indiska exporterande tillverkarnas marginaler för målprisunderskridande.

- (61) Nivåerna på prisunderskridandet, med beaktande av det lägre prisunderskridande som konstaterats för en annan indisk exporterande tillverkare som nämns i skäl 60, uppgår till mellan 0 % och 27,7 % för Indiens del och mellan 14,8 % och 56,7 % för Republiken Koreas del. Den vägda genomsnittliga prisunderskridandemarginalen uppgår till 19,9 % för Indien och till 23,3 % för Republiken Korea.

4. Gemenskapsindustrins ekonomiska situation

4.1 Allmänt

- (62) Några exporterande tillverkare gjorde gällande att en bedömning av gemenskapsindustrins ekonomiska situation enligt artikel 3.4 i WTO:s antidumpningsavtal innefattar en bedömning av alla relevanta ekonomiska faktorer och indikatorer som har betydelse för industrins tillstånd.
- (63) En sådan bedömning skulle innefatta faktorer som inte kommenterades i förordningen om preliminär tull, t.ex. verkan av dumpningsmarginalens storlek, produktivitet, räntabilitet, kassaflöde, löner, marknadstillväxt och förmåga att anskaffa kapital. I detta sammanhang konstaterades följande.

4.1.1 Verkan av dumpningsmarginalens storlek

- (64) Den inverkan som den faktiska dumpningsmarginalens storlek hade på gemenskapsindustrin kan inte betraktas som försumbar med tanke på volymen av och priserna för importen från de berörda länderna.

4.1.2 Produktivitet

- (65) Gemenskapsindustrins produktivitet, beräknad som tillverkningsvolymen av den berörda produkten per anställd, ökade från 92,1 ton 1996 till 127,1 ton under undersökningsperioden (+38 %). Denna ökning är huvudsakligen en följd av den minskning av antalet anställda som beskrivs i skäl 85 i förordningen om preliminär tull.

4.1.3 Räntabilitet

- (66) Räntabiliteten beräknades som nettovinsten före skatt och extraordinära poster i förhållande till det bokförda nettovärdet av de investeringar som avser den berörda produkten. Räntabiliteten för den berörda produkten ökade från 4,6 % 1996 till 16,7 % 1997 och 25,7 % 1998. Därefter föll den till 5,5 % under undersökningsperioden. Denna indikators utveckling liknar den utveckling av lönsamheten som beskrivs i skälen 81–83 i förordningen om preliminär tull.

4.1.4 Kassaflöde

- (67) Kassaflödet för gemenskapsindustrin i fråga om den berörda produkten ökade avsevärt mellan 1996 och 1997 (+ 84 %) och mellan 1997 och 1998 (+ 28 %) till följd av de goda resultaten under de två åren. Mellan 1998 och undersökningsperioden sjönk kassaflödet med 60 % till en nivå som var 6 % lägre än nivån under 1996. Förbättringen av kassaflödet under 1997 och 1998 är mindre uttalad än förbättringen av lönsamheten. Under undersökningsperioden var kassaflödet lägre än 1996, medan nettovinsten och lönsamheten var högre.

4.1.5 Löner

- (68) Lönerna ingår i den granskning av tillverkningskostnaden som görs i skälen 79 och 80 i förordningen om preliminär tull. Gemenskapsindustrins löner steg med 10 % mellan 1996 och 1997, men minskade betydligt mellan 1997 och 1998 och under undersökningsperioden, då den absoluta lönenivån var 24 % respektive 23 % lägre än under 1996.

4.1.6 Marknadstillväxt

- (69) Tillväxten av marknaden för den berörda produkten kommenterades i skäl 64 i förordningen om preliminär tull. Gemenskapsindustrins (minskande) marknadsandel kommenterades i skäl 76 i förordningen om preliminär tull.

4.1.7 Förmåga att anskaffa kapital

- (70) När det gäller gemenskapsindustrins förmåga att anskaffa kapital anses det nuvarande genomsnittliga kassaflödet fortfarande vara tillräckligt för att göra de nödvändiga ersättningsinvesteringarna. Den negativa marknadssituationen har dock försämrat gemenskapsindustrins förmåga att locka till sig ytterligare extern finansiering i form av banklån eller ökade insatser från aktieägarnas sida för att dra igång nya projekt. Räntabiliteten för polyesterstapelfibrer är i jämförelse med räntabiliteten för andra tillverkade produkter ogynnsam, vilket gör det svårt att få budgetanslag för den berörda produkten.

4.1.8 Slutsats

- (71) Det anses att kommissionen i förordningen om preliminär tull gjorde en bedömning av alla faktorer och indikatorer som var väsentliga för en meningsfull analys av gemenskapsindustrins situation. Beskrivningen ovan i skälen 64–70 av utvecklingen för de indikatorer som inte kommenterades i förordningen om preliminär tull innebär ett ytterligare stöd för de slutsatser som dragits i förordningen om preliminär tull.

4.1.9 Lager

- (72) En exporterande tillverkare hävdade att kommissionens jämförelse i skäl 77 i förordningen om preliminär tull av lagernivåerna vid utgången av 1998 och utgången av 1999 var oriktig och stred mot bestämmelserna i grundförordningen. En jämförelse av lagernivåerna vid utgången av september månad 1999 med lagernivåerna vid utgången av 1998 skulle vara den enda giltiga, opartiska och objektiva metoden för att granska utvecklingen av lagren av polyesterstapelfibrer.
- (73) I detta sammanhang bör man uppmärksamma de säsongsmässiga lagervariationerna hos industrin för polyesterstapelfibrer. Lagernivåerna varierar under kalenderåret, varför en jämförelse av lagernivåerna mellan 1998 och undersökningsperioden endast är meningsfull om man använder samma tidpunkter för de olika åren. Lagernivån vid utgången av 1998 (31 december) kan följaktligen inte jämföras med lagernivån vid utgången av undersökningsperioden (30 september).

4.2 Tillverkningskostnad

- (74) En exporterande tillverkare gjorde gällande att tillverkningskostnaden för en tillverkare inom gemenskapsindustrin var alldeles för hög i jämförelse med de andra tillverkarna för att den skulle kunna användas vid fastställandet av marginalen för målprisunderskridandet.
- (75) De kostnader som varje företag hänförde till den berörda produkten kontrollerades av kommissionen. Det fanns således inte anledning att utesluta något företag från beräkningen av målprisunderskridandet på grundval av dess absoluta nivå på tillverkningskostnaden.
- (76) En annan exporterande tillverkare hävdade att en tillverkare som framställer polyesterstapelfibrer från dimetylte-reftalat och monoetylenglykol i stället för tereftalsyra och monoetylenglykol borde uteslutas eftersom denna tillverkningsmetod inte skulle vara den billigaste metoden.
- (77) Med utgångspunkt i resonemanget i skäl 75 kan varken produktionsprocessen i sig eller kostnaden för denna anses utgöra kriterier utifrån vilka man skulle kunna utesluta företag från undersökningen.

4.3 Slutsats

- (78) På grundval av detta bedöms ovannämnda argument och påståenden inte kunna ändra de undersökningsresultat som anges i förordningen om preliminär tull. Innehållet i skälen 86–90 i förordningen om preliminär tull samt slutsatsen att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada under undersökningsperioden bekräftas följaktligen.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Den dumpade importens verkan

- (79) En exporterande tillverkare hävdade att den enda faktor som kunde förklara gemenskapsindustrins låga lönsamhet under undersökningsperioden var råmaterialpriserna och inte verkan av den dumpade importen. Vidare skulle förbättringen av gemenskapsindustrins lönsamhet från 2,3 % till 3,38 % mellan 1996 och undersökningsperioden utesluta att dumpad import skulle ha vållat skada under denna period.
- (80) Det bör noteras att den dumpade importen utövade ett nedåtgående tryck på försäljningspriserna på gemenskapens marknad och hindrade dessa priser från att korrekt återspegla ökningen av råmaterialpriserna.
- (81) När det gäller den ringa förbättringen av lönsamheten mellan 1996 och undersökningsperioden visade undersökningen att denna förbättring i huvudsak berodde på gemenskapsindustrins omstrukturering. Denna inbegrep även en minskning av försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna.
- (82) Som det anges i skäl 87 i förordningen om preliminär tull angående slutsatserna om gemenskapsindustrins ekonomiska situation kan industrins låga lönsamhet inte anses vara tillfredsställande. Tvärtom måste den anses vara otillbörligt låg till följd av den dumpade importens prissänkande verkan. Andra indikatorer som också visade en negativ utveckling var den minskade försäljningsvolymen, marknadsandelen och tillverkningskapaciteten, det minskade antalet anställda och ökningen av lagernivåerna.
- (83) På grundval av detta bekräftas den slutsats som beskrivs i skäl 87 i förordningen om preliminär tull.
- (84) En exporterande tillverkare hävdade att den eventuella skadan för gemenskapsindustrin inte kunde ha vållats av importen från Republiken Korea eftersom antidumpningsåtgärder var i kraft under större delen av perioden mellan januari 1996 och utgången av undersökningspe-

rioden. De slutgiltiga antidumpningsåtgärderna mot import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Republiken Korea upphörde att gälla i augusti 1999 genom förordning (EG) nr 1728/1999 ⁽¹⁾.

- (85) Det måste erinras om att åtgärderna mot import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Republiken Korea upphörde att gälla eftersom en återkomst av dumpning inte ansågs vara sannolik på grundval av undersökningsresultaten från en översyn som gjordes vid giltighetstidens utgång och som baserades på en undersökningsperiod från och med den 1 januari 1996 till och med den 30 september 1997. I det nuvarande förfarandet fastställdes det emellertid att dumpning förekom under undersökningsperioden, varför ovannämnda argument inte är giltigt.

2. Annan import

- (86) En exporterande tillverkare hävdade att kommissionen även skulle ha undersökt de möjliga verkningarna av import från Polen, Turkiet och Tjeckiska republiken.
- (87) På grundval av uppgifter från Eurostat fastställdes det att prisnivåerna för denna import till gemenskapen var betydligt högre än priserna för importen från de länder som omfattas av undersökningen (mellan 12,3 % och 30,5 % under undersökningsperioden). Det fanns således inte anledning att hänföra denna import till samma pris-kategori som den som gällde för de länder som omfattas av undersökningen eller att anse att den skada som denna import eventuellt vållat var av den arten att den skulle kunna bryta orsakssambandet mellan den skada som konstaterats och den dumpning som bedrivits av exporterande tillverkare från de berörda länderna.

3. Slutsats

- (88) På grundval av detta bekräftas slutsatsen enligt skäl 102 i förordningen om preliminär tull om att den dumpade importen har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

F. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Gemenskapsindustrins intresse

- (89) Inga synpunkter mottogs i detta avseende, varför undersökningsresultaten rörande gemenskapsindustrins intresse enligt skäl 104–106 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

2. Verkan för importörer och användare

- (90) En sammanslutning av användare och en användare separat, som är medlem i sammanslutningen, hävdade att vissa typer av polyesterstapelfibrer inte erbjöds till försäljning av gemenskapstillverkarna och att användarna följaktligen var tvungna att köpa dessa produkttyper från länder utanför gemenskapen. En annan användare anförde att gemenskapens tillverkare inte kunde tillfredsställa efterfrågan i gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 204, 4.8.1999, s. 3.

- (91) Undersökningen visade att även om vissa typer av polyesterstapelfibrer inte tillverkats av gemenskapsindustrin under vissa perioder innebär detta inte att gemenskapsindustrin inte skulle kunna tillverka dessa typer. Det enda som krävs är små anpassningar med låga investeringskostnader, t.ex. utbyte av munstycken eller borttagande eller tillförande av vissa tillsatsmedel. Det är snarare så att vissa typer av polyesterstapelfibrer vid några tidpunkter inte var tillgängliga på grund av att gemenskapens tillverkare inte kunde leverera berörda volymer till de låga priser som användarna krävde.
- (92) När det gäller förbrukningen i gemenskapen kommer importen från de berörda länderna, med hänsyn till nivån på de föreslagna tullarna, att fortsätta att kunna säljas på gemenskapens marknad, låt vara till icke-dumpade priser. Gemenskapsindustrins priser kommer visserligen sannolikt att stiga, men troligen i begränsad utsträckning med tanke på att import från andra tredje länder också förekommer. Mot bakgrund av detta kommer införandet av antidumpningsåtgärder inte att innebära en risk för att användarna i gemenskapen inte kommer att ha ett tillräckligt urval och utbud av produkter.
- (93) Man har begärt en förklaring av det som sägs i skäl 109 i förordningen om preliminär tull, nämligen att de föreslagna åtgärderna kan medföra att användarnas tillverkningskostnad ökar med 0,6 % till 1,2 %.
- (94) På grundval av uppgifter från de få samarbetsvilliga användarna i gemenskapen konstaterades det att verkan av antidumpningsåtgärder mot polyesterstapelfibrer med ursprung i Indien och Republiken Korea för deras tillverkningskostnader skulle variera mellan 0,6 % och 1,2 %. Detta undersökningsresultat baserades på en bedömning av polyesterstapelfibrernas andel av dessa användares tillverkningskostnader för sina färdiga produkter, storleken på den preliminära genomsnittliga antidumpningstullen på import från Republiken Korea och Indien och marknadsandelen för importen från dessa två länder i förhållande till gemenskapens förbrukning under undersökningsperioden.
- (95) Det är uppenbart att situationen för en specifik användare är avhängig den utsträckning i vilken företaget importerar från de berörda länderna och exporterar tillverkarna och företagets egen kostnadsstruktur. Den genomsnittliga verkan som nämns ovan gäller således för ett företag med ett representativt genomsnittligt inköpsmönster i fråga om olika inköpskällor, varav Republiken Korea och Indien svarar för 14,7 %.
- (96) Efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull hävdade några användarföretag i gemenskapen att ett införande av antidumpningstullar skulle få negativa verkningar för deras konkurrenskraft på marknaderna för produkter i senare led och slutligen skulle äventyra företagets överlevnad. De ansåg att ett införande av antidumpningstullar skulle leda till prishöjningar som användarna skulle tvingas återspegla i priserna för sina produkter i senare led. Denna utveckling skulle i sin tur leda till en ökning av importen av produkter i senare förädlingsled till lägre priser från andra tredje länder och

från de länder som berörs av denna undersökning, och skulle tvinga några gemenskapstillverkare av slutprodukter i senare förädlingsled vilka innehåller polyesterstapelfibrer att flytta sin tillverkning till något land utanför gemenskapen.

- (97) Bedömningen av de föreslagna åtgärdernas maximala genomsnittliga verkan för användarna tyder dock på att ett införande av antidumpningsåtgärder troligen inte kommer att medföra någon betydande ökning av importen till gemenskapen av billiga produkter i senare förädlingsled. Denna slutsats dras också i avsaknad av bevisning från berörda användare som stöder deras påståenden och de beskrivna verkningarna har faktiskt inte uppstått under giltighetstiderna för tidigare åtgärder mot polyesterstapelfibrer. Dessutom bör det noteras att vävda färdiga produkter (som t.ex. används i beklädnadsprodukter och hushållsmöbler) omfattas av kvantitativa begränsningar enligt textilkvotssystemet.
- (98) Med hänsyn till att granskningen av användarföretagens ovannämnda påståenden inte medfört några nya slutsatser, bekräftas de överväganden som anges i skälen 109 och 111 i förordningen om preliminär tull rörande de föreslagna åtgärdernas troliga verkan för användare.

3. Slutsats

- (99) De nya påståendena avseende gemenskapens intresse anses inte vara av den arten att de upphäver slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl mot att införa antidumpningsåtgärder. De preliminära undersökningsresultaten bekräftas därför.

G. SLUTGILTIG TULL

- (100) Mot bakgrund av slutsatserna angående dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas för att förhindra att dumpad import från Indien och Republiken Korea vållar gemenskapsindustrin ytterligare skada.

1. Nivå för undanröjande av skada

- (101) Enligt skäl 116 i förordningen om preliminär tull fastställdes en icke-skadevällande prisnivå som skulle täcka gemenskapsindustrins totala tillverkningskostnader samt den skäligena vinst som skulle kunna erhållas i avsaknad av dumpad import från de berörda länderna.
- (102) Några exporterande tillverkare hävdade att 6 % borde anses utgöra en skälig vinst, mot bakgrund av ärenden avseende polyesterstapelfibrer och texturerat polyesterfilamentgarn vilka föregick undersökningen mot bl.a. Australien. I detta senare förfarande hade emellertid den skäliga vinstmarginalen fastställts till 10 %, liksom i den innevarande undersökningen. Andra exporterande tillverkare ansåg att den skäliga vinstmarginalen borde anses vara ännu lägre, t.ex. 4 %, eftersom gemenskapsindustrins allmänna lönsamhet var högre nu än vad den var vid tidpunkten för de nämnda tidigare förfarandena angående Vitryssland enligt förordning (EG) nr 1490/96 ⁽¹⁾ respektive Indonesien enligt förordning (EG) nr 2160/96 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 289, 12.11.1996, s. 14. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1822/98 (EGT L 236, 22.8.1998, s. 3).

- (103) Det bör noteras att kommissionen i skäl 116 i förordningen om preliminär tull angav att en marginal på 10 % borde anses vara den vinstnivå som hade kunnat uppnås i avsaknad av dumpad import.
- (104) Den skäliga vinstnivån fastställs på grundval av den vinst som gemenskapsindustrin sannolikt skulle uppnå i avsaknad av skadevällande dumpning. Med tanke på att undersökningsperioden i de tidigare undersökningarna inte var densamma och att de prissänkande verkningar av dumpningen som fastställdes i de ärendena var av en annan omfattning, finns det ingen anledning att anta att gemenskapsindustrin skulle ha uppnått samma vinstnivå. Tidigare vinstnivåer är således inte nödvändigtvis adekvata för det innevarande ärendet. I detta sammanhang kan det också hänvisas till det resonemang som förs i skäl 117 i förordningen om preliminär tull.
- (105) På grundval av detta bekräftas följaktligen de slutsatser som beskrivs i skäl 117 i förordningen om preliminär tull.

2. Tullens form och nivå

- (106) I enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen har nedanstående antidumpningstullsats fastställts till nivåer som motsvarar dumpningsmarginalerna när dessa konstaterats vara lägre än skademarginalerna. Detta är fallet för alla utom ett företag.

Land	Företag	Tullsats
Indien	Indian Organic Chemicals Limited	14,7 %
	JCT Limited	32,6 %
	Alla övriga företag	35,4 %
Republiken Korea	Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd	0 %
	Huvis Corporation	4,8 %
	SK Global Co. Ltd	4,8 %
	Sung Lim Co. Ltd	0 %
	Alla övriga företag	20,2 %

- (107) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatserna fastställdes på grundval av undersökningens resultat i denna undersökning. De återspeglar därför den situation som konstaterats vid undersökningen beträffande företagen i fråga. Dessa tullsats (i motsats till den landsomfattande tull som tillämpas på alla övriga företag) gäller därför uteslutande import av produkter med ursprung i det berörda landet och som tillverkas av dessa företag och därmed också av de särskilda juridiska enheter som anges. Importerade produkter som tillverkats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns med namn och adress i en förordnings artikeltext, även enheter som är närstående de som uttryckligen nämns, omfattas inte av dessa tullsats utan av den tullsats som gäller för "alla övriga företag".
- (108) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullsats (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen ⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnbytet eller förändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kommer om det är lämpligt att efter samråd med rådgivande kommittén ändra förordningen i fråga i enlighet med detta genom att uppdatera förteckningen över företag som omfattas av individuella tullsats.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, direktorat B, Terv - 0/13, Rue de la Loi/Wetstraat 200 - B-1049 Bryssel, Belgien.

H. UTTAG AV DEN PRELIMINÄRA TULLEN

- (109) Med hänsyn till storleken på de dumpningsmarginaler som konstaterats för de exporterande tillverkarna och den betydande skada som gemenskapsindustrin vållats, anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt kommissionens förordning (EG) nr 124/2000 ⁽¹⁾ tas ut slutgiltigt till en sats som motsvarar den slutgiltiga tullens nivå, om denna nivå motsvarar eller är lägre än den preliminära tullens nivå. I annat fall bör det slutgiltiga uttaget motsvara nivån på den preliminära tullen. Belopp för vilka säkerhet ställts och som överstiger den slutgiltiga antidumpningstullsatsen bör frisläppas.
- (110) Till följd av sammanslagningen av polyesterverksamheterna i Samyang Corporation och SK Chemicals Co. Ltd. till ett gemensamt ägt företag, Huvis Corporation, bör det slutgiltiga uttaget av de preliminära tullarna för dessa företag baseras på den slutgiltiga tullen för Huvis Corporation.

I. ÅTAGANDE

- (111) Efter införandet av de provisoriska antidumpningsåtgärderna gjorde en exporterande tillverkare i Indien ett prisåtagande enligt artikel 8.1 i grundförordningen.
- (112) Kommissionen anser att åtagandet från Reliance Industries Limited kan godtas eftersom det undanröjer dumpningens skadliga verkan. De regelbundna och detaljerade rapporter som företaget åtagit sig att lämna till kommissionen kommer att medge en effektiv övervakning och företagets struktur är sådan att kommissionen anser att risken för kringgående av åtagandet är minimal.

För att sörja för att åtagandet faktiskt efterlevs och kan övervakas bör befrielse från tull vid begäran om övergång till fri omsättning enligt åtagandet förutsätta att aktören också visar upp en handelsfaktura som innehåller de uppgifter som anges i bilagan till denna förordning, vilka uppgifter är nödvändiga för att tullen i tillräcklig detalj skall kunna kontrollera att fakturan avser sändningen i fråga. Om en sådan faktura inte läggs fram eller om den inte avser den produkt som uppvisas för tullen, bör den tillämpliga antidumpningstullen betalas.

- (113) Vid en misstänkt överträdelse eller en konstaterad överträdelse eller ett återtagande av åtagandet får en antidumpningstull införas i enlighet med artikel 8.9 och 8.10 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av syntetstapelfibrer av polyestrar, inte kardade, kammade eller på annat sätt beredda för spinning, enligt KN-nummer 5503 20 00 med ursprung i Indien och Republiken Korea.

2. Följande slutgiltiga tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkats av nedanstående företag:

Land	Företag	Tullsats	TARIC-tilläggsnummer
Indien	Indian Organic Chemicals Limited Bhupati Chambers 3rd floor, 13 Mathew Road, Mumbai – 400 004, Indien	14,7 %	A148
	JCT Limited Thapar House, 124 Janpath, New Delhi – 110 001, Indien	32,6 %	A149
	Alla övriga företag	35,4 %	A999

⁽¹⁾ EGT L 16, 21.1.2000, s. 30.

Land	Företag	Tullsats	TARIC-tilläggsnummer
Republiken Korea	Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd, 162-1 Changchoong-dong Chung-gu, Seoul, Republiken Korea	0 %	A150
	Huvis Corporation, 77-1 Garak-dong, Songpaku, Seoul, Republiken Korea	4,8 %	A151
	SK Global Co. Ltd, 36-1, 2Ga, Ulchiro, Chung-Gu, Seoul, Republiken Korea	4,8 %	A153
	Sung Lim Co. Ltd Rum 502, Shinhan Building, Yuido-Dong Youngdungpo-Ku, Seoul, Republiken Korea	0 %	A154
	Alla övriga företag	20,2 %	A999

3. Trots vad som sägs i punkt 1 skall den slutgiltiga tullen inte tillämpas på import av produkter som övergått till fri omsättning i enlighet med artikel 2.

4. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Varor som tillverkats av följande företag och som importeras enligt punkt 2 skall vara befriade från den tull som avses i artikel 1:

Företag	Land	TARIC-tilläggsnummer
Reliance Industries Limited, Marker Chamber IV, 3 rd Floor 222, Nariman Point, Mumbai 400 021	Indien	A212

2. Importerade produkter som deklarerats enligt TARIC-tilläggsnummer A212 skall vara befriade från de antidumpningstullar som införts genom artikel 1, om de tillverkas av det företag som nämns i punkt 1 och av detta företag direkt exporteras (dvs. faktureras och sänds) till ett företag som agerar som importör i gemenskapen och om den handelsfaktura som läggs fram för de relevanta tullmyndigheterna samtidigt med begäran om övergång till fri omsättning innehåller de uppgifter som anges i bilagan till denna förordning.

3. Befrielse från tull skall också förutsätta att de varor som deklarerats och visas upp för tullen exakt motsvarar varubeskrivningen i handelsfakturan.

Artikel 3

1. De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull på import med ursprung i Indien och Republiken Korea enligt förordning (EG) nr 1472/2000 skall tas ut enligt den tullsats som slutgiltigt införs genom den här förordningen. Belopp för vilka säkerhet ställts och som överstiger den slutgiltiga antidumpningstullsatsen skall frisläppas. Om den slutgiltiga tullsatsen är högre än den preliminära tullsatsen, skall endast de belopp för vilka säkerhet ställts i en omfattning motsvarande den preliminära tullen tas ut slutgiltigt.

2. I fråga om Samyang Corporation och SK Chemicals Co. Ltd. skall de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull tas ut enligt den tullsats som genom denna förordning slutgiltigt införs för Huvis Corporation. Belopp för vilka säkerhet ställts och som överstiger den slutgiltiga tullsatsen för Huvis Corporation skall frisläppas.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 2000.

På rådets vägnar

C. PIERRET

Ordförande

BILAGA

Nödvändiga uppgifter på de handelsfakturer som medföljer försäljning som omfattas av ett åtagande

Uppgifter som skall anges på den handelsfaktura som avses i artikel 2.2:

1. Fakturanummer
2. Det TARIC-tilläggsnummer enligt vilket de fakturerade varorna kan tullklareras vid gemenskapens gräns (enligt förordningen).
3. En exakt beskrivning av varorna, med bl.a. följande uppgifter:
 - Produktnummer (enligt den berörda exporterande tillverkarens åtagande).
 - KN-nummer.
 - Kvantitet (i kg).
4. Beskrivning av försäljningsvillkoren, med bl.a. följande uppgifter:
 - Pris per kg.
 - Betalningsvillkor.
 - Leveransvillkor.
 - Sammanlagda rabatter och avdrag.
5. Namnet på det företag som agerar som importör och till vilket fakturan utfärdas direkt av det berörda företaget.
6. Namnet på den företrädare för företaget som har utfärdat åtagandefakturan samt följande undertecknade försäkran:

"Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av ... (företaget) och som godtagits av Europeiska kommissionen genom beslut 2000/818/EG. Jag försäkrar att uppgifterna på denna faktura är fullständiga och korrekta."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2853/2000
av den 27 december 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter
och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 december 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	93,2
	204	73,9
	624	82,3
	999	83,1
0707 00 05	628	146,6
	999	146,6
0709 90 70	052	87,3
	204	46,2
	999	66,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	55,0
	204	47,8
	388	32,2
	999	45,0
0805 20 10	052	50,1
	204	75,3
	999	62,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	54,4
	999	54,4
0805 30 10	052	61,0
	600	66,7
	999	63,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	36,9
	400	78,8
	404	89,4
	720	108,3
	999	78,4
0808 20 50	064	71,4
	400	94,9
	999	83,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2854/2000
av den 27 december 2000
om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1670/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 31.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 31 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att skillnaden mellan priserna i den internationella handeln på de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna på dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag inom ramen av avtal enligt artikel 300 i Anslutningsakten.
- (2) I förordning (EG) nr 1255/1999, fastställs att då exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning, exporterade i naturligt tillstånd, slås fast skall hänsyn tas till följande:
- Den befintliga situationen och den framtida utvecklingen med avseende på priser och tillgången på mjölk och mjölkprodukter på gemenskapsmarknaden, och priser på mjölk och mjölkprodukter i den internationella handeln.
 - Kostnader för saluförande och de mest förmånliga transportkostnaderna från gemenskapsmarknader till hamnar och andra utförselorter inom gemenskapen samt kostnader som uppstår vid saluförandet av varorna på marknaden i bestämmelselandet.
 - Målen med den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, nämligen att säkerställa balansen och den naturliga pris- och handelsutvecklingen på denna marknad.
 - Begränsningar av de avtal som upprättats i enlighet med artikel 300 i Anslutningsakten.
 - Behovet att förhindra störningar på gemenskapsmarknaden.
 - Den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.
- (3) Artikel 31.5 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställer att när priser inom gemenskapen bestäms skall hänsyn tas till de gällande priser som är mest förmånliga ur

exportsynpunkt och att när priser i den internationella handeln fastställs skall särskild hänsyn tas till

- a) de gällande priserna på marknaderna i tredje länder,
- b) de förmånligaste importpriserna i sådana tredje länder som är bestämmelseländer för import från andra tredje länder,
- c) de producentpriser som noterats i exporterande tredje länder, med hänsyn till eventuella subventioner som beviljas av dessa länder,
- d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.
- (4) I artikel 31.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning beroende på produkternas destinationer.
- (5) I artikel 31.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att förteckningen över produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppen skall fastställas minst en gång var fjärde vecka. Bidragsbeloppet får emellertid förbli på samma nivå i mer än fyra veckor.
- (6) I enlighet med artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 174/1999 av den 26 januari 1999 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2357/2000 ⁽⁴⁾, skall bidraget som beviljas för mjölkprodukter med tillsats av socker vara lika med summan av två delar. Den ena skall avse kvantiteten mjölkprodukter och skall beräknas genom att basbeloppet multipliceras med den aktuella produktens innehåll av mjölkprodukter. Den andra skall avse kvantiteten tillsatt sackaros och skall beräknas genom att helproduktens sackarosinnehåll multipliceras med basbeloppet för det exportbidrag som gäller dagen för export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽⁵⁾. Den andra delen skall dock endast beräknas om den tillsatta sackarosen är framställd av sockerbetor eller -rör som skördats i gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 272, 25.10.2000, s. 15.

⁽⁵⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

- (7) I kommissionens förordning (EEG) nr 896/84 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 222/88 ⁽²⁾, fastställs ytterligare bestämmelser om beviljandet av exportbidrag vid övergången från ett regleringsår till ett annat. De bestämmelserna ger möjlighet att variera exportbidragen enligt produkternas framställningsdag.
- (8) För beräkningen av exportbidraget för bearbetad ost måste det fastställas att då kasein eller kaseinater tillsätts bör den kvantiteten inte beaktas.
- (9) Till följd av att de bestämmelser som anges ovan tillämpas på den nuvarande situationen på marknaden för mjölk och särskilt på noteringar eller priser för mjölkprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden bör exportbidraget vara det som anges i bilagan till denna förordning.

- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som avses i artikel 31 i förordning (EG) nr 1255/1999 för produkter som exporteras i oförändrat tillstånd skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 91, 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EGT L 28, 1.2.1988, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 december 2000 om fastställande av exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags-belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags-belopp
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 91 9000	A02	EUR/kg	0,6840
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 99 9100	A02	EUR/kg	0,6840
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 99 9500	A02	EUR/kg	0,7450
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,597	0402 91 11 9370	A02	EUR/100 kg	9,30
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,327	0402 91 19 9370	A02	EUR/100 kg	9,30
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,597	0402 91 31 9300	A02	EUR/100 kg	11,00
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,551	0402 91 39 9300	A02	EUR/100 kg	11,00
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,551	0402 91 99 9000	A02	EUR/100 kg	41,60
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	10,50	0402 99 11 9350	A02	EUR/kg	0,2370
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	15,77	0402 99 19 9350	A02	EUR/kg	0,2370
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	15,77	0402 99 31 9150	A02	EUR/kg	0,2470
0401 30 31 9100	A02	EUR/100 kg	38,32	0402 99 31 9300	A02	EUR/kg	0,2490
0401 30 31 9400	A02	EUR/100 kg	59,85	0402 99 31 9500	A02	EUR/kg	0,4290
0401 30 31 9700	A02	EUR/100 kg	66,00	0402 99 39 9150	A02	EUR/kg	0,2470
0401 30 39 9100	A02	EUR/100 kg	38,32	0403 90 11 9000	A02	EUR/100 kg	14,80
0401 30 39 9400	A02	EUR/100 kg	59,85	0403 90 13 9200	A02	EUR/100 kg	14,80
0401 30 39 9700	A02	EUR/100 kg	66,00	0403 90 13 9300	A02	EUR/100 kg	59,40
0401 30 91 9100	A02	EUR/100 kg	75,22	0403 90 13 9500	A02	EUR/100 kg	62,50
0401 30 91 9500	A02	EUR/100 kg	110,55	0403 90 13 9900	A02	EUR/100 kg	67,30
0401 30 99 9100	A02	EUR/100 kg	75,22	0403 90 19 9000	A02	EUR/100 kg	67,80
0401 30 99 9500	A02	EUR/100 kg	110,55	0403 90 33 9400	A02	EUR/kg	0,5940
0402 10 11 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 33 9900	A02	EUR/kg	0,6730
0402 10 19 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,327
0402 10 91 9000	A02	EUR/kg	0,1500	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	15,77
0402 10 99 9000	A02	EUR/kg	0,1500	0403 90 59 9310	A02	EUR/100 kg	38,32
0402 21 11 9200	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 59 9340	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9300	A02	EUR/100 kg	59,90	0403 90 59 9370	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9500	A02	EUR/100 kg	63,20	0403 90 59 9510	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9900	A02	EUR/100 kg	68,00	0404 90 21 9120	A02	EUR/100 kg	12,80
0402 21 17 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0404 90 21 9160	A02	EUR/100 kg	15,00
0402 21 19 9300	A02	EUR/100 kg	59,90	0404 90 23 9120	A02	EUR/100 kg	15,00
0402 21 19 9500	A02	EUR/100 kg	63,20	0404 90 23 9130	A02	EUR/100 kg	59,90
0402 21 19 9900	A02	EUR/100 kg	68,00	0404 90 23 9140	A02	EUR/100 kg	63,20
0402 21 91 9100	A02	EUR/100 kg	68,40	0404 90 23 9150	A02	EUR/100 kg	68,00
0402 21 91 9200	A02	EUR/100 kg	69,00	0404 90 29 9110	A02	EUR/100 kg	68,40
0402 21 91 9350	A02	EUR/100 kg	69,70	0404 90 29 9115	A02	EUR/100 kg	69,00
0402 21 91 9500	A02	EUR/100 kg	76,20	0404 90 29 9125	A02	EUR/100 kg	69,70
0402 21 99 9100	A02	EUR/100 kg	68,40	0404 90 29 9140	A02	EUR/100 kg	76,20
0402 21 99 9200	A02	EUR/100 kg	69,00	0404 90 81 9100	A02	EUR/kg	0,1500
0402 21 99 9300	A02	EUR/100 kg	69,70	0404 90 83 9110	A02	EUR/kg	0,1500
0402 21 99 9400	A02	EUR/100 kg	74,50	0404 90 83 9130	A02	EUR/kg	0,5990
0402 21 99 9500	A02	EUR/100 kg	76,20	0404 90 83 9150	A02	EUR/kg	0,6320
0402 21 99 9600	A02	EUR/100 kg	82,70	0404 90 83 9170	A02	EUR/kg	0,6800
0402 21 99 9700	A02	EUR/100 kg	86,30	0404 90 83 9936	A02	EUR/kg	0,2370
0402 21 99 9900	A02	EUR/100 kg	90,50	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	165,85
0402 29 15 9200	A02	EUR/kg	0,1500	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	170,00
0402 29 15 9300	A02	EUR/kg	0,5990	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	165,85
0402 29 15 9500	A02	EUR/kg	0,6320	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	170,00
0402 29 15 9900	A02	EUR/kg	0,6800	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	165,85
0402 29 19 9300	A02	EUR/kg	0,5990	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	170,00
0402 29 19 9500	A02	EUR/kg	0,6320	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	170,00
0402 29 19 9900	A02	EUR/kg	0,6800	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	170,00

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	165,85		L03	EUR/100 kg	—
0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	170,00		A24	EUR/100 kg	31,87
0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	176,22		L04	EUR/100 kg	31,87
0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	155,49		400	EUR/100 kg	—
0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	161,71		A01	EUR/100 kg	31,87
0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	216,00	0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—
0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	170,00	0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9230	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9913	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	37,68		A24	EUR/100 kg	58,77
	L04	EUR/100 kg	37,68		L04	EUR/100 kg	58,77
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	23,80
	A01	EUR/100 kg	37,68		A01	EUR/100 kg	58,77
0406 10 20 9290	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9915	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	35,05		A24	EUR/100 kg	77,56
	L04	EUR/100 kg	35,05		L04	EUR/100 kg	77,56
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	31,70
	A01	EUR/100 kg	35,05		A01	EUR/100 kg	77,56
0406 10 20 9300	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9917	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	15,39		A24	EUR/100 kg	82,41
	L04	EUR/100 kg	15,39		L04	EUR/100 kg	82,41
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	33,70
	A01	EUR/100 kg	15,39		A01	EUR/100 kg	82,41
0406 10 20 9610	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9919	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	51,11		A24	EUR/100 kg	92,10
	L04	EUR/100 kg	51,11		L04	EUR/100 kg	92,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	37,60
	A01	EUR/100 kg	51,11		A01	EUR/100 kg	92,10
0406 10 20 9620	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9710	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	51,83		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	51,83		A24	EUR/100 kg	14,50
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	7,74
	A01	EUR/100 kg	51,83		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9630	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9730	A01	EUR/100 kg	14,50
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	57,86		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	57,86		A24	EUR/100 kg	21,28
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	11,34
	A01	EUR/100 kg	57,86		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9640	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	A01	EUR/100 kg	21,28
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	85,03		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	85,03		A24	EUR/100 kg	14,50
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	7,74
	A01	EUR/100 kg	85,03		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9650	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	A01	EUR/100 kg	14,50
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	70,86		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	70,86		A24	EUR/100 kg	21,28
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	11,34
	A01	EUR/100 kg	70,86		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	A01	EUR/100 kg	21,28
0406 10 20 9830	L02	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	26,28		A24	EUR/100 kg	30,95
	L04	EUR/100 kg	26,28		L04	EUR/100 kg	16,51
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	26,28		A01	EUR/100 kg	30,95
0406 10 20 9850	L02	EUR/100 kg	—				

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 30 39 9500	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	102,90
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	33,50
	A24	EUR/100 kg	21,28		A01	EUR/100 kg	117,54
	L04	EUR/100 kg	11,34		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	21,28		A24	EUR/100 kg	103,92
0406 30 39 9700	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	90,36
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	30,95		A01	EUR/100 kg	103,92
	L04	EUR/100 kg	16,51		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	30,95		A24	EUR/100 kg	102,80
0406 30 39 9930	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	89,77
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	30,95		A01	EUR/100 kg	102,80
	L04	EUR/100 kg	16,51		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	30,95		A24	EUR/100 kg	93,10
0406 30 39 9950	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 31 9119	L04	EUR/100 kg	81,30
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	35,00		A01	EUR/100 kg	93,10
	L04	EUR/100 kg	18,67		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	35,00		A24	EUR/100 kg	85,71
0406 30 90 9000	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 33 9119	L04	EUR/100 kg	74,72
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	19,20
	A24	EUR/100 kg	36,72		A01	EUR/100 kg	85,71
	L04	EUR/100 kg	19,58		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,72		A24	EUR/100 kg	85,71
0406 40 50 9000	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 33 9919	L04	EUR/100 kg	74,72
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	19,20
	A24	EUR/100 kg	90,00		A01	EUR/100 kg	85,71
	L04	EUR/100 kg	90,00		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	90,00		A24	EUR/100 kg	78,60
0406 40 90 9000	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 33 9951	L04	EUR/100 kg	68,29
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	92,42		A01	EUR/100 kg	78,60
	L04	EUR/100 kg	92,42		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	92,42		A24	EUR/100 kg	78,66
0406 90 13 9000	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	68,98
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	116,37		A01	EUR/100 kg	78,66
	L04	EUR/100 kg	101,62		L02	EUR/100 kg	33,29
	400	EUR/100 kg	45,30		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	116,37		A24	EUR/100 kg	121,56
0406 90 15 9100	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	105,71
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	46,20
	A24	EUR/100 kg	120,25		A01	EUR/100 kg	121,56
	L04	EUR/100 kg	105,01		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	46,70		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	120,25		A24	EUR/100 kg	121,56
0406 90 17 9100	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	105,71
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	30,20
	A24	EUR/100 kg	120,25		A01	EUR/100 kg	121,56
	L04	EUR/100 kg	105,01		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	46,70		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	120,25		A24	EUR/100 kg	116,37
0406 90 21 9900	L02	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	101,62	
	L03	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	45,30	
	A24	EUR/100 kg	117,54	A01	EUR/100 kg	116,37	

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	
0406 90 61 9000	L02	EUR/100 kg	47,01	0406 90 78 9500	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	105,98	
	A24	EUR/100 kg	129,64		L02	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	112,00		L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	43,00		A24	EUR/100 kg	104,35	
	A01	EUR/100 kg	129,64		L04	EUR/100 kg	91,91	
0406 90 63 9100	L02	EUR/100 kg	42,83	0406 90 79 9900	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	104,35	
	A24	EUR/100 kg	128,55		L02	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	111,41		L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	48,10		A24	EUR/100 kg	86,27	
	A01	EUR/100 kg	128,55		L04	EUR/100 kg	75,02	
0406 90 63 9900	L02	EUR/100 kg	34,22	0406 90 81 9900	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	86,27	
	A24	EUR/100 kg	124,18		L02	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	107,11		L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	36,80		A24	EUR/100 kg	108,62	
	A01	EUR/100 kg	124,18		L04	EUR/100 kg	94,85	
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9910	400	EUR/100 kg	35,80	
0406 90 69 9910	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,62	
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	33,32	
	A24	EUR/100 kg	124,18		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	107,11		A24	EUR/100 kg	117,90	
	400	EUR/100 kg	36,80		L04	EUR/100 kg	102,43	
0406 90 73 9900	A01	EUR/100 kg	124,18	0406 90 85 9991	400	EUR/100 kg	44,60	
	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	117,90	
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—	
	A24	EUR/100 kg	106,91		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	93,28		A24	EUR/100 kg	117,90	
	400	EUR/100 kg	39,60		L04	EUR/100 kg	102,43	
0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	106,91	0406 90 85 9995	400	EUR/100 kg	30,20	
	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	117,90	
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—	
	A24	EUR/100 kg	108,07		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	93,90		A24	EUR/100 kg	108,07	
	400	EUR/100 kg	16,70		L04	EUR/100 kg	93,90	
0406 90 76 9300	A01	EUR/100 kg	108,07	0406 90 85 9999	400	EUR/100 kg	—	
	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,07	
	L03	EUR/100 kg	—		A00	EUR/100 kg	—	
	A24	EUR/100 kg	96,98		0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	84,68		0406 90 86 9200	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 76 9400	A01	EUR/100 kg	96,98	0406 90 86 9300	A24	EUR/100 kg	102,23	
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	86,17	
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	20,80	
	A24	EUR/100 kg	108,62		A01	EUR/100 kg	102,23	
	L04	EUR/100 kg	94,85		L02	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	17,40		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 76 9500	A01	EUR/100 kg	108,62	0406 90 86 9400	A24	EUR/100 kg	103,32	
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	87,41	
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	22,80	
	A24	EUR/100 kg	102,45		A01	EUR/100 kg	103,32	
	L04	EUR/100 kg	90,24		L02	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	17,40		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 78 9100	A01	EUR/100 kg	102,45	0406 90 86 9900	A24	EUR/100 kg	108,62	
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	92,87	
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	25,80	
	A24	EUR/100 kg	102,26		A01	EUR/100 kg	108,62	
	L04	EUR/100 kg	87,50		L02	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 78 9300	A01	EUR/100 kg	102,26		A24	EUR/100 kg	117,90	
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	102,43	
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	30,20	
	A24	EUR/100 kg	105,98		A01	EUR/100 kg	117,90	
	L04	EUR/100 kg	92,78					

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9200	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	45,63
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9973	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	85,19		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	71,81		A24	EUR/100 kg	104,74
	400	EUR/100 kg	18,60		L04	EUR/100 kg	91,46
	A01	EUR/100 kg	85,19		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9300	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	104,74
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9974	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	94,89		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	80,27		A24	EUR/100 kg	113,19
	400	EUR/100 kg	21,00		L04	EUR/100 kg	99,26
	A01	EUR/100 kg	94,89		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9400	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	113,19
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	96,33		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	82,36		A24	EUR/100 kg	114,45
	400	EUR/100 kg	23,00		L04	EUR/100 kg	101,25
	A01	EUR/100 kg	96,33		400	EUR/100 kg	24,00
0406 90 87 9951	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	114,45
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,68		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,15		A24	EUR/100 kg	103,92
	400	EUR/100 kg	31,80		L04	EUR/100 kg	90,36
	A01	EUR/100 kg	106,68		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9971	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	103,92
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	A00	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,68	0406 90 88 9300	L02	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,15		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	25,80		A24	EUR/100 kg	83,50
	A01	EUR/100 kg	106,68		L04	EUR/100 kg	70,90
0406 90 87 9972	A24	EUR/100 kg	45,63		400	EUR/100 kg	22,80
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	83,50
	L04	EUR/100 kg	39,68				

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

L02 Schweiz, Liechtenstein.

L03 Ceuta, Melilla, Island, Norge, Andorra, Gibraltar, Heliga Stolen (f.d. Vatikanstaten), Malta, Turkiet, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckiska republiken, Slovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien, Kanada, Cypern, Australien och Nya Zeeland.

L04 Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Jugoslavien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

L05 alla destinationer med undantag av Polen och Amerikas förenta stater.

"970 omfattar den export som anges i artikel 36.1 a och 36.1 c och artikel 44.1 a och 44.1 b i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.1999, s. 11) samt export som genomförs på grundval av kontrakt med väpnade styrkor som är stationerade på en medlemsstats territorium men under annans fana".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2855/2000
av den 27 december 2000
om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2559/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till ovannämnda förordning, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.
- (2) I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna regler fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna regler måste de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen som är bifogad den här förordningen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 med de motiveringar som ges i kolumn 3.
- (4) Det är lämpligt, om inte annat följer av gällande bestämmelser i gemenskapen avseende systemen för dubbelkontroll samt övervakning på gemenskapsnivå, i förväg eller i efterhand, av textilvaror som importeras till gemenskapen, att bindande tulltaxeupplysningar som meddelas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och

som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs i denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom rådets och Europaparlamentets förordning (EG) nr 2700/2000 ⁽⁴⁾, under en period av 60 dagar.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell.

Artikel 2

Om inte annat följer av gällande bestämmelser i gemenskapen avseende systemen för dubbelkontroll samt övervakning på gemenskapsnivå, i förväg eller i efterhand, av textilvaror som importeras till gemenskapen får bindande tulltaxeupplysningar som meddelas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs i denna förordning kan fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av 60 dagar.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 293, 22.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 17.

BILAGA

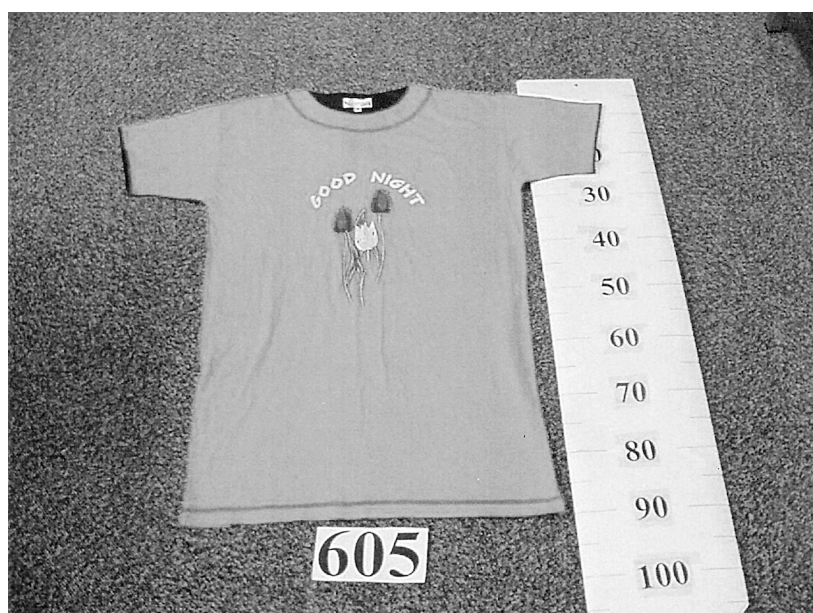
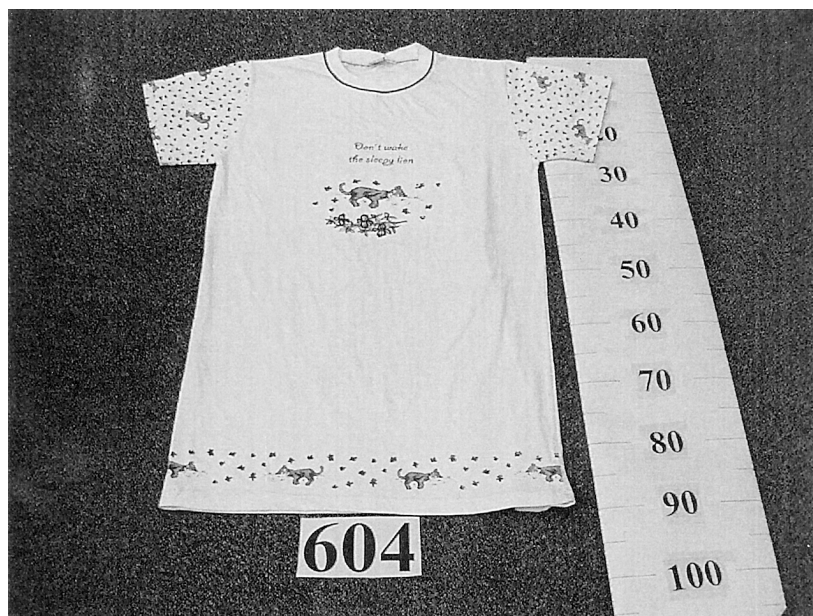
Varuslag	KN-nummer	Motivering
(1)	(2)	(3)
1. Toalettset som flygbolag delar ut till passagerare (under flygresan eller vid destinationsorten, om bagaget inte är tillgängligt), bestående av en rektangulär väska av textilvara (cirka 25 x 16 x 12 cm) med insida av plast och innehållande en ringa kvantitet, för begränsad användning, av t.ex. följande produkter — 1 flaska (40 ml) flytande tvål, — 1 flaska (40 ml) kroppslotion, — 1 flaska (40 ml) eau de Cologne, — 1 engångsrakhyvel med rakkräm och rakvatten, förpackat i samma etui, — 1 tandborste, — 1 tub tandkräm, — 1 förpackning skoputsmedel, — 1 syetui, — 3 nagelfilar av papp, — 1 kam av plast, — 10 näsdukar av cellulosavadd, — 1 klädborste, — 1 skohorn av plast, — 1 par tofflor av trikå utan sulor (100 % bomull), — 1 tvättvante av bomullsfrotté eller liknande frottétyg (100 % bomull), — 1 trikåpyjamas av unisextyp, bestående av en kortärmad T-tröja (50 % polyester/50 % akryl) och ett par korta byxor (100 % akryl)	4202 92 91 3401 20 90 3304 99 00 3303 00 90 9605 00 00 9603 21 00 3306 10 00 3405 10 00 9605 00 00 6805 20 00 9615 11 00 4818 20 10 9603 90 91 3926 90 99 6115 92 00 6302 60 00 6109 90 30 6104 93 90	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt lydelsen av motsvarande KN-nummer Artiklarna utgör inte ett reseetui med artiklar för toalettändamål enligt nummer 9605 eller en sats enligt den allmänna bestämmelsen 3b (separat klassificering av var och en av artiklarna)
2. Lätt, löst sittande och rakt skuret trikåplagg (100 % bomull), enfärgat, som täcker kroppen ner till halva låret (total längd: 90 cm), med dekor och orden "Don't wake the sleepy lion" tryckta på framsidan och på ärmarna. Plagget har rundad halsringning med ribbstickad kant och är utan öppning. Plagget har korta ärmar och är fällat runt ärmarna och i nederkanten (Klänning) (Se foto nr 604) (*)	6104 42 00	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, av anmärkning 9 till kapitel 61 och texten till KN-numren 6104 och 6104 42 00 Se även de förklarande anmärkningarna till Kombinerade nomenklaturen avseende KN-numren 6104 41 00–6104 49 00 Klassificering som nattlinne är utesluten därför att plagget på grund av sin karaktär lika gärna kan bäras i sängen som på andra ställen och det därför inte är avsett att bäras uteslutande eller huvudsakligen som nattplagg På grund av sin längd kan plagget inte klassificeras enligt KN-nummer 6109

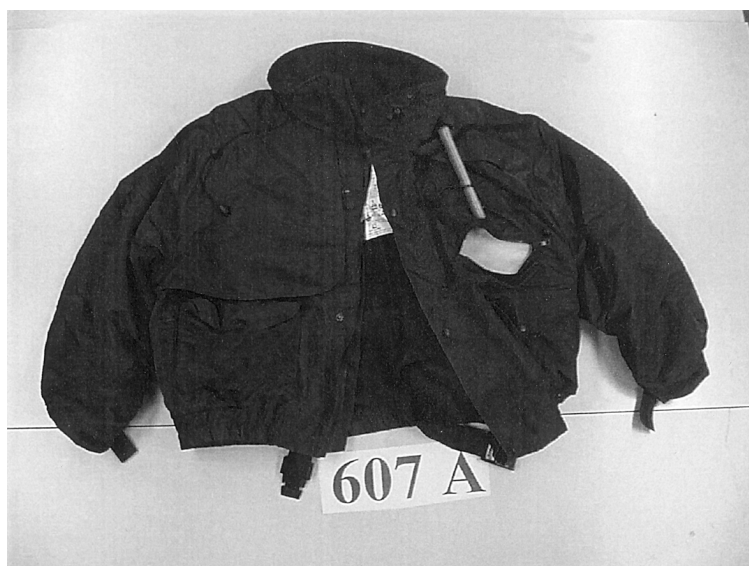
Varuslag	KN-nummer	Motivering
(1)	(2)	(3)
3. Lätt, löst sittande och rakt skuret kortärmat trikåplagg (100 % bomull), enfärgat, som täcker kroppen ner till halva låret (total längd: 90 cm), med dekor och orden "Good night" tryckta på framsidan Plagget har rundad halsringning och en halvrund isättning baktill i avvikande färg. Plagget har ribbstickad kant i samma avvikande färg på ärmarnas nederdel. Det har också en dekorsöm vid plaggets nederdel och i höjd med halsringningen (Klänning) (Se bild nr 605) (*)	6104 42 00	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, av anmärkning 9 till kapitel 61 och texten till KN-numren 6104 och 6104 42 00 Se även de förklarande anmärkningarna till Kombinerade nomenklaturen avseende KN-numren 6104 41 00–6104 49 00 Klassificering som nattlinne är utesluten därför att plagget på grund av sin karaktär lika gärna kan bäras i sängen som på andra ställen och det därför inte är avsett att bäras uteslutande eller huvudsakligen som nattplagg På grund av sin längd kan plagget inte klassificeras enligt KN-nummer 6109
4. Lätt, löst sittande och rakt skuret randigt trikåplagg (60 % bomull och 40 % polyester) för barn med en kroppslängd av minst 86 cm (handelsstorlek över 86) med orden "Sleep Wear" broderade på framsidan tillsammans med dekorationsbroderi. plagget täcker kroppen ned till knäna (total längd 82 cm) Plagget har rundad halsringning med ribbstickad kant och partiell öppning framtill, som tillsluts med knappar från höger till vänster. Plagget har korta ärmar Halsringningen samt plaggets och ärmarnas nederdelar har en ribbstickad kant med dekorativ bård. Plagget är rundat i kanterna nedtill och har cirka 10 cm långa sidoslitsar (Klänning för flickor) (Se foto nr 606) (*)	6104 42 00	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, av anmärkning 2 A till avdelning XI, av anmärkning till undernummer 2 A till avdelning XI, av anmärkning 9 till kapitel 61 och texten till KN-numren 6104 och 6104 42 00 Se även de förklarande anmärkningarna till Kombinerade nomenklaturen avseende KN-numren 6104 41 00–6104 49 00 Klassificering som nattlinne är utesluten därför att plagget på grund av sin karaktär lika gärna kan bäras i sängen som på andra ställen och det därför inte är avsett att bäras uteslutande eller huvudsakligen som nattplagg På grund av sin längd kan plagget inte klassificeras enligt KN-nummer 6109

Varuslag	KN-nummer	Motivering
(1)	(2)	(3)
5. Set med tre plagg i gemensam detaljhandelsförpackning bestående av: a) Ett enfärgat plagg av syntetfibrer (100 % polyamid), avsett att täcka överdelen av kroppen ner till höfterna (total längd: 67 cm), försett med trikåfoder Plagget har hög krage, infälld kapuschong, genomgående öppning framtill med blixtlås och en skyddande slå som tillsluts från vänster till höger med hjälp av tryckknappar. Det har långa ärmar med resår och kan dras åt med kardborreband vid ärmsluten. Plagget är försett med en dragsko vid kragen och resårband i nederkanten Plagget har två innerfickor ovanför midjan som tillsluts med blixtlås och två ytterfickor under midjan med skyddande flikar som stängs med tryckknappar. Det finns stormflikar på plaggets fram- och baksida och möjlighet att fästa en flytanordning inuti plagget (Anorak) (Se fotografi nr 607 A) (*) b) Ett enfärgat plagg av trikå av konstfibrer, avsett att täcka den övre delen av kroppen ner till under midjan (total längd: 65 cm), delvis fodrat på framsidan och i ärmarna Plagget har hög krage, genomgående öppning framtill med blixtlås, långa ärmar med resår i ärmsluten och en dragsko i nederkanten av plagget. Plagget har också två innerfickor, bestående av tillskurna och hopsydda tygstycken och som tillsluts med blixtlås, framtill i höjd med midjan (Vindjacka) (Se fotografi nr 607 B) (*)	6201 93 00 6102 30 90	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkning 13 till avdelning XI, anmärkning 3b till kapitel 62, anmärkning 8 till kapitel 62 och texten till KN-numren 6201 och 6201 93 00 Med hänsyn till att dessa plagg inte har samma struktur, färg, tygsammansättning eller stil kan de inte klassificeras som en "ensemble" enligt villkoren i anmärkning 3b till kapitel 61 och 62 Se även de förklarande anmärkningarna till Kombinerade nomenklaturen avseende KN-numren 6201 91 00–6201 99 00 Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkning 13 till avdelning XI, anmärkning 3b till kapitel 61, anmärkning 9 till kapitel 61 och texten till KN-numren 6102, 6102 30 och 6102 30 90 Med hänsyn till att dessa plagg inte har samma struktur, färg, tygsammansättning eller stil kan de inte klassificeras som en "ensemble" enligt villkoren i anmärkning 3b till kapitel 61 och 62 Se även de förklarande anmärkningarna till Kombinerade nomenklaturen avseende nummer 6102

Varuslag	KN-nummer	Motivering
(1)	(2)	(3)
c) Ett par enfärgade vävda byxor av syntetfibrer (100 % polyamid), avsedda att täcka nederdelen av kroppen ner till anklarna, med vävt foder och två fickor på insidan Plagget har en partiell öppning fram med blixtlås och en skyddande slå som tillsluts från vänster till höger med en tryckknapp Det finns blixtlås längs med båda sidor i plagget, täckta av skyddande slår med kardborreknäppning. Plagget kan dras åt vid bensluten med hjälp av kardborreband (Byxor) (Se fotografi nr 607 C) (*)	6203 43 19	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkning 13 till avdelning XI, anmärkningarna 3b och 8 till kapitel 62 och texten till KN-numren 6203, 6203 43 och 6203 43 19 Med hänsyn till att dessa plagg inte har samma struktur, färg, tygsammansättning eller stil kan de inte klassificeras som en "ensemble" enligt villkoren i anmärkning 3b till kapitlen 61 och 62

(*) Fotografierna är endast avsedda för vägledning.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2856/2000**av den 27 december 2000**

om ändring av förordning (EG) nr 2508/97 om fastställande av tillämpningsföreskrifter vad avser mjölk och mjölkprodukter för ordningarna i Europaavtalen mellan gemenskapen och Ungern, Polen, Tjeckiska republiken, Slovakien, Bulgarien, Rumänien och Slovenien och för ordningen i frihandelsavtalen mellan gemenskapen och de baltiska länderna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1349/2000 av den 19 juni 2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Estland ⁽¹⁾, ändrat genom förordning (EG) nr 2677/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1727/2000 av den 31 juli 2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Ungern ⁽³⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2290/2000 av den 9 oktober 2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa medgivanden som föreskrivs i Europaavtalet med Bulgarien ⁽⁴⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2341/2000 av den 17 oktober 2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Lettland ⁽⁵⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2433/2000 av den 17 oktober 2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Tjeckiska republiken ⁽⁶⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2434/2000 av den 17 oktober 2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpass-

ning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Slovakien ⁽⁷⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2435/2000 av den 17 oktober 2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Rumänien ⁽⁸⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2475/2000 av den 7 november 2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Slovenien ⁽⁹⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2766/2000 av den 14 december 2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Litauen ⁽¹⁰⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2851/2000 av den 22 december 2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Polen ⁽¹¹⁾, särskilt artikel 1.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 2508/97 ⁽¹²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1431/2000 ⁽¹³⁾, införs tillämpningsföreskrifter, inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter, för ordningarna i Europaavtalen mellan gemenskapen och vissa central- och östeuropeiska länder. Denna förordning bör ändras från och med den 1 juli 2000 för att genomföra de medgivanden som föreskrivs i förordningarna (EG) nr 1349/2000, (EG) nr

⁽¹⁾ EGT L 155, 28.6.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 308, 8.12.2000, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 198, 4.8.2000, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 262, 17.10.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 271, 24.10.2000, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 280, 4.11.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 280, 4.11.2000, s. 9.

⁽⁸⁾ EGT L 280, 4.11.2000, s. 17.

⁽⁹⁾ EGT L 286, 11.11.2000, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EGT L 321, 19.12.2000, s. 8.

⁽¹¹⁾ Se sidan 7 i detta nummer av EGT.

⁽¹²⁾ EGT L 345, 16.12.1997, s. 31.

⁽¹³⁾ EGT L 161, 1.7.2000, s. 53.

1727/2000, (EG) nr 2290/2000, (EG) nr 2341/2000, (EG) nr 2433/2000, (EG) nr 2434/2000, (EG) nr 2435/2000 och (EG) nr 2475/2000 och från och med den 1 januari 2001 i fråga om förordningarna (EG) nr 2766/2000 och (EG) nr 2851/2000 när det gäller mjölkprodukter.

- (2) För att ge de ekonomiska aktörerna möjlighet att ta del av de nya bestämmelserna bör perioden för inlämnande av licensansökan förlängas med tio dagar.
- (3) De tillgängliga kvantiteterna bör offentliggöras för första halvåret 2001 och andra tekniska ändringar bör göras.
- (4) Det bör framhållas att återbetalning av importtullar på de produkter som avses i bilaga I till förordning (EG) nr 2508/97 (versionen som gällde innan denna förordning trädde i kraft) och som importerats enligt de licenser som använts från och med den 1 juli 2000 görs i enlighet med artiklarna 878–898 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1602/2000 ⁽²⁾.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2508/97 ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 skall punkt 1 ersättas med följande:

”1. I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för de importordningar för mjölkprodukter som föreskrivs i Europaavtalen mellan gemenskapen och Polen, Tjeckiska

republiken, Slovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen och Slovenien.”.

2. I artikel 2, skall punkt 1 ersättas med följande:

”1. I denna förordning avses med ’importåren’ tolv månadersperiod från och med den 1 juli. För den ordning som avses i artikel 21.2 i Europaavtalet mellan gemenskapen och Slovenien motsvarar importåret kalenderåret.”.

3. I artikel 2.2 skall sista stycket ersättas med följande:

”De tillgängliga kvantiteterna för första halvåret 2001 är de som anges i bilaga IV.”.

4. I artikel 4.1 skall följande stycke läggas till:

”Licensansökningarna för första halvåret 2001 får dock lämnas in under de första 20 dagarna i januari 2001.”.

5. Artikel 8 skall ersättas med följande:

”Artikel 8

De produkter som avses i importordningarna i artikel 1.1 skall övergå till fri omsättning vid uppvisande antingen av en licens EUR.1 som utfärdats av exportlandet i enlighet med protokoll nr 4 till avtalet mellan gemenskapen och landet i fråga, eller av en deklaration av exportören i enlighet med protokollet. För de baltiska staterna skall dock licens EUR.1 utfärdas av exportlandet i enlighet med protokoll 3 till avtalet mellan gemenskapen och landet i fråga.”.

6. Bilaga I till förordning (EG) nr 2508/97 skall ersättas med bilaga I till den här förordningen.

7. Bilaga I.A till förordning (EG) nr 2508/97 skall ersättas med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6.1 skall tillämpas från och med den 1 juli 2000. Delarna A, I och K i bilaga I skall dock tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 188, 26.7.2000, s. 1.

BILAGA I

"BILAGA I

A. Produkter med ursprung i Polen

Löpnummer	KN-nummer	Varubeteckning ⁽¹⁾	Gällande tullsats (% av tullsatsen för MGN)	Årliga kvantiteter (i ton)	
				Fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001
09.4813	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 99	Skummjölkpulver Helmjölkpulver Helmjölkpulver	Tullbefrielse	10 000	1 000
09.4814	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90	Smör och bredbara smörfettsprodukter ⁽²⁾	Tullbefrielse	6 000	600
09.4815	0406	Ost och ostmassa ⁽²⁾	Tullbefrielse	9 000	900

B. Produkter med ursprung i Tjeckiska republiken

Löpnummer	KN-nummer	Varubeteckning ⁽¹⁾	Gällande tullsats (% av tullsatsen för MGN)	Årliga kvantiteter (i ton)	
				Fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001
09.4611	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	Skummjölkpulver Helmjölkpulver Helmjölkpulver	20	2 875	0
09.4612	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 20 90	Smör	20	1 250	0
09.4613	0406	Ost och ostmassa ⁽²⁾	Tullbefrielse	5 100	765

C. Produkter med ursprung i Slovakien

Löpnummer	KN-nummer	Varubeteckning ⁽¹⁾	Gällande tullsats (% av tullsatsen för MGN)	Årliga kvantiteter (i ton)	
				Fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001
09.4611	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	Skummjölkpulver Helmjölkpulver Helmjölkpulver	20	1 500	0
09.4612	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 20 90	Smör	20	750	0
09.4613	0406	Ost och ostmassa ⁽²⁾	Tullbefrielse	2 200	330

D. Produkter med ursprung i Ungern

Löpnummer	KN-nummer	Varubeteckning ⁽¹⁾	Gällande tullsats (% av tullsatsen för MGN)	Årliga kvantiteter (i ton)	
				Fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001
09.4731	0402 10	Mjök och grädde, i form av pulver eller granulat eller i annan fast form med en fetthalt av högst 1,5 vikt- procent	Tullbefrielse	375	40
09.4733	0406	Ost och ostmassa ⁽²⁾	Tullbefrielse	3 500	350

E. Produkter med ursprung i Rumänien

Löpnummer	KN-nummer	Varubeteckning ⁽¹⁾	Gällande tullsats (% av tullsatsen för MGN)	Årliga kvantiteter (i ton)	
				Fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001
09.4758	0406	Ost och ostmassa ⁽²⁾	Tullbefrielse	2 000	200

F. Produkter med ursprung i Bulgarien

Löpnummer	KN-nummer	Varubeteckning ⁽¹⁾	Gällande tullsats (% av tullsatsen för MGN)	Årliga kvantiteter (i ton)	
				Fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001
09.4660	0406	Ost och ostmassa ⁽²⁾	Tullbefrielse	5 500	300

G. Produkter med ursprung i Estland

Löpnummer	KN-nummer	Varubeteckning ⁽¹⁾	Gällande tullsats (% av tullsatsen för MGN)	Årliga kvantiteter (i ton)	
				Fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001
09.4578	0401 30	Grädde med en fetthalt av mer än 6 viktprocent	Tullbefrielse	500	150
09.4546	0402 10 19 0402 21 19	Skum mjölkpulver Helmjölkspulver	Tullbefrielse	10 000	3 000
09.4579	0403 10 11 0403 10 13 0403 10 19	Yoghurt, ej smaksatt	Tullbefrielse	300	90
09.4580	0403 90 59 0403 90 61 0403 90 63 0403 90 69	Mjök och grädde, fermenterad eller syrad	Tullbefrielse	700	210
09.4547	0405 10 11 0405 10 19	Smör	Tullbefrielse	3 000	900
09.4581	ex 0406	Ost, utom ostmassa	Tullbefrielse	2 000	600
09.4582	ex 0406 10	Ostmassa	Tullbefrielse	700	210

H. Produkter med ursprung i Lettland

Löpnnummer	KN-nummer	Varubeteckning ⁽¹⁾	Gällande tullsats (% av tullsatsen för MGN)	Årliga kvantiteter (i ton)	
				Fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001
09.4549	0402 10 19 0402 21 19	Skummjölkspulver Helmjölkspulver	Tullbefrielse	4 000	400
09.4550	0402 29	Helmjölkspulver, försatt med socker eller annat sötningsmedel	20	250	0
09.4551	0405 10	Smör	Tullbefrielse	1 875	190
09.4552	0406	Ost och ostmassa ⁽²⁾	Tullbefrielse	3 000	300

I. Produkter med ursprung i Litauen

Löpnnummer	KN-nummer	Varubeteckning ⁽¹⁾	Gällande tullsats (% av tull- satsen för MGN)	Fr.o.m. 1.1.2001 t.o.m. 30.6.2001	Årliga kvantiteter (i ton)	
					Fr.o.m. 1.7.2001 t.o.m. 30.6.2002	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2002
09.4554	0402 10 19 0402 21 19	Skummjölkspulver Helmjölkspulver	Tullbefrielse	2 500	5 500	500
09.4567	0402 99 11	Kondenserad mjölk och grädde med tillsats av socker	20	300	300	—
09.4556	0405 10 11 0405 10 19	Smör	Tullbefrielse	875	1 925	175
09.4557	0406	Ost och ostmassa ⁽²⁾	Tullbefrielse	3 000	6 600	600

K. Produkter med ursprung i Slovenien

Löpnnummer	KN-nummer	Varubeteckning ⁽¹⁾	Gällande tullsats (% av tullsatsen för MGN)	Årliga kvantiteter (i ton)	
				Fr.o.m. 1.1.2001 t.o.m. 31.12.2001	Årlig ökning fr.o.m. 1.1.2002
09.4086	0402 10 0402 21	Skummjölkspulver Helmjölkspulver	20	1 400	1 500
09.4087	0403 10	Yoghurt	20	700	750
09.4088	0406 90	Annan ost	20	420	450

⁽¹⁾ Trots reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall lydelsen av varubeteckning endast vara vägledande eftersom förmånssystemet vad gäller denna bilaga bestäms av KN-numrens omfattning. Där ex KN-nummer anges skall förmånssystemet bestämmas genom att KN-numret och motsvarande varubeskrivning tillämpas tillsammans.

⁽²⁾ Detta medgivande gäller endast produkter för vilka det inte betalas ut någon form av exportbidrag."

BILAGA II

”BILAGA IV

Total tillgänglig kvantitet i ton för perioden 1 januari–30 juni 2001

Land	Polen			Tjeckiska republiken			Slovakien			Ungern		Rumänien
KN-nummer och	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 99	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90	0406	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 20 90	0406	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 20 90	0406	0402 10	0406	0406
löpnummer	09.4813	09.4814	09.4815	09.4611	09.4612	09.4613	09.4611	09.4612	09.4613	09.4731	09.4733	09.4758
Tillgänglig kvantitet	6 875	5 125	8 750	1 437,5	625	4 198,1	750	375	1 500,1	189,3	2 309,3	1 062,5

Land	Bulgarien	Slovenien			Estland						
KN-nummer och	0406	0402 10 0402 21	0403 10	0406 90	0401 30	0402 10 19 0402 21 19	0403 10 11 0403 10 13 0403 10 19	0403 90 59 0403 90 61 0403 90 63 0403 90 69	0405 10 11 0405 10 19	ex 0406	ex 0406 10
löpnummer	09.4660	09.4086	09.4087	09.4088	09.4578	09.4546	09.4579	09.4580	09.4547	09.4581	09.4582
Tillgänglig kvantitet	5 500	700	350	210	250	5 000	300	350	1 500	1 000	350

Land	Lettland				Litauen			
KN-nummer och	0402 10 19 0402 21 19	0402 29	0405 10	0406	0402 10 19 0402 21 19	0402 99 11	0405 10 11 0405 10 19	0406
löpnummer	09.4549	09.4550	09.4551	09.4552	09.4554	09.4567	09.4556	09.4557
Tillgänglig kvantitet	2 448,4	250	1 342,1	2 344	2 500	300	875	3 000”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2857/2000**av den 27 december 2000****om ändring av förordningarna (EG) nr 1279/98, (EG) nr 1128/1999, (EG) nr 1247/1999 och (EG) nr 2335/2000 till följd av nya medgivanden för vissa nötköttsprodukter inom ramen för vissa tullkvoter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött ⁽¹⁾, särskilt artikel 32.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1727/2000 av den 31 juli 2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Ungern ⁽²⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2290/2000 av den 9 oktober 2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Bulgarien ⁽³⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2433/2000 av den 17 oktober 2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Tjeckiska republiken ⁽⁴⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2434/2000 av den 17 oktober 2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Slovakiska republiken ⁽⁵⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2435/2000 av den 17 oktober 2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Rumänien ⁽⁶⁾, särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2851/2000 av den 22 december 2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruks-

medgivanden enligt Europaavtalet med Polen och om upphävande av förordning (EG) nr 3066/95 ⁽⁷⁾, särskilt artikel 1.4 i denna, och

av följande skäl:

(1) Enligt förordningarna (EG) nr 1727/2000, (EG) nr 2434/2000, (EG) nr 2435/2000 och (EG) nr 2851/2000 föreskrivs ytterligare medgivanden när det gäller import av vissa nötköttsprodukter inom ramen för de tullkvoter som öppnats genom Europaavtalen med Ungern, Bulgarien, Tjeckiska republiken, Slovakiska republiken, Rumänien och Polen. Dessa nya medgivanden rör produktens beskaffenhet och/eller kvantitet och/eller förmånstullsats. De gäller från och med den 1 juli 2000 för Ungern, Slovakien och Rumänien och från och med den 1 januari 2001 för Polen.

(2) Följaktligen bör bestämmelserna i följande av kommissionens tillämpningsförfordningar ändras så att de nya medgivandena kan utnyttjas:

— Kommissionens förordning (EG) nr 1279/98 av den 19 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 för Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien ⁽⁸⁾.

— Kommissionens förordning (EG) nr 1128/1999 av den 28 maj 1999 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för kalvar med en vikt på högst 80 kg och med ursprung i vissa tredje länder ⁽⁹⁾.

— Kommissionens förordning (EG) nr 1247/1999 av den 16 juni 1999 om upprättande av tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för levande nötkreatur med en vikt av mellan 80 och 300 kg med ursprung i vissa tredje länder ⁽¹⁰⁾.

— Kommissionens förordning (EG) nr 2335/2000 av den 20 oktober 2000 om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under oktober 2000 för de tilläggskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern kan godkännas ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 198, 4.8.2000, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 262, 17.10.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 280, 4.11.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 280, 4.11.2000, s. 9.

⁽⁶⁾ EGT L 280, 4.11.2000, s. 17.

⁽⁷⁾ Se sidan 7 i detta nummer av EGT.

⁽⁸⁾ EGT L 176, 20.6.1998, s. 12.

⁽⁹⁾ EGT L 135, 29.5.1999, s. 50.

⁽¹⁰⁾ EGT L 150, 17.6.1999, s. 18.

⁽¹¹⁾ EGT L 269, 21.10.2000, s. 17.

- (3) Det bör framhållas att återbetalning av importtullar på de produkter som avses i bilaga I till förordning (EG) nr 1279/98 i den version som gällde innan denna förordning trädde i kraft och som importerats enligt de licenser som använts från och med den 1 juli 2000, görs enligt artiklarna 878–898 i kommissionens förordning (EG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2787/2000 ⁽²⁾.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1279/98 ändras på följande sätt:

- 1) Titeln skall ersättas med följande:

”Kommissionens förordning (EG) nr 1279/98 av den 19 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i förordningarna (EG) nr 1727/2000, (EG) nr 2290/2000, (EG) nr 2433/2000, (EG) nr 2434/2000, (EG) nr 2435/2000 och (EG) nr 2851/2000 för Ungern, Bulgarien, Tjeckien, Slovakien, Rumänien och Polen.”

- 2) Artikel 1 skall ersättas med följande:

”Artikel 1

Vid all import till gemenskapen inom ramen för de kvoter som fastställs i förordningarna (EG) nr 1727/2000, (EG) nr 2290/2000, (EG) nr 2433/2000, (EG) nr 2434/2000, (EG) nr 2435/2000 och (EG) nr 2851/2000 av de produkter som fastställs i bilaga I till denna förordning, skall en importlicens uppvisas.

De årliga kvantiteter som omfattas av nämnda ordningar och förmånstullsatserna anges i bilaga I.”

- 3) I artikel 3.1 c skall andra stycket ersättas med följande:

”Med grupper av produkter avses produkter med ursprung i endast ett av de länder som avses i bilaga I. I en grupp av produkter får endast produkter ingå som antingen omfattas av KN-nummer 0201 och 0202, av KN-nummer 1602 50 31, 1602 50 39 och 1602 50 80 med ursprung i Rumänien eller av KN-nummer 1602 50 med ursprung i Polen.”

- 4) Artikel 3.2 skall ersättas med följande:

”2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 5 i förordning (EG) nr 1445/95 skall det i fält 16 i licensansökan och i licensen anges en av de grupper med KN-nummer som återfinns i en och samma strecksats:

- 0201, 0202
- 1602 50 31, 1602 50 39, 1602 50 80
- 1602 50.”

- 5) Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

I förordning (EG) nr 1128/1999 skall artikel 2.2 ersättas med följande:

- ”2. För den kvantitet som anges i punkt 1 skall tullsatsen
- sänkas med 80 % för djur med ursprung i Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Estland, Lettland och Litauen,
 - sänkas med 90 % för djur med ursprung i Polen.”

Artikel 3

I förordning (EG) nr 1247/1999 skall artikel 1.2 ersättas med följande:

- ”2. För den kvantitet som anges i punkt 1 skall tullsatsen
- sänkas med 80 % för djur med ursprung i Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Estland, Lettland och Litauen,
 - sänkas med 90 % för djur med ursprung i Polen.”

Artikel 4

I förordning (EG) nr 2335/2000 skall artikel 1.2 ersättas med följande:

”2. De tillgängliga kvantiteterna för den period som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1279/98, dvs. 1 januari–31 mars 2001 uppgår till

- a) beträffande nötkött med KN-nummer 0201 och 0202,
 - 4 651,25 ton kött med ursprung i Ungern,
 - 2 425,00 ton kött med ursprung i Tjeckien,
 - 2 625,00 ton kött med ursprung i Slovakien,
 - 187,50 ton kött med ursprung i Bulgarien.
- b) 5 000 ton nötkött med KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Polen eller 2 336,448 ton bearbetade produkter med KN-nummer 1602 50 med ursprung i Polen.
- c) 1 850 ton nötköttsprodukter med KN-nummer 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 och 1602 50 80 med ursprung i Rumänien.”

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 330, 27.12.2000, s. 1.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

För import av nötköttsprodukter med ursprung i Ungern, Bulgarien, Tjeckien, Slovakien och Rumänien skall artikel 1 tillämpas från och med den 1 juli 2000. För import av nötköttsprodukter med ursprung i Polen skall artikel 1 tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Artiklarna 2, 3 och 4 skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA I

Vid import till gemenskapen av följande produkter med ursprung i länderna i tabellen skall de medgivanden som fastställs nedan gälla

(MGN = tull för mest gynnad nation)

Ursprungsland	Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Tillämplig tull (% av MGN)	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2000 t.o.m. 30.6.2001 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2001 (ton)
Ungern	09.4707	0201 0202	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	20	11 375	1 140
Polen	09.4824	0201 0202 1602 50	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst Kött, slaktbiprodukter eller blod, beredda eller konserverade på annat sätt, av — nötkreatur och andra oxdjur ⁽¹⁾	Tullfritt	16 000	1 600
Tjeckien	09.4623	0201 0202	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	20	3 500	0
Slovakien	09.4624	0201 0202	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	20	3 500	0
Rumänien	09.4753	0201 0202 1602 50 31 1602 50 39 1602 50 80	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst Berett eller preparerat kött av nötkreatur eller andra oxdjur	Tullfritt	2 500	250
Bulgarien	09.4651	0201 0202	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	20	250	0

⁽¹⁾ Koefficient för omräkning till färskt kött = 2,14."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2858/2000
av den 27 december 2000
om ändring av förordning (EG) nr 2125/95 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för
svampkonserver

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordningar (EG) nr 2290/2000 ⁽¹⁾, (EG) nr 2435/2000 ⁽²⁾ och (EG) nr 2851/2000 ⁽³⁾ om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med, respektive, republikerna Bulgarien, Rumänien och Polen, särskilt artikel 1.3 i dessa, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 2125/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2493/98 ⁽⁵⁾, fastställs tullkvoterna för svampkonserver från Polen, Rumänien och Bulgarien i bilagorna II, V respektive VI enligt rådets förordning (EG) nr 3066/95 av den 22 december 1995 om införande av vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om autonom anpassning under en övergångsperiod av vissa jordbrukskoncessioner som föreskrivs i Europaavtalen i syfte att beakta det jordbruksavtal som ingåtts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2435/98 ⁽⁷⁾.
- (2) Förordning (EG) nr 3066/95 har upphävts genom förordning (EG) nr 2851/2000 och ersatts av förordningarna (EG) nr 2290/2000, (EG) nr 2435/2000 och (EG) nr 2851/2000 för respektive Bulgarien, Rumänien och Polen. Ovannämnda tullmedgivanden för svampkonserver bibehålls utan ändringar – genom förordning (EG) nr 2290/2000 och (EG) nr 2435/2000 för produkter med ursprung i Bulgarien och Rumänien, å ena sidan, och beviljas utan kvantitativa begränsningar genom förordning (EG) nr 2851/2000, för produkter med ursprung i Polen, å andra sidan. Det är därför lämpligt att ändra förordning (EG) nr 2125/95 genom

att stryka alla hänvisningar till Polen, med undantag av hänvisningen till artikel 5 beträffande licensansökningar som lämnas in av traditionella importörer, för att anpassa den till dessa nya bestämmelser.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2125/95 ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 1 skall ersättas med följande text:

"Artikel 1

1. Tullkvoterna för svampkonserver av *Agaricus*-arter enligt KN-numren 0711 90 40, 2003 10 20 och 2003 10 30, som förtecknas i bilaga I, öppnas i enlighet med de tillämpningsföreskrifter som anges i denna förordning.

2. Den tillämpliga tullsatsen är 12 % av värdet för produkter som omfattas av KN-numren 0711 90 40 (löpnummer 09.4062) och 23 % för produkter som omfattas av KN-numren 2003 10 20 och 2003 10 30 (löpnummer 09.4063). Emellertid skall en enhetlig sats på 8,4 % tillämpas på ovannämnda produkter med ursprung i Bulgarien (löpnummer 09.4725) eller Rumänien (löpnummer 09.4726)."

- 2) I artikel 2.2 och artikel 4.1 och 4.5 skall "Polen" strykas.

- 3) I artikel 10.3 skall "från Polen" strykas.

- 4) Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

⁽¹⁾ EGT L 262, 17.10.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 280, 4.11.2000, s. 17.

⁽³⁾ Se sidan 7 i detta nummer av EGT.

⁽⁴⁾ EGT L 212, 7.9.1995, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 309, 19.11.1998, s. 38.

⁽⁶⁾ EGT L 328, 30.12.1995, s. 31.

⁽⁷⁾ EGT L 303, 13.11.1998, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA I

DEN FÖRDELNING SOM AVSES I ARTIKEL 2, I AVRUNNEN NETTOVIKT

Leverantörländer	Från den 1 januari till den 31 december varje år
Bulgarien	1 750
Rumänien	500
Kina	22 750
Övriga	3 290
Reserv	1 000
Totalt	29 290"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2859/2000
av den 27 december 2000
om krisdestillation enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 i vissa vinodlingsområden i Italien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, särskilt artiklarna 30 och 33 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 får krisdestillation vidtas om det uppstår en störning på marknaden till följd av ovanligt stora överskott. Åtgärden får begränsas till vissa kategorier vin eller till vissa produktionsområden, och den får på begäran av den berörda medlemsstaten även tillämpas på kvalitetsviner fso.
- (2) I en skrivelse av den 15 november 2000 begärde den italienska regeringen krisdestillation av viner som framställts genom jäsning av produkter som i Italien lämpar sig för framställning av "Moscato d'Asti" och "Asti".
- (3) Produktionen av viner som framställs genom jäsning av produkter som lämpar sig för framställning av "Moscato d'Asti" och "Asti" låg 1999 på cirka 600 000 hl, vilket motsvarar 80 miljoner flaskor. Två år tidigare, 1997, låg den på cirka 700 000 hl. Lagren uppgick i början av regleringsåret 2000/01 till 415 000 hl, jämfört med mindre än 105 500 hl 1995. Försäljningen har sjunkit från cirka 650 000 hl under första hälften av 90-talet till cirka 580 000 hl under andra hälften. Från första kvartalet 1999 till första kvartalet 2000 sjönk exporten med 5 miljoner flaskor, från 19,2 miljoner till 14,35 miljoner.
- (4) De stora överskotten av osåld must i kylsilon gör att den kapaciteten inte kan användas för den nya skörden. Det finns inga avsättningsmöjligheter för denna överproduktion.
- (5) Producenterna i området har vidtagit strukturåtgärder för att lägga om produktionen till kvalitetsprodukter. I samband därmed genomförs marknadsföringskampanjer som finansieras genom skattelikhande avgifter. Dessutom sänker de avkastningen per hektar och avstår från nyplanteringsrätter och återplanteringsrätter.
- (6) Eftersom villkoren i artikel 30.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 är uppfyllda bör en krisdestillation inledas i detta italienska vinodlingsområde. För att få maximal

effekt bör den omfatta högst 120 000 hl hektoliter under en begränsad period. Det är inte lämpligt att fastställa en högsta kvantitet för varje producent eftersom kvantiteterna i lager kan variera avsevärt från en producent till en annan, vilket snarare beror på försäljningsresultaten än på de enskilda producenternas årliga produktion.

- (7) Det lämpliga förfarandet är det som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1623/2000 av den 25 juli 2000 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2409/2000⁽³⁾. Utöver de artiklar i den förordningen i vilka det hänvisas till destillation enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999, finns det andra tillämpliga bestämmelser i förordning (EG) nr 1623/2000, särskilt beträffande leveranser av alkohol till interventionsorganet och utbetalning av förskott.
- (8) Det pris som destillatören skall betala producenten måste ligga på en nivå som gör det möjligt att avhjälpa problemen, samtidigt som producenterna får tillgång till de möjligheter som erbjuds genom åtgärden. Å andra sidan bör priset inte ligga på en nivå som inverkar negativt på destillation enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999.
- (9) Genom krisdestillation får endast råalkohol och neutral alkohol framställas. För att inte orsaka störningar på marknaden för spritdrycker, som i första hand får sina leveranser genom destillation enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999, bör det vara obligatoriskt att leverera alkoholen till interventionsorganet.
- (10) De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Krisdestillation enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall inledas av högst 120 000 hektoliter vin som framställts genom jäsning av produkter som i Italien lämpar sig för framställning av "Moscato d'Asti" och "Asti".

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 45.

⁽³⁾ EGT L 278, 31.10.2000, s. 3.

Artikel 2

Utöver de bestämmelser i förordning (EG) nr 1623/2000 i vilka det hänvisas till artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall följande bestämmelser i förordning (EG) nr 1623/2000 gälla för den åtgärd som vidtas genom den här förordningen:

- artikel 62.5, i fråga om det pris som interventionsorganet skall betala enligt artikel 6.2;
- artiklarna 66 och 67, i fråga om det förskott som avses i artikel 6.2.

Artikel 3

Varje producent får ingå avtal enligt artikel 65 i förordning (EG) nr 1623/2000 från och med den 16 januari 2001 fram till och med den 28 februari 2001. I samband därmed skall det styrkas att en säkerhet på 5 euro per hektoliter har ställts. Avtalen får inte överlätas.

Artikel 4

1. Om den sammanlagda volymen i avtalen är högre än den som fastställs i artikel 1 skall medlemsstaten fatta detta beslut om en procentuell nedsättning av volymerna i avtalen.
2. Medlemsstaten skall utfärda nödvändiga administrativa bestämmelser för att avtalen skall kunna godkännas senast den 15 mars 2001. I avtalen skall det finnas en uppgift om den procentuella nedsättningen och om den volym som den avtalslutande parten godtagit, samt om att producenten kan säga upp avtalet om en nedsättning har gjorts. Medlemsstaten skall före den 20 mars 2001 meddela kommissionen vilka volymer som de godkända avtalen omfattar.
3. Vinerna skall levereras till destilleriet senast den 30 juni 2001. Den framställda alkoholen skall levereras till interventionsorganet senast den 30 november 2001.

4. Säkerheten skall frisläppas successivt i förhållande till levererade kvantiteter, mot att producenten uppvisar ett leveransbevis.

5. Säkerheten skall vara förverkad om leverans inte sker inom fastställda tidsfrister.

6. Medlemsstaten får fastställa ett högsta antal avtal som en enskild producent får ingå.

Artikel 5

Det lägsta priset för vin som levereras till destillation enligt den här förordningen skall vara 1,914 euro per volymprocent och per hektoliter.

Artikel 6

1. Destillatören skall leverera den framställda produkten till interventionsorganet. Produkten skall ha en alkoholhalt på lägst 92 volymprocent.

2. För levererad råalkohol skall interventionsorganet betala destillatören 2,2812 euro per volymprocent och per hektoliter. Destillatören kan få ett förskott på 1,1222 euro per volymprocent och per hektoliter. Förskottet skall då dras av i slutbetalningen.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 16 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2860/2000**av den 27 december 2000**

om ändring av förordning (EG) nr 2316/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor för att däri inbegripa lin och hampa som odlas för fiberproduktion, fastställa regler för arealuttag samt ändra basarealerna för Grekland och Portugal

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1672/2000⁽²⁾, särskilt artiklarna 9 och 12 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 1672/2000 inbegrips lin och hampa som odlas för fiberproduktion i det stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor som inrättades genom förordning (EG) nr 1251/1999. I kommissionens förordning (EG) nr 2316/1999⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1454/2000⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter till förordning (EG) nr 1251/1999 beträffande villkoren för beviljande av arealersättningar för vissa jordbruksgrödor. Förordning (EG) nr 2316/1999 bör följaktligen ändras för att ta hänsyn till att lin och hampa inkluderats.
- (2) I artikel 5a i förordning (EG) nr 1251/1999 föreskrivs dels att halten tetrahydrocannabinol för de sorter som odlas inte får överskrida 0,2 %, dels att medlemsstaterna skall inrätta ett system för kontroll av tetrahydrocannabinolhalten i hampa. För att kunna genomföra denna kontroll bör särskilda åtgärder föreskrivas, bl.a. att hampodlingen skall fortsätta till ett visst datum.
- (3) Enligt artikel 5a är arealersättning för lin och hampa som odlas för fiberproduktion underställd villkoret att ett av de avtal ingås eller att det åtagande görs som avses i artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 1673/2000⁽⁵⁾. Det bör föreskrivas att en kopia på kontraktet eller på åtagandet överlämnas till de behöriga myndigheter i medlemsstaten som ansvarar för förvaltningen av ansökningarna om ersättning.
- (4) Det bör säkerställas att de sorters lin och hampa som odlas för fiberproduktion verkligen är de sorter som är upptagna på den gemensamma sortlistan som fiberväxter och i synnerhet beträffande lin, som "spånadslin".

När det gäller hampa får å andra sidan halten tetrahydrocannabinol i de sorter som får användas inte överskrida 0,2 %. Följaktligen bör det fastställas en förteckning över godkända sorter. För att underlätta övergången från det gällande systemet till det som inrättas genom förordning (EG) nr 1251/1999 bör det beträffande hampa också fastställas en förteckning över hampsorter som godkänns tillfälligt för regleringsåret 2001/2002 och som bör genomgå kompletterande analyser under regleringsåret 2001/2002. För att ge ytterligare garantier när det gäller hampa bör det även föreskrivas att certifierat utsäde skall användas.

- (5) För att det skall kunna kontrolleras vilket utsäde som använts bör det föreskrivas att etiketterna på förpackningarna, eller beträffande lin, annat likvärdigt dokument, lämnas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaten.
- (6) För att stärka den administrativa kontrollen när det gäller hampa bör det krävas ytterligare uppgifter i den ansökan om "arealstöd" som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 3887/92⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2801/1999⁽⁷⁾.
- (7) Enligt vad som föreskrivs i artikel 9 första stycket åttonde strecksatsen i förordning (EG) nr 1251/1999 är det nödvändigt att fastställa vilken metod som skall användas för att fastställa mängden tetrahydrocannabinol i hampa som odlas för fiberproduktion och att föreskriva att resultaten av de analyser som utförts enligt denna metod meddelas kommissionen.
- (8) Enligt artikel 5a.2 skall medlemsstaterna genomföra kontroller av 30 % av de arealer som omfattas av ansökan om arealersättning för hampa som odlas för fiberproduktion och av 20 % om det finns ett system med förhandsgodkännande av denna odling. Det är nödvändigt att precisera kraven i samband med dessa kontroller.
- (9) Enligt bilaga X till förordning (EG) nr 2316/1999 skall sista dagen för sådd i vissa fall vara den 15 juni. Eftersom hampa ibland sås fram till och med den 15 juni bör bilagan kompletteras med hampa som odlas för fiberproduktion.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 280, 30.10.1999, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 163, 4.7.2000, s. 28.

⁽⁵⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 16.

⁽⁶⁾ EGT L 391, 31.12.1992, s. 36.

⁽⁷⁾ EGT L 340, 31.12.1999, s. 29.

- (10) Enligt förordning (EG) nr 2316/1999 får den minsta bredden för skiften som tagits ur bruk minskas av miljöskäl. Följaktligen bör det också vara möjligt att anpassa den minsta arealen för dessa skiften.
- (11) Ansökningar om omställning motsvarande 7 052 hektar har lämnats in inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1017/94 av den 26 april 1994 om omställning av mark i Portugal från odling av jordbruksgrödor till extensiv djuruppfödning ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1461/95 ⁽²⁾. Följaktligen bör basarealen i bilaga VI till förordning (EG) nr 2316/1999 anpassas.
- (12) Efter en förfrågan från Grekland bör det fastställas nya basarealer enligt den berörda medlemsstatens regionaliseringsplan, dock utan att den sammanlagda basarealen ändras.
- (13) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2316/1999 ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 c skall ersättas med följande:

"c) Arealer på vilka jordbruksgrödan behålls minst fram till början av blomningstiden under normala växtvillkor, enligt lokala normer. Oljeväxter, proteingrödor, oljelin, lin som odlas för fiberproduktion och durumvete skall dessutom behållas under normala växtvillkor enligt lokala normer minst till och med den 30 juni före regleringsåret i fråga, utom i de fall då grödor skördas vid full mognad före detta datum. Protein-grödor får inte skördas förrän efter mjölmognadsstadiet. Hampa som odlas för fiberproduktion skall, för att möjliggöra de kontroller som avses i artikel 5a.2 i förordning (EG) nr 1251/1999, behållas under normala växtvillkor enligt lokala normer i minst tio dagar efter blomningens slut. En medlemsstat kan emellertid tillåta skörd av hampa som odlas för fiberproduktion efter blomningens början men inom tio dagar efter blomningens slut, om producenten i fråga redan har kontrollerats enligt artikel 5a i förordning (EG) nr 1251/1999 eller om samtliga kontroller som skall utföras enligt artikel 5a.2 i samma förordning har genomförts."

2. Följande skall läggas till som artikel 7a:

"Artikel 7a

1. Vid tillämpningen av artikel 5a.1 i förordning (EG) nr 1251/1999 skall arealersättningen för lin och hampa som odlas för fiberproduktion vara underställd följande villkor:

a) En kopia av ett av de avtal eller det åtagande som avses i artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 1673/2000 (*) skall lämnas in senast den 15 september efter inlämnande av den ansökan om arealersättning som avses i artikel 8.2 i förordning (EG) nr 1251/1999 eller senast ett tidigare datum som fastställs av medlemsstaten.

b) Användning av utsäden av de sorter som förtecknas i bilaga XII per den 15 maj före det regleringsår för vilket arealersättningen söks. Beträffande hampa som odlas för fiberproduktion skall utsädet också ha certifierats enligt rådets direktiv 69/208/EEG (**).

2. För kontroll av det utsäde som använts för lin som odlas för fiberproduktion och av det certifierade utsäde som använts för hampa som odlas för fiberproduktion skall den ansökan om "arealstöd" som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 3887/92 åtföljas av de officiella etiketter från förpackningarna för det använda utsädet, vilka utfärdats enligt rådets direktiv 69/208/EEG, särskilt artikel 10 i. detta eller enligt bestämmelser som antagits på grundval av denna artikel, eller, beträffande lin som odlas för fiberproduktion, av annan dokumentation som bedöms likvärdig av den berörda medlemsstaten, däri inbegripet de intyg som föreskrivs enligt artikel 14 i det direktivet. Om sådden ägt rum efter sista datum för inlämnande av ansökan om "arealstöd", skall etiketterna eller de handlingar som bedöms likvärdiga lämnas in senast den 30 juni efter inlämnande av ansökan.

När det gäller etiketter för utsäde för hampa som odlas för fiberproduktion får medlemsstaterna föreskriva att etiketterna skall sändas tillbaka till jordbrukaren när de visats upp för de behöriga myndigheterna i samband med ansökningar om "arealstöd", om samma etiketter måste visas upp för andra nationella myndigheter.

3. För beviljande av arealersättning för hampa som odlas för fiberproduktion skall de ansökningar om "arealstöd" som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 3887/92 innehålla följande uppgifter:

a) samtliga uppgifter som krävs för att identifiera de skiften som är besädda med hampa för varje sort som använts, och

⁽¹⁾ EGT L 112, 3.5.1994, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 144, 28.6.1995, s. 4.

- b) uppgifter som anger hur mycket utsäde som använts, uttryckt i kg per hektar.

Medlemsstaterna får fastställa den minsta mängd utsäde som är förenlig med god odlingssed. Denna information skall meddelas kommissionen senast den 15 maj 2001.

(*) EGT L 193, 29.7.2000, s. 16.

(**) EGT L 169, 10.7.1969, s. 3.

3. Följande skall läggas till som artikel 7b:

"Artikel 7b

1. För tillämpningen av artikel 5a.2 i förordning (EG) nr 1251/1999 beskrivs i bilaga XIII den metod som de behöriga myndigheterna i medlemsstaten skall använda för att fastställa halten av tetrahydrocannabinol (THC) på en viss procentandel av de arealer, som är besädda med hampa som produceras för fiberproduktion, och som omfattas av stödansökningar.

Medlemsstaterna skall senast den 15 november under det aktuella regleringsåret lämna in en rapport till kommissionen om de fastställda THC-halterna. I denna rapport skall för varje sort bl.a. anges

- a) beträffande förfarande A, den tidpunkt då provtagningen ägde rum,
- b) antalet genomförda tester,
- c) de erhållna resultaten efter THC-halt, med intervall om 0,1 %,
- d) de åtgärder som vidtagits på nationell nivå.

Om fastställandena för ett signifikant antal prov för en given sort visar halter av THC som överstiger den gräns som anges i artikel 5a.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1251/1999 får kommissionen, utan att det påverkar tillämpningen av andra åtgärder, enligt förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 besluta att använda förfarande B för den berörda sorten för följande regleringsår.

Förfarande B skall under regleringsåret 2001/2002 användas för de hampsorter som odlas för fiberproduktion och som anges under punkt 2b i bilaga XII till denna förordning, i samtliga medlemsstater där dessa sorter odlas.

2. Kontrollen av THC-halten på minst 30 % av de arealer där hampa odlas för fiberproduktion och för vilka en ansökan om ersättning lämnats in, måste omfatta minst 30 % av de berörda ansökningarna och alla utsädessorter som har använts.

Medlemsstaterna skall senast den 15 maj 2001 meddela kommissionen bestämmelserna och villkoren för systemet med förhandsgodkännande av odling vilket gör det möjligt att minska, från 30 % till 20 %, den minsta andel arealer där hampa odlas för fiberproduktion och för vilka en ansökan om ersättning lämnats in, som skall omfattas av en kontroll av THC-halten. Varje ändring av bestämmelserna eller villkoren skall meddelas kommissionen. Om ett sådant system tillämpas skall kontrollen omfatta 20 % av de berörda ansökningarna och alla utsädessorter som har använts.

3. Ansökningar om att en hampsort skall tas upp på förteckningen i bilaga XII skall åtföljas av en rapport med resultaten från de analyser som gjorts i enlighet med förfarande B i bilaga XIII och en beskrivning av sorten i fråga."

4. I artikel 19.1 andra stycket punkt c skall följande läggas till:

"I detta fall får den minsta areal som avses i föregående stycke fastställas till 0,1 hektar."

- 5. Bilaga VI skall ersättas med bilaga I till denna förordning.
- 6. Bilaga VII skall ersättas med bilaga II till denna förordning.
- 7. Bilaga X skall ersättas med bilaga III till denna förordning.
- 8. Bilaga XI skall ersättas med bilaga IV till denna förordning.
- 9. Bilaga V till denna förordning skall läggas till som bilaga XII.
- 10. Bilaga VI till denna förordning skall läggas till som bilaga XIII.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 2001/2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

"BILAGA VI

(Artikel 8)

BASAREALER

(1 000 ha)

Region	Samtliga grödor	varav majs	varav gränsilage
BELGIEN			
Totalt	489,5		
Zon I		97,0	
DANMARK	2 018,6		
TYSKLAND	10 159,4 ⁽³⁾	540,3 ⁽³⁾	
Schleswig-Holstein	506,2		
Hamburg	5,1		
Niedersachsen	1 424,7		
Bremen	1,8		
Nordrhein-Westfalen	948,5		
Rheinland-Pfalz	368,6		
Hessen	461,4		
Baden-Württemberg	735,5	122,1	
Bayern	1 776,0	418,2	
Saarland	36,6		
Berlin	2,9		
Brandenburg	889,6		
Mecklenburg-Vorpommern	968,2		
Sachsen	599,0		
Sachsen-Anhalt	880,9		
Thüringen	554,4		
GREKLAND	1 491,7	222,1	
SPANIEN			
Regadío	1 371,1	403,4	
Secano	7 849,0		
FRANKRIKE			
Totalt	13 582,1		
Basareal för majs		613,8 ⁽²⁾	
Bevattnad basareal	1 209,7 ⁽²⁾		
IRLAND	345,6	0,2	
ITALIEN	5 801,2	1 200,0	

(1 000 ha)

Region	Samtliga grödor	varav majs	varav gränsilage
LUXEMBURG	42,8		
NEDERLÄNDERNA			
Regio I	226,5	44,4	
Regio II	215,2	163,9	
ÖSTERRIKE	1 203,5		
PORTUGAL			
Açores	9,7		
Madeira			
— Regadio	0,31	0,29	
— Andra	0,30		
Continental			
— Regadio	293,4	221,4	
— Andra	704,1		
FINLAND	1 591,5		200,0
SVERIGE	1 737,1		130,0
FÖRENADE KUNGARIKET			
England	3 794,6	33,2 ⁽¹⁾	
Scotland	551,6		
Northern Ireland	52,9	1,2 ⁽¹⁾	
Wales	61,4		

⁽¹⁾ Sockermajs ingår ej.⁽²⁾ Innefattar 284 000 hektar bevattnad majs.⁽³⁾ Då artikel 2.6 i förordning (EG) nr 1251/1999 tillämpas."

BILAGA II

"BILAGA VII

(Artikel 10.4)

BERÄKNING AV ÖVERSKRIDANDE AV BASAREALERNA DEN ../../....

	Produkt:	Odling, totalt	
		Bevattnade	
		Icke bevattnade	
		Majs	
		Annat än majs	
		Gränsilage	
Medlemsstat:			
Basareal:			
Procentsats för arealuttag:			

Faktiskt konstaterad areal

**Småproducenter i
enlighet med artikel
6.7 i förordning (EG)
nr 1251/1999**

Spannmål	1		ha
Oljeväxter	2		ha
Proteingrödor	3		ha
Oljelin	4		ha
Lin som odlas för fiberpro- duktion	5		ha
Hampa som odlas för fiber- produktion	6		ha
Gränsilage	7		ha
Frivilligt arealuttag	8		ha
TOTALT = 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8	9		ha

Övriga producenter

Spannmål	10		ha
Oljeväxter	11		ha
Proteingrödor	12		ha
Oljelin	13		ha
Lin som odlas för fiberpro- duktion	14		ha
Hampa som odlas för fiber- produktion	15		ha
Gränsilage	16		ha
Totalt, odling = 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16	17		ha
Frivilligt arealuttag	18		ha
Obligatoriskt arealuttag	19		ha
Totalt arealuttag = 18 + 19	20		ha
Totalt (odling + arealuttag) = 17 + 20	21		ha

**Foder
(nötkreatur – får)**

Totalt för de berörda produk- terna	22		ha
Totalt (samtliga ansökningar) = 9 + 21 + 22	23		ha
BASAREALER	24		ha
Eventuellt överskott från annan basareal	25		ha
Tillämplig basareal = 24 + 25	26		ha
Överskridande eller underskri- dande	27		ha
Överskridande i % = (23/26 - 1)	28		%"

BILAGA III

"BILAGA X

(Artikel 24 första stycket)

Sista dag för sådd: 15 juni

Gröda	Medlemsstat	Regioner
Samtliga grödor	Finland	Hela landet
	Sverige	Hela landet
Sockermajs Hampa som odlas för fiberproduktion	Samtliga medlemsstater	Hela landet"

BILAGA IV

"BILAGA XI

(Artikel 26.1)

UPPGIFTER SOM SKALL MEDDELAS KOMMISSIONEN

Uppgifterna skall överlämnas i form av en serie tabeller som utformats enligt följande:

- en första grupp tabeller som innehåller uppgifter för varje produktionsregion i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 1251/1999,
- en andra grupp tabeller som innehåller uppgifter för varje region med en fastställd basareal i enlighet med bilaga VI till den här förordningen,
- en enda tabell som innehåller en sammanfattning av uppgifterna för var och en av medlemsstaterna,

Tabellerna skall sändas in både i utskrift och i elektroniskt format.

Formler för arealer: $5 = 1 + 2 + 3 + 4$

$10 = 7 + 8 + 9$

$16 = 17 + 18$

$21 = 5 + 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16 + 20$

Anmärkning:

Varje tabell skall innehålla namnet på den aktuella regionen.

Avkastningen skall vara den som används för beräkningen av arealersättning i enlighet med förordning (EG) nr 1251/1999.

Åtskillnaden mellan 'bevattnad' och 'icke-bevattnad' skall endast göras i fråga om blandade regioner. I sådana fall gäller att $d = e + f$

$j = k + 1$

Rad 1 avser endast durumvete som berättigar till det tillägg som avses i artikel 5 första stycket i förordning (EG) nr 1251/1999.

Rad 2 avser endast durumvete som berättigar till det tillägg som avses i artikel 5 fjärde stycket i förordning (EG) nr 1251/1999.

Rad 19 avser endast arealer som tas ur bruk eller beskogas enligt artiklarna 22, 23, 24 och 31 i förordning (EG) nr 1257/1999 och som bokförs som arealuttag enligt artikel 6.8 i förordning (EG) nr 1251/1999.

Rad 20 skall motsvara de arealer som avses i artikel 2.4 andra stycket i förordning (EG) nr 1251/1999.

Uppgifter måste också meddelas för de producenter som inte ansöker om hektarstödet enligt stödsystemet för vissa jordbruksgrödor (förordning (EG) nr 1251/1999). Dessa uppgifter skall anges i kolumnerna 'm' och 'n' under rubriken 'Övrigt' och avser främst de jordbruksgrödor som deklarerats som foderareal nöt- och fårbidrag.

Rad 23 avser mark som tas ur bruk för odling av industri- och energigrödor och för vilken det inte utbetalats någon ersättning enligt tillämpningsföreskrifterna till artikel 6.3 i kommissionens förordning (EG) nr 1251/1999 (t.ex. sockerbeta, jordärtskocka och cikoriarot)."

TABELL

Regionens namn:

Datum:

Gröda	Nr	Ansökan > 92 ton						Ansökan ≤ 92 ton						Övriga	
		Totalt antal ansökningar =						Totalt antal ansökningar =						Totalt antal ansökningar =	
		Avkastning (t/ha)			Areal (ha)			Avkastning (t/ha)			Areal (ha)			Avkastning (t/ha)	Areal (ha)
		Totalt	ej bevattnade	bevattnade	Totalt	ej bevattnade	bevattnade	Totalt	ej bevattnade	bevattnade	Totalt	ej bevattnade	bevattnade	Totalt	Totalt
		(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)
Durumvete (artikel 5 första stycket)	1														
Durumvete (artikel 5 fjärde stycket)	2														
Majs (särskild basareal)	3														
Övrigt spannmål	4														
Totalt spannmål	5														
varav ensilage	6														
Soja	7														
Raps	8														
Solrosor	9														
Totalt oljeväxter	10														
Totalt proteingrödor	11														
Totalt oljelin	12														
Totalt lin som odlas för fiberproduktion	13														
Totalt hampa som odlas för fiberproduktion	14														
Gräsensilage	15														
Totalt arealuttag (artikel 6)	16														
varav obligatoriskt arealuttag	17														
varav frivilligt arealuttag (artikel 6.5)	18														
varav arealuttag utan ersättning i enlighet med artikel 6.8	19														
Jordbruksgrödor deklarerade som foderareal för nöt- och fårbidrag	20														
Totalt	21														
Arealuttag för produktion av annat än livsmedel	22														
varav utan ersättning	23														

BILAGA V

"BILAGA XII

(Artikel 7a.1)

STÖDBERÄTTIGANDE SORTER AV LIN OCH HAMPA SOM ODLAS FÖR FIBERPRODUKTION

1. Linsorter som odlas för fiberproduktion

Agatha
Angelin
Argos
Ariane
Aurore
Belinka
Diane
Diva
Electra
Elise
Escalina
Evelin
Exel
Hermes
Ilona
Laura
Liflax
Liviola
Marina
Marylin
Nike
Opaline
Venus
Veralin
Viking
Viola

2a. Hampsorter som odlas för fiberproduktion

Carmagnola
Cs
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Fédrina 74
Felina 32
Felina 34 – Féline 34
Ferimon-Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Fibrimon 56
Futura
Futura 75
Santhica 23

2b. Hampsorter som odlas för fiberproduktion och som godkänns för regleringsåret 2001/2002

Beniko

Bialobrzeskie

Delta-405

Fasamo

Fedora 19

Juso 14

Kompolti

Uso 31"

BILAGA VI

"BILAGA XIII

(Artikel 7b.1)

GEMENSKAPSMETOD FÖR KVANTITATIV BESTÄMNING AV Δ^9 -THC (TETRAHYDROCANNABINOL) I VISSA HAMPSORTER**1. Syfte och användningsområde**

Metoden används för bestämning av Δ^9 -tetrahydrocannabinol-halten (THC) i vissa hampsorter (*Cannabis sativa* L.). Beroende på omständigheterna används antingen förfarande A eller förfarande B, vilka beskrivs nedan.

Metoden baseras på kvantitativ bestämning av Δ^9 -THC-halten med gaskromatografi (GC) efter extraktion med ett lösningsmedel.

1.1 Förfarande A

Förfarande A används för de kontroller på produktionsnivå som anges i artikel 5a.2 i förordning (EG) nr 1251/1999.

1.2 Förfarande B

Förfarande B används för de fall som anges i artikel 7b.1 tredje stycket i denna förordning och för kontroll av att de villkor är uppfyllda som anges i artikel 5a.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1251/1999 för upptagande på förteckningen över de hampsorter som odlas för fiberproduktion och som är stödberättigande från och med regleringsåret 2001/2002.

2. Provtagning**2.1 Prover**

— Förfarande A: I populationen för en given hampsort tas för varje vald växt en del på 30 cm innehållande minst en honblomställning. Provet skall tas dagtid under en period mellan 20 dagar efter blomningens början och tio dagar efter dess slut, enligt ett systematiskt tillvägagångssätt varvid prov inte tas utefter fältkanterna, vilket gör att man får ett urval som är representativt för fältet. Medlemsstaten får tillåta att provet tas under en period mellan blomningens början och 20 dagar efter blomningens början under förutsättning att det för varje odlad sort kontrolleras att andra representativa prov tas enligt bestämmelserna ovan under perioden mellan 20 dagar efter blomningens början och tio dagar efter dess slut.

— Förfarande B: I populationen för en given hampsort tas övre tredjedelen av varje vald växt. Provet tas dagtid inom tio dagar efter blomningens slut, enligt ett systematiskt tillvägagångssätt, varvid prov inte tas utefter fältkanterna, vilket gör att man får ett urval som är representativt för fältet. Om det rör sig om dioika sorter tas endast honväxterna.

2.2 Urvalets omfattning

— Förfarande A: Urvalet utgörs av stickprov på 50 växter för varje skifte.

— Förfarande B: Urvalet utgörs av stickprov på 200 växter för varje skifte.

Varje prov placeras, utan att pressas samman, i en säck av tyg eller papper och sänds till analyslaboratoriet.

Medlemsstaten får föreskriva att ett andra prov skall samlas in för eventuell kontrollanalys och bevaras antingen av producenten eller av det organ som ansvarar för analysen.

2.3 Torkning och lagring av proverna

Torkningen av proven skall påbörjas så snart som möjligt, och senast inom 48 timmar, med någon metod där temperaturen är lägre än 70 °C. Proverna skall torkas tills vikten är konstant och fukthalten mellan 8 % och 13 %.

De torra proverna skall lagras i mörker, utan att pressas samman, i en temperatur lägre än 25 °C.

3. Analys THC-halten**3.1 Provberedning**

De torra proverna skall befrias från stjälkar och frön större än 2 mm.

De torkade proverna skall malas till ett halvfint pulver (sikt med maskstorlek på 1 mm).

Pulvret skall lagras under högst tio veckor i ett torrt, mörkt utrymme med en temperatur under 25 °C.

3.2 Reagens, extraktionslösning

Reagens

- Δ^9 -tetrahydrocannabinol med renhetsgrad för kromatografiskt ändamål.
- Skvalan med renhetsgrad för kromatografiskt ändamål som intern standard.

Extraktionslösning

- 35 mg skvalan per 100 ml hexan.

3.3 Extraktion av Δ^9 -THC

Ett prov på 100 mg av pulvret vägs in för analys och placeras i ett centrifugeringsrör. Tillsätt 5 ml av extraktionslösningen med den interna standarden.

Sänk ned det hela 20 minuter i ett ultraljudsbad. Centrifugera under 5 minuter med 3 000 varv per minut och avlägsna supernatanten THC. Injicera denna lösning i gaskromatografen och genomför en kvantitativ analys.

3.4 Gaskromatografiutrustning

a) Apparatur

- Gaskromatografiutrustning försedd med flamjonisationsdetektor och en split/splitless injektor.
- Kolonn som gör det möjligt att separera cannabinoider, exempelvis en kapillärkolonn av glas med en längd på 25 meter och en diameter på 0,22 mm, impregnerad med en opolär fas av 5 % fenyl-metyl-silikon.

b) Kalibrering

Kalibreringskurvan skall innehålla minst 3 punkter för förfarande A och minst 5 punkter för förfarande B varav 2 punkter skall motsvara 0,04 respektive 0,50 mg/ml Δ^9 -THC i extraktionslösningen.

c) Försöksbetingelser

Följande betingelser anges som exempel för den kolonn som avses i punkt a.

- Ugnstemperatur: 260 °C
- Injektortemperatur: 300 °C
- Detektortemperatur: 300 °C

d) Injicerad volym: 1 µl.

4. Resultat

Resultatet anges med två decimaler i g Δ^9 -THC per 100 g analysprov torkat till konstant vikt. Resultatets tolerans är 0,03 % i absolutvärde.

- Förfarande A: Resultatet motsvarar en bestämning per analysprov.

Om det på detta sätt erhållna resultatet överstiger den gräns som anges i artikel 5a.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1251/1999 skall ytterligare en bestämning utföras på analysprovet och resultatet utgöras av medelvärdet av dessa båda bestämningar.

- Förfarande B: Resultatet motsvarar medelvärdet av två bestämningar per analysprov."
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2861/2000**av den 27 december 2000****om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/

97 ⁽⁴⁾, skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 december 2000.

Den skall tillämpas från den 27 december 2000 till den 9 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 december 2000 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan

(EUR per 100 enheter)

Period: 27 december 2000 till den 9 januari 2001

Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	13,98	11,67	61,54	22,72
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	16,19	6,21	19,66	18,33
Marocko	19,64	17,88	—	27,23
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	—	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2862/2000
av den 27 december 2000
om ändring av importtullar inom rissektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1503/96 av den 29 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2831/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Importtullarna inom rissektorn fastställs av kommissionens förordning (EG) nr 2797/2000 ⁽⁵⁾.

- (2) I artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1503/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas skiljer sig med 10 euro/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 2797/2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 2797/2000 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 324, 21.12.2000, s. 27.

BILAGA I

Importtullar vad gäller ris och brutet ris

(EUR/t)

KN-nummer	Importtull ⁽¹⁾				
	Tredje land (undantaget AVS och Bangladesh) ⁽²⁾	AVS (⁽¹⁾) (⁽²⁾) (⁽³⁾)	Bangladesh (⁽⁴⁾)	Basmati från Indien och Pakistan (⁽⁵⁾)	Egypten (⁽⁶⁾)
1006 10 21	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	218,83	72,25	105,08	0,00	164,12
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	218,83	72,25	105,08	0,00	164,12
1006 30 21	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(⁽⁷⁾)	41,18	(⁽⁷⁾)		96,00

⁽¹⁾ För import av ris med ursprung i och som kommer från AVS-länderna skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets ändrade förordning (EG) nr 1706/98 (EGT L 215, 1.8.1998, s. 12) och kommissionens förordning (EG) nr 2603/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 22).

⁽²⁾ I enlighet med förordning (EEG) nr 1706/98, skall importtull inte tillämpas på produkter som har sitt ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet och som direktimporteras till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

⁽³⁾ I artikel 11.3 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs importtullen för import av ris till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

⁽⁴⁾ För import av ris, undantaget brutet ris (KN-nummer 1006 40 00), med ursprung i Bangladesh skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3491/90 (EGT L 337, 4.12.1990, s. 1) och kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 862/91 (EGT L 88, 9.4.1991, s. 7).

⁽⁵⁾ Import av produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) skall befrias från importtull enligt artikel 101.1 i rådets ändrade beslut 91/482/EEG (EGT L 263, 19.9.1991, s. 1).

⁽⁶⁾ Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Indien och Pakistan skall nedsättas med 250 EUR/t (artikel 4a i förordning (EG) nr 1503/96, ändrad).

⁽⁷⁾ Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

⁽⁸⁾ För import av ris med ursprung i och som kommer från Egypten skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 2184/96 (EGT L 292, 15.11.1996, s. 1) och kommissionens förordning (EG) nr 196/97 (EGT L 31, 1.2.1997, s. 53).

BILAGA II

Beräkning av importtull inom rissektorn

	Paddyris	Indicaris		Japonicaris		Brutet ris
		Råris	Helt slipat ris	Råris	Helt slipat ris	
1. Importtull (EUR/ton)	(¹)	218,83	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Beräkningsfaktorer:						
a) Cif-pris ARAG (EUR/ton)	—	318,20	259,18	252,42	298,63	—
b) Pris fritt ombord (EUR/ton)	—	—	—	220,20	266,41	—
c) Sjöfrakt (EUR/ton)	—	—	—	32,22	32,22	—
d) Källa	—	USDA och operatörer	USDA och operatörer	Operatörer	Operatörer	—

(¹) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2000/59/EG
av den 27 november 2000
om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, mot
bakgrund av det gemensamma utkast som godkändes av förlik-
ningskommittén den 18 juli 2000, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapens miljöpolitik syftar till en hög skyddsnivå.
Den är grundad på försiktighetsprincipen samt på prin-
cipen om att förorenaren bör betala och att förebyg-
gande åtgärder bör vidtas.
- (2) Ett viktigt område för gemenskapens åtgärder när det
gäller sjötransport är att minska föroreningen av haven.
Detta kan uppnås genom att internationella konven-
tioner, koder och resolutioner iakttas samtidigt som
friheten för sjöfarten i enlighet med Förenta nationernas
havsrättskonvention bibehålls tillsammans med friheten
att tillhandahålla tjänster i enlighet med gemenskapslag-
stiftningen.
- (3) Gemenskapen är allvarligt oroad över den förorening av
medlemsstaternas hav och kuster som orsakas av utsläpp
av avfall och lastrester från fartyg, och särskilt över
tillämpningen av 1973 års internationella konvention till
förhindrande av förorening från fartyg, ändrad genom
1978 års protokoll till konventionen (Marpol 73/78), i
vilket det regleras vilket avfall som kan släppas ut från
fartyg i den marina miljön och enligt vilket de stater
som är parter i konventionen skall sörja för att adekvata
mottagningsanordningar tillhandahålls i hamnarna.
Samtliga medlemsstater har ratificerat Marpol 73/78.
- (4) Skyddet av den marina miljön kan förbättras genom att
minska utsläppen i haven av fartygsgenererat avfall och
lastrester. Detta kan uppnås genom att öka tillgången till

och användningen av mottagningsanordningar samt
genom att förbättra kontrollen av efterlevnaden. I sin
resolution av den 8 juni 1993 om en gemensam politik
för säkerhet till sjöss ⁽⁵⁾ inkluderade rådet bland sina
prioriterade åtgärder ökad tillgång till och användning
av mottagningsanordningar inom gemenskapen.

- (5) I rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om
tillämpning av internationella normer för säkerhet på
fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och
arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper
gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas
territorialvatten (hamnstatskontroll) ⁽⁶⁾ föreskrivs att
fartyg som utgör ett oacceptabelt hot mot den marina
miljön inte får gå till sjöss.

- (6) Förorening av haven har av naturliga skäl gränsöverskri-
dande konsekvenser. Med hänsyn till subsidiaritetsprin-
cipen är åtgärder på gemenskapsnivå det effektivaste
sättet att säkerställa gemensamma miljöstandarder för
fartyg och hamnar i gemenskapen.

- (7) Ett direktiv är med hänsyn till proportionalitetsprincipen
ett lämpligt rättsligt instrument eftersom det utgör en
ram för medlemsstaternas enhetliga och obligatoriska
tillämpning av miljöstandarder samtidigt som det ger
varje medlemsstat rätt att besluta om vilka verktyg för
genomförandet som bäst passar medlemsstatens natio-
nella system.

- (8) Överensstämmelse med befintliga regionala avtal, till
exempel 1974/1992 års konvention om skydd av Öster-
sjöområdets marina miljö bör säkerställas.

- (9) För att bättre förhindra förorening och undvika sned-
vridning av konkurrensen bör miljökraven gälla alla
fartyg, oavsett vilken flagg de för och adekvata mottag-
ningsanordningar bör finnas tillgängliga i samtliga
hamnar i gemenskapen.

- (10) Genom adekvata mottagningsanordningar i hamn bör
användarnas behov, från största handelsfartyg till minsta
fritidsbåt, och miljökraven tillgodoses utan att orsaka
onödigt försening för de fartyg som använder dem. Skyl-
digheten att se till att adekvata mottagningsanordningar
i hamn finns tillgängliga ger medlemsstaterna en hög
grad av frihet att ordna avfallsmottagningen på det sätt
som passar dem bäst och ger dem bland annat möjlighet
att tillhandahålla fasta mottagningsanläggningar eller att

⁽¹⁾ EGT C 271, 31.8.1998, s. 79 och
EGT C 148, 28.5.1999, s. 7.

⁽²⁾ EGT C 138, 18.5.1999, s. 12.

⁽³⁾ EGT C 198, 14.7.1999, s. 27.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 februari 1999 (EGT C 150,
28.5.1999, s. 432), bekräftat den 16 september 1999, rådets
gemensamma ståndpunkt av den 8 november 1999 (EGT C 10,
13.1.2000, s. 14) och Europaparlamentets beslut av den 14 mars
2000 (ännu ej offentliggjort i EGT). Europaparlamentets beslut av
den 6 september 2000 och rådets beslut av den 14 september
2000.

⁽⁵⁾ EGT C 271, 7.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 157, 7.7.1995, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv
98/42/EG (EGT L 184, 27.6.1998, s. 40).

- utse tjänsteleverantörer som vid behov transporterar rörliga enheter för mottagning av avfall till hamnarna. Denna skyldighet innebär även en skyldighet att tillhandahålla alla tjänster och/eller andra kompletterande åtgärder som krävs för en korrekt och lämplig användning av dessa anordningar.
- (11) Tillgången till adekvata anordningar kan förbättras genom aktuella planer för mottagande och hantering av avfall vilka fastställs i samråd med berörda parter.
- (12) Mottagningsanordningarna i hamn kan göras effektivare genom att kräva att fartygen skall anmäla sina behov av att utnyttja mottagningsanordningarna. Genom denna anmälan tillhandahålls även uppgifter för att effektivt planera avfallshantering. Avfall från fiskefartyg och fritidsbåtar som godkänts för att transportera högst 12 passagerare får hanteras av mottagningsanordningarna utan föranmälan.
- (13) Fartygsgenererat avfall som släpps ut till sjöss kan minskas genom att alla fartyg åläggs att avlämna sitt avfall i mottagningsanordningar innan de lämnar hamnen. För att kunna förena intresset av smidiga sjötransporter och skyddet av miljön bör undantag från detta krav vara möjliga med hänsyn till tillräcklig särskild lagringskapacitet ombord, möjligheten att avlämna vid en annan hamn utan risk för utsläpp till sjöss och särskilda ordningar för avlämning som antagits i enlighet med internationell rätt.
- (14) Med hänsyn till principen om att förorenaren betalar bör kostnaderna för hamnars mottagningsanordningar, inbegripet behandlingen och bortskaffandet av fartygsgenererat avfall, betalas av fartygen. För att skydda miljön bör man genom avgiftssystemet uppmuntra till att fartygsgenererat avfall avlämnas i hamnar i stället för att släppas ut till sjöss. Detta kan underlättas genom att man ser till att alla fartyg bidrar till kostnaderna för mottagning och hantering av fartygsgenererat avfall för att minska det ekonomiska incitamentet att släppa ut det till sjöss. Med hänsyn till subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna enligt nationell lagstiftning och nuvarande praxis behålla befogenheten att fastställa om och i vilken utsträckning de avgifter som är relaterade till de kvantiteter som faktiskt avlämnats av fartygen skall inkluderas i systemet för kostnadstäckning för användningen av hamnens mottagningsanordningar. Avgifterna för att använda dessa anordningar bör vara rättvisa, icke-diskriminerande och medge insyn.
- (15) Fartyg som alstrar mindre mängder av fartygsgenererat avfall bör behandlas förmånligare inom kostnadstäckningssystemen. Gemensamma kriterier skulle göra det lättare att identifiera sådana fartyg.
- (16) För att undvika en onödig börda för de berörda parterna kan fartyg som används i tidtabellsbunden trafik med täta och regelbundna hamnanlöp undantas från vissa skyldigheter enligt detta direktiv, om det finns tillräckliga bevis för att åtgärder vidtagits för att säkerställa att avfall avlämnas samt att avgifter betalas.
- (17) Lastrester bör avlämnas till mottagningsanordningar i hamn i enlighet med Marpol 73/78. Enligt Marpol 73/78 krävs det att lastrester från fartyg avlämnas till mottagningsanordning i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla kraven för tankrengöring. Användaren av mottagningsanordningen bör betala eventuella avgifter för sådan avlämning eftersom användaren vanligtvis anges i avtalen mellan berörda parter eller i andra lokala överenskommelser.
- (18) Det är nödvändigt att genomföra riktade inspektioner för att kontrollera att detta direktiv efterlevs. Såväl antalet sådana inspektioner som de påföljder som påförs bör vara tillräckliga för att förhindra att detta direktiv inte efterlevs. Av effektivitets- och kostnadseffektivitets-skäl får sådana inspektioner ske inom ramen för direktiv 95/21/EG, när så är tillämpligt.
- (19) Medlemsstaterna bör se till att det finns en ordentlig administrativ ram så att mottagningsanordningarna i hamn kan fungera på ett tillfredsställande sätt. Enligt Marpol 73/78 bör påståenden om brister hos mottagningsanordningar lämnas till Internationella sjöfartsorganisationen (IMO). Samma information kan samtidigt tillställas kommissionen för kännedom.
- (20) Ett informationssystem för identifiering av förorenande eller potentiellt förorenande fartyg skulle underlätta kontrollen av efterlevnaden av detta direktiv och vara värdefullt för att utvärdera hur detta direktiv genomförs. Informationssystemet Sirenac som upprättades enligt samförståndsavtalet om hamnstatskontroll (Paris MoU) erbjuder en stor del av den ytterligare information som behövs för detta ändamål.
- (21) Det är nödvändigt att en kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna biträder kommissionen vid den faktiska tillämpningen av detta direktiv. Eftersom de åtgärder som behövs för att genomföra detta direktiv är åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾ bör beslut om dessa åtgärder fattas i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.
- (22) Vissa bestämmelser i detta direktiv får utan att dess räckvidd utvidgas ändras enligt det förfarandet för att ta hänsyn till gemenskapsinstrument och IMO-instrument som träder i kraft i framtiden, för att säkerställa att de genomförs på ett harmoniserat sätt.

(¹) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att minska utsläppen till sjöss av fartygsgenererat avfall och lastrester, särskilt olagliga utsläpp, från fartyg som anlöper hamnar i gemenskapen, genom att öka tillgången till och användningen av mottagningsanordningar för fartygsgenererat avfall och lastrester och därigenom förbättra skyddet av den marina miljön.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *fartyg*: alla typer av havsgående fartyg som framförs i marin miljö, inklusive bärplansbåtar, sväware, undervattensfarkoster och flytande farkoster,
- b) *Marpol 73/78*: 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, ändrad genom 1978 års protokoll, i den lydelse den har den dag då detta direktiv antas,
- c) *fartygsgenererat avfall*: allt avfall, även toalettavfall och andra rester än lastrester, som uppstår under ett fartygs drift och som omfattas av bilagorna I, IV och V till Marpol 73/78, samt lastrelaterat avfall enligt definitionen i riktlinjerna för genomförandet av bilaga V till Marpol 73/78,
- d) *lastrester*: sådana rester av lastmaterial ombord, i lastrum eller tankar som finns kvar efter avslutad lossning och rengöring, och omfattar också överskott och spill som uppkommer i samband med lastning och lossning,
- e) *mottagningsanordningar i hamn*: alla fasta, flytande eller rörliga anordningar som kan ta emot fartygsgenererat avfall eller lastrester,
- f) *fiskefartyg*: alla fartyg som är utrustade eller i kommersiellt syfte används för att fånga fisk eller andra levande tillgångar ur havet,
- g) *fritidsbåt*: alla fartyg, oavsett typ och framdrivningssätt, avsedda för sport- eller fritidsändamål,
- h) *hamn*: en plats eller ett geografiskt område som tillskapats genom sådana förbättringsarbeten och med sådan utrustning att främst mottagande av fartyg, inbegripet fiskefartyg och fritidsbåtar, möjliggörs.

Utan att det påverkar tillämpningen av definitionerna i punkterna c och d skall "fartygsgenererat avfall" och "lastrester"

betraktas som avfall i den mening som avses i artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽¹⁾.

Artikel 3

Tillämpningsområde

Detta direktiv skall tillämpas på

- a) alla fartyg, inbegripet fiskefartyg och fritidsbåtar, oberoende av deras flagg, som anlöper eller framförs i en medlemsstats hamn, med undantag för örlogsfartyg, militära hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs och drivs av staten och som för närvarande endast används i statlig, icke-kommersiell tjänst, och
- b) alla hamnar i medlemsstaterna som normalt anlöps av fartyg som omfattas av punkt a.

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att se till att fartyg som undantagits från detta direktivs tillämpningsområde enligt första stycket punkt a skall avlämna sitt fartygsgenererade avfall och sina lastrester på ett sätt som, i den utsträckning det är rimligt och praktiskt genomförbart, överensstämmer med detta direktiv.

Artikel 4

Mottagningsanordningar i hamn

1. Medlemsstaterna skall se till att det finns tillgång till mottagningsanordningar som är adekvata för att tillgodose behoven hos de fartyg som normalt använder hamnen utan att dessa orsakas onödigt dröjsmål.
2. För att mottagningsanordningarna skall vara adekvata skall de kunna ta emot de typer och mängder av fartygsgenererat avfall och lastrester från de fartyg som normalt använder den hamnen, med beaktande av hamnanvändarnas operativa krav, hamnens storlek och geografiska belägenhet, den typ av fartyg som anlöper hamnen och de undantag som medges i artikel 9.
3. Medlemsstaterna skall fastställa förfaranden, i enlighet med vad som överenskommits inom Internationella sjöfartsorganisationen, för rapportering till hamnstaten om påstådda brister hos mottagningsanordningar.

Artikel 5

Planer för mottagande och hantering av avfall

1. En lämplig plan för mottagande och hantering av avfall skall utarbetas och genomföras för varje hamn efter samråd med de berörda parterna, särskilt hamnanvändarna eller deras företrädare, med hänsyn till kraven i artiklarna 4, 6, 7, 10 och 12. Utförliga krav för utarbetandet av sådana planer anges i bilaga I.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

2. De planer för mottagande och hantering av avfall som avses i punkt 1 får, då så erfordras av effektivitetsskäl, utarbetas på regional nivå med lämplig medverkan från varje hamn, under förutsättning att behovet av och tillgången på mottagningsanordningar specificeras för varje enskild hamn.

3. Medlemsstaterna skall utvärdera och godkänna planen för mottagande och hantering av avfall, övervaka dess genomförande och säkerställa att den godkänns ånyo åtminstone vart tredje år och efter det att hamnens verksamhet förändrats på ett betydande sätt.

Artikel 6

Anmälan

1. Befälhavaren på alla fartyg, utom fiskefartyg eller fritidsbåtar, som godkänts för att transportera högst 12 passagerare och som är på väg till en hamn i gemenskapen, skall sanningsenligt och noggrant fylla i formuläret i bilaga II och anmäla denna information till den myndighet eller det organ som utsetts för detta ändamål av den medlemsstat där hamnen är belägen

- a) minst 24 timmar före ankomsten om anlöpshamnen är känd, eller
- b) så snart anlöpshamnen är känd, om denna information är tillgänglig mindre än 24 timmar före ankomsten, eller
- c) senast när fartyget lämnar föregående hamn, om resan varar mindre än 24 timmar.

Medlemsstaterna får besluta att informationen skall anmälas till den som driver hamnens mottagningsanordning, som skall vidarebefordra den till den berörda myndigheten.

2. Den information som avses i punkt 1 skall förvaras ombord åtminstone till nästa anlöpshamn och skall på begäran tillhandahållas myndigheterna i medlemsstaterna.

Artikel 7

Avlämning av fartygsgenererat avfall

1. Befälhavaren på ett fartyg som anlöper en hamn i gemenskapen skall, innan fartyget lämnar hamnen, avlämna allt fartygsgenererat avfall till en mottagningsanordning i hamnen.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får ett fartyg fortsätta till nästa hamn utan att ha avlämnat sitt fartygsgenererade avfall om det av den information som lämnats i enlighet med artikel 6 och bilaga II framgår att det finns tillräcklig lagringskapacitet avsedd för allt fartygsgenererat avfall som har ackumulerats och kommer att ackumuleras under fartygets planerade resa till avlämningshamnen.

Om det finns goda skäl att tro att adekvata mottagningsanordningar inte är tillgängliga i den hamn där avlämnningen är avsedd att äga rum, eller om denna hamn är okänd, och det därför finns risk för att avfallet kommer att släppas ut till sjöss skall medlemsstaten vidta alla nödvändiga åtgärder för att

förhindra marin förorening, om nödvändigt genom att kräva att fartyget avlämnar sitt avfall innan det lämnar hamnen.

3. Punkt 2 skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av strängare avlämningskrav för fartyg vilka har antagits i enlighet med internationell rätt.

Artikel 8

Avgifter för fartygsgenererat avfall

1. Medlemsstaterna skall se till att kostnaderna för mottagningsanordningarna för fartygsgenererat avfall, inbegripet behandlingen och bortskaffandet av avfallet, täcks genom en avgift som tas ut från fartygen.

2. Kostnadstäckningssystemen för användning av mottagningsanordningar i hamn får inte utgöra ett incitament för fartyg att släppa ut avfallet i havet. För att uppnå detta skall följande principer tillämpas på andra fartyg än fiskefartyg och fritidsbåtar som godkänts för att transportera högst 12 passagerare:

- a) Alla fartyg som anlöper en hamn i en medlemsstat skall i betydande utsträckning bidra till de kostnader som avses i punkt 1, oavsett om fartyget i fråga faktiskt använder anordningarna. Detta kan innebära att avgiften inkluderas i hamnavgiften eller att en separat schablonavgift tas ut för avfall. Avgifterna får differentieras med hänsyn till bl.a. fartygets kategori, typ och storlek.
- b) Den del av kostnaderna som inte täcks av den avgift som avses i punkt a skall i förekommande fall täckas på grundval av de typer och mängder av fartygsgenererat avfall som faktiskt lämnas av fartyget.
- c) Avgifterna får nedsättas om fartygets miljöledning, utförande, utrustning och drift är sådan att dess befälhavare kan påvisa att fartyget alstrar minskade mängder fartygsgenererat avfall.

3. För att säkerställa att avgifterna är rättvisa, icke-diskriminerande, medger insyn och speglar kostnaderna för de anordningar och tjänster som tillhandahålls och, i förekommande fall, används, bör de som använder hamnen informeras om avgifternas belopp och grunden för beräkningen av dem.

4. Kommissionen skall inom tre år efter den dag som nämns i artikel 16.1 lägga fram en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet om effekterna av de olika kostnadstäckningssystem som antagits i enlighet med punkt 2 avseende den marina miljön och avfallsströmmarna. Denna rapport skall utarbetas i samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter och företrädare för hamnarna.

Kommissionen kommer, vid behov mot bakgrund av denna utvärdering, lägga fram ett förslag om en ändring av detta direktiv genom inrättandet av ett system som innebär att alla fartyg som anlöper en av medlemsstaternas hamnar erlägger en avgift som motsvarar en lämplig procentsats, dock inte mindre än en tredjedel, av de kostnader som avses i punkt 1, oberoende av om de utnyttjar anordningarna, eller ett alternativt system som ger motsvarande resultat.

*Artikel 9***Undantag**

1. När fartyg används i tidtabellsbunden trafik med täta och regelbundna hamnanlöp och det finns tillräckliga bevis för att åtgärder vidtagits för att säkerställa att fartygsgenererat avfall avlämnas och att avgifter betalas i en av hamnarna längs fartygets rutt, får medlemsstaterna i de berörda hamnarna undanta dessa fartyg från förpliktelserna i artikel 6, artikel 7.1 och artikel 8.

2. Medlemsstaterna skall regelbundet och åtminstone en gång om året underrätta kommissionen om undantag som beviljas i enlighet med punkt 1.

*Artikel 10***Avlämning av lastrester**

Befälhavaren på ett fartyg som anlöper en hamn i gemenskapen skall se till att lastrester avlämnas till en mottagningsanordning i hamnen i enlighet med bestämmelserna i Marpol 73/78. Avgiften för avlämning av lastrester skall erläggas av den som använder mottagningsanordningen.

*Artikel 11***Kontroll av efterlevnad**

1. Medlemsstaterna skall se till att alla fartyg kan underkastas en inspektion för att kontrollera att de uppfyller vad som föreskrivs i artiklarna 7 och 10 och att ett tillräckligt antal sådana inspektioner utförs.

2. Beträffande inspektioner av andra fartyg än fiskefartyg och fritidsbåtar som godkänts för att transportera högst 12 passagerare skall följande gälla:

- a) När medlemsstaterna väljer ut vilka fartyg som skall inspekteras skall särskild uppmärksamhet ägnas
 - fartyg som inte har fullgjort anmälningsplikten enligt artikel 6,
 - fartyg för vilka man vid granskningen av den information som lämnats av befälhavaren i enlighet med artikel 6 konstaterat andra skäl för att tro att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i detta direktiv.
- b) En sådan inspektion får ske inom ramen för direktiv 95/21/EG, när så är tillämpligt, och det direktivets krav på att minst 25 procent av fartygen skall inspekteras skall gälla, oavsett ramen för inspektionerna.
- c) Om den berörda myndigheten inte är nöjd med resultatet av denna inspektion skall den se till att fartyget inte lämnar hamnen förrän det har avlämnat sitt fartygsgenererade avfall och lastrester till en mottagningsanordning i hamn i enlighet med artiklarna 7 och 10.
- d) När det finns tydliga bevis för att ett fartyg har lämnat hamnen utan att ha fullgjort sina skyldigheter enligt artiklarna 7 eller 10 skall den behöriga myndigheten i nästa anlöpshamn informeras om detta och ett sådant fartyg skall,

utan att detta påverkar tillämpningen av de påföljder som avses i artikel 13, inte tillåtas lämna den hamnen förrän en mer ingående bedömning av faktorer som gäller fartygets efterlevnad av detta direktiv har ägt rum, såsom riktigheten hos den information som lämnats enligt artikel 6.

- 3. Medlemsstaterna skall, i den mån det behövs, fastställa kontrollförfaranden för fiskefartyg och fritidsbåtar som godkänts för att transportera högst 12 passagerare för att se till att de uppfyller tillämpliga krav i detta direktiv.

*Artikel 12***Kompletterande åtgärder**

- 1. Medlemsstaterna skall
 - a) vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att befälhavare och de som tillhandahåller mottagningsanordningar i hamn samt andra berörda personer erhåller tillräcklig information om vilka skyldigheter som åligger dem enligt detta direktiv, och att de fullgör dem,
 - b) utse lämpliga myndigheter eller organ för att utföra uppgifterna enligt detta direktiv,
 - c) åstadkomma ett samarbete mellan sina berörda myndigheter och handelsorganisationer för att se till att direktivet genomförs effektivt,
 - d) se till att den information som anmäls av befälhavare i enlighet med artikel 6 blir föremål för en lämplig granskning,
 - e) se till att formaliteterna i samband med användningen av mottagningsanordningar i hamn är enkla och snabba så att man därigenom skapar ett incitament för befälhavare att använda dessa anordningar och undviker onödigt dröjsmål för fartygen,
 - f) se till att kommissionen erhåller en kopia av de påståenden om brister hos mottagningsanordningar i hamn som avses i artikel 4.3,
 - g) se till att behandling, återvinning och bortskaffande av fartygsgenererat avfall och lastrester sker i enlighet med direktiv 75/442/EEG och annan tillämplig gemenskapslagstiftning rörande avfall, särskilt rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor⁽¹⁾ och rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall⁽²⁾.
 - h) i enlighet med nationell lagstiftning se till att varje person som är inbegripen i leverans av eller mottagande av fartygsgenererat avfall eller lastrester kan begära skadestånd vid oskäligt dröjsmål.

2. Avlämning av fartygsgenererat avfall och lastrester skall betraktas som övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾. Tullmyndigheterna skall avstå från att kräva en summarisk deklaration i enlighet med artikel 45 i gemenskapens tullkodex.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 23. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/31/EEG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽³⁾ EGT L 302, 19.10.1992. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 955/99 (EGT L 119, 7.5.1999, s. 1).

3. Medlemsstaterna och kommissionen skall samarbeta för att inrätta ett lämpligt informations- och tillsynssystem, som åtminstone täcker hela gemenskapen i syfte att

— förbättra identifieringen av fartyg som inte har avlämnat sitt fartygsgenererade avfall och sina lastrester i enlighet med detta direktiv,

— utvärdera om målsättningarna i artikel 1 i direktivet har uppnåtts.

4. Medlemsstaterna och kommissionen skall samarbeta för att ta fram gemensamma kriterier för att identifiera de fartyg som avses i artikel 8.2 c.

Artikel 13

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa ett påföljdssystem för brott mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. De föreskrivna påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 14

Föreskrivande kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 12.1 i direktiv 93/75/EEG ⁽¹⁾, nedan kallad kommittén.

2. I de fall som det hänvisas till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i nämnda beslut.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 15

Ändringsförfarande

Bilagorna till detta direktiv, definitionen i artikel 2 b samt hänvisningarna till gemenskapsinstrument och IMO-instrument får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 14.2 för att bringa dem i överensstämmelse med sådana åtgärder från gemenskapens eller IMO:s sida som har trätt i kraft, under förutsättning att sådana ändringar inte innebär att räckvidden för detta direktiv utökas.

Bilagorna till detta direktiv får vidare ändras i enlighet med samma förfarande när detta är nödvändigt för att förbättra den ordning som inrättas genom detta direktiv, under förutsättning

att sådana ändringar inte innebär att räckvidden för detta direktiv utökas.

Artikel 16

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 28 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Såvitt gäller toalettavfall, som avses i artikel 2 c, skall emellertid genomförandet av detta direktiv skjutas upp till 12 månader efter det att bilaga IV till Marpol 73/78 har trätt i kraft, varvid den skillnad som görs i Marpol 73/78 mellan nya och befintliga fartyg skall respekteras.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall medlemsstaterna själva utfärda.

Artikel 17

Utvärdering

1. Medlemsstaterna skall vart tredje år överlämna en lägesrapport till kommissionen om direktivets genomförande.

2. Kommissionen skall, på grundval av de rapporter från medlemsstaterna som avses i punkt 1, överlämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet om hur det system som föreskrivs i detta direktiv fungerar, och om nödvändigt lägga fram förslag beträffande genomförandet av detta direktiv.

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 19

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 november 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

L. FABIUS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 247, 5.10.1993, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/74/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 7).

BILAGA I

KRAV PÅ PLANER FÖR MOTTAGANDE OCH HANTERING AV AVFALL I HAMNAR

(enligt artikel 5)

Planerna skall omfatta alla typer av fartygsgenererat avfall och lastrester från fartyg som normalt anlöper hamnen och skall utarbetas med hänsyn till hamnens storlek och med hänsyn till den typ av fartyg som anlöper hamnen.

Följande punkter skall ingå i planerna:

- En bedömning av behovet av mottagningsanordningar mot bakgrund av behoven hos de fartyg som normalt anlöper hamnen.
- En beskrivning av mottagningsanordningarnas typ och kapacitet.
- En ingående beskrivning av förfarandena för mottagande och uppsamling av fartygsgenererat avfall och lastrester.
- En beskrivning av avgiftssystemet.
- Förfaranden för att rapportera påstådda brister hos mottagningsanordningar.
- Förfaranden för fortlöpande samråd med användare av hamnen, avfallshanterare, terminaloperatörer och andra berörda parter.
- Typ och mängd av fartygsgenererat avfall och lastrester som tas emot och hanteras.

Planerna bör dessutom omfatta följande information:

- En sammanfattning av gällande lagstiftning och formaliteter i samband med avlämning.
- Angivande av den eller de personer som ansvarar för planens genomförande.
- En beskrivning av utrustning och processer för förbehandling i hamnen, om sådana finns.
- En beskrivning av metoder som används för att registrera den faktiska användningen av anordningarna.
- En beskrivning av metoder som används för att registrera de mängder av fartygsgenererat avfall och lastrester som tas emot.
- En beskrivning av hur det fartygsgenererade avfallet och lastresterna bortskaffas.

Förfarandena för mottagning, uppsamling, lagring, behandling och bortskaffande bör i alla avseenden överensstämma med ett miljöledningssystem som utformats så att verksamhetens inverkan på miljön successivt minskar. Sådan överensstämmelse anses föreligga om förfarandena är förenliga med rådets förordning (EEG) nr 1836/93 av den 29 juni 1993 om frivilligt deltagande för industriföretag i gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning ⁽¹⁾.

Information som skall lämnas till alla som använder hamnen:

- Kort omnämnande av hur viktigt det är att fartygsgenererat avfall och lastrester avlämnas på korrekt sätt.
- Beskrivning av var de anordningar som hör till varje kaj-/ankarplats är belägna samt en skiss eller karta.
- Förteckning över den typ av fartygsgenererat avfall och lastrester som normalt hanteras.
- Förteckning över kontaktställen, operatörer och tjänster som erbjuds.
- Beskrivning av avlämningsförfaranden.
- Beskrivning av avgiftssystem.
- Förfaranden för att rapportera påstådda brister hos mottagningsanordningar.

⁽¹⁾ EGT L 168, 10.7.1993, s. 1.

BILAGA II

INFORMATION SOM SKALL ANMÄLAS FÖRE ANKOMSTEN TILL HAMNEN I

(destinationshamn enligt artikel 6 i direktiv 2000/59/EG)

1. Fartygets namn, anropssignal och, i förekommande fall, IMO-identifieringsnummer:
2. Flaggstat:
3. Beräknad ankomsttid:
4. Beräknad avgångstid:
5. Föregående anlöpshamn:
6. Nästa anlöpshamn:
7. Senaste hamn där fartygsgenererat avfall avlämnats samt anlämningsdatum:
8. Avlämnar ni
allt ☐ en del ☐ inget ☐ (*)
avfall i mottagningsanordningar i hamnen?
9. Typ och mängd av avfall och rester som skall avlämnas och/eller som lagras ombord samt procentuell andel av den totala lagringskapaciteten

*Om ni avlämnar allt avfall, fyll då endast i den andra kolumnen.**Om ni avlämnar en del eller inget avfall, fyll då i samtliga kolumner.*

Typ	Avfall som skall avlämnas m ³	Maximal lagringskapacitet för avfall m ³	Mängd avfall som behålls ombord m ³	Hamn där återstående avfall kommer att avlämnas	Uppskattad mängd avfall som kommer att genereras mellan anmälan och nästa anlöpshamn m ³
1. Spilloljor					
Slam					
Slagvatten					
Andra (ange vilka)					
2. Fast avfall					
Matavfall					
Plast					
Annat					
3. Lastrelaterat avfall ⁽¹⁾ (ange vilket)					
4. Lastrester ⁽¹⁾ (ange vilka)					

⁽¹⁾ Får vara uppskattningar.

(*) Sätt ett kryss i tillämplig ruta.

Anmärkningar:

1. Denna information får användas vid hamnstatskontroll och för andra inspektionsändamål.
2. Medlemsstaterna kommer att besluta om vilka organ som skall få kopior av denna anmälan.
3. Denna blankett skall fyllas i, utom i de fall då fartyget omfattas av undantag enligt artikel 9 i direktiv 2000/59/EG.

Jag försäkrar att

ovanstående uppgifter är riktiga,

det ombord finns tillräcklig lagringskapacitet för att förvara allt avfall som genereras mellan anmälan och nästa anlöps-
hamn där avfallet skall lämnas.

Datum

Klockan

Underskrift

Förklaring från kommissionen

Kommissionen tolkar ordet "betydande" som i storleksordningen minst 30 % av de kostnader som avses i artikel 8.1.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2000/76/EG**av den 4 december 2000****om förbränning av avfall**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, mot bakgrund av
det gemensamma utkast som godkändes av förlikningskom-
mittén den 11 oktober 2000, och

av följande skäl:

- (1) I det femte miljöhandlingsprogrammet "Mot en hållbar
utveckling – Europeiska gemenskapens åtgärdsprogram
för miljön och en hållbar utveckling", kompletterat av
beslut nr 2179/98/EG om en översyn av programmet ⁽⁵⁾,
fastställs målet att kritiska belastningsgränser och nivåer
för vissa föroreningar, t.ex. kväveoxider (NO_x), svaveldi-
oxid (SO₂), tungmetaller och dioxiner, inte får över-
skridas och att målet när det gäller luftkvalitet är att alla
människor effektivt skall skyddas mot de kända hälso-
risker som har samband med luftföroreningar. Vidare
fastställs i programmet målet att dioxinutsläppen från
identifierade källor skall ha minskat med 90 % senast år
2005 (1985 års nivå) och att utsläppen av kadmium
(Cd), kvicksilver (Hg) och bly (Pb) från alla spridnings-
vägar under 1995 skall ha minskat med åtminstone
70 %.
- (2) I protokollet om långlivade organiska föroreningar som
undertecknats av gemenskapen inom ramen för FN:s
ekonomiska kommissionens för Europa (FN-ECE) konven-
tion om långväga gränsöverskridande luftföroreningar
fastställs följande rättsligt bindande gränsvärden för
utsläpp av dioxiner och furaner: 0,1 ng TE (toxiska
ekvivalenter)/m³ för anläggningar som förbränner mer
än tre ton fast kommunalt avfall i timmen, 0,5 ng TE/m³
för anläggningar som förbränner mer än ett ton sjuk-

vårdsavfall i timmen och 0,2 ng TE/m³ för anläggningar
som förbränner mer än ett ton farligt avfall i timmen.

- (3) I protokollet om tungmetaller som undertecknats av
gemenskapen inom ramen för FN-ECE:s konvention om
långväga gränsöverskridande luftföroreningar fastställs
följande rättsligt bindande gränsvärden: 10 mg/m³ för
utsläpp av partiklar vid förbränning av farligt avfall och
sjukvårdsavfall, 0,05 mg/m³ för kvicksilver vid förbrän-
ning av farligt avfall och 0,08 mg/m³ för kvicksilver vid
förbränning av kommunalt avfall.
- (4) Internationella centrumet för cancerforskning och
Världshälsoorganisationen anger att vissa polycykliska
aromatiska kolväten är cancerframkallande. Medlemssta-
terna får därför fastställa gränsvärden för utsläpp av
bland annat polycykliska aromatiska kolväten.
- (5) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprin-
ciperna i artikel 5 i fördraget är det nödvändigt att vidta
åtgärder på gemenskapsnivå. Försiktighetsprincipen
utgör grunden för ytterligare åtgärder. Detta direktiv
begränsas till att omfatta minimikrav för förbrännings-
och samförbränningsanläggningar.
- (6) Vidare skall enligt artikel 174 i gemenskapens miljöpo-
litik bidra till att skydda människors hälsa.
- (7) En hög skyddsnivå för miljö och för människors hälsa
kräver därför att det fastställs och upprätthålls stränga
driftvillkor, tekniska krav och utsläppsgränsvärden för
förbrännings- och samförbränningsanläggningar för
avfall inom gemenskapen. De fastställda gränsvärdena
bör förhindra eller i görligaste mån begränsa de negativa
effekterna på miljön och de därav följande riskerna för
människors hälsa.
- (8) Kommissionens meddelande om översyn av gemen-
skapens strategi för avfallshantering ger högsta prioritet
åt förebyggande av avfall, därefter åt återanvändning och
återvinning samt slutligen åt ett säkert bortskaffande av
avfall. I sin resolution av den 24 februari 1997 om en
gemenskapsstrategi för avfallshantering ⁽⁶⁾ upprepade
rådet sin övertygelse att förebyggande av avfall bör ges
högsta prioritet i all rationell avfallspolitik för att mini-
mera uppkomsten av avfall och avfallens farliga egen-
skaper.

⁽¹⁾ EGT C 13, 17.1.1998, s. 6 och

EGT C 372, 2.12.1998, s. 11.

⁽²⁾ EGT C 116, 28.4.1999, s. 40.

⁽³⁾ EGT C 198, 14.7.1999, s. 37.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 april 1999 (EGT C 219,
30.7.1999, s. 249), rådets gemensamma ståndpunkt av den 25
november 1999 (EGT C 25, 28.1.2000, s. 17) och Europaparlamen-
tets beslut av den 15 mars 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).
Europaparlamentets beslut av den 16 november 2000 och rådets
beslut av den 20 november 2000.

⁽⁵⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 1 och

EGT L 275, 10.10.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT C 76, 11.3.1997, s. 1.

- (9) I resolutionen av den 24 februari 1997 betonade rådet också betydelsen av gemenskapskriterier för användningen av avfall, behovet av lämpliga utsläppsnormer för förbränningsanläggningar, behovet av övervakningsåtgärder för befintliga förbränningsanläggningar samt behovet av att kommissionen överväger en ändring av gemenskapslagstiftningen med avseende på avfallsförbränning med energiåtervinning för att undvika storskaliga transporter av avfall för förbränning eller samförbränning inom gemenskapen.
- (10) Det är nödvändigt att fastställa stränga bestämmelser för samtliga anläggningar som förbränner eller samförbränner avfall för att undvika gränsöverskridande transporter till anläggningar som drivs till lägre kostnader på grund av mindre stränga miljönormer.
- (11) I kommissionens meddelande Energi för framtiden: förnybara energikällor – Vitbok för gemenskapsstrategi och handlingsplan beaktas särskilt användningen av biomassa för energiändamål.
- (12) I rådets direktiv 96/61/EG⁽¹⁾ fastställs samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar där alla aspekter av en anläggnings miljöeffekter beaktas på ett integrerat sätt. Förbränningsanläggningar för kommunalt avfall med en kapacitet som överstiger tre ton i timmen och anläggningar för bortskaffande eller återvinning av farligt avfall med en kapacitet som överstiger tio ton per dag omfattas av direktiv 96/61/EG.
- (13) Iakttagande av de utsläppsgränsvärden som fastställs i detta direktiv bör betraktas som ett nödvändigt men inte tillräckligt villkor för att kraven i direktiv 96/61/EG skall vara uppfyllda. För att uppfylla dessa krav kan det bli nödvändigt med strängare utsläppsgränsvärden för de föroreningar som omfattas av detta direktiv, utsläppsgränsvärden för andra ämnen och andra medier samt andra lämpliga villkor.
- (14) Industriella erfarenheter av genomförandet av tekniker för att minska förorenande utsläpp från förbränningsanläggningar har samlats under en tioårsperiod.
- (15) Rådets direktiv 89/369/EEG⁽²⁾ och 89/429/EEG⁽³⁾ om förhindrande och minskning av luftförorening från kommunala avfallsförbränningsanläggningar har bidragit till att minska och kontrollera utsläpp till luften från förbränningsanläggningar. Strängare bestämmelser bör nu antas och dessa direktiv bör därför upphävas.
- (16) Skillnaden mellan farligt och icke-farligt avfall avgörs huvudsakligen av avfallets egenskaper före förbränningen eller samförbränningen och inte av skillnader när det gäller utsläpp. Samma utsläppsgränsvärden bör gälla för förbränning och samförbränning av farligt och icke-farligt avfall, men olika tekniker och villkor för förbränning eller samförbränning samt olika övervakningsåtgärder vid mottagandet av avfall bör behållas.
- (17) Medlemsstaterna bör ta hänsyn till direktiv 1999/30/EG av den 22 april 1999 om gränsvärden för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften⁽⁴⁾ när de genomför det här direktivet.
- (18) Vid förbränning av farligt avfall som innehåller mer än 1 % organiska halogenföreningar, uttryckt som klor, måste vissa driftsvillkor uppfyllas för att så mycket som möjligt av organiska föreningar, såsom dioxiner, skall förstöras.
- (19) Vid förbränning av avfall som innehåller klor uppstår restprodukter i rökgasen. Sådana restprodukter skall hanteras på ett sätt som begränsar deras mängd och skadlighet till ett minimum.
- (20) Det kan finnas skäl till att medge särskilda undantag från utsläppsgränsvärdena för vissa föroreningar under en begränsad tidsperiod och på särskilda villkor.
- (21) Det bör utarbetas kriterier för vissa sorterade brännbara partier av icke-farligt avfall som inte är lämpat för återvinning för att göra det möjligt att tillåta att de periodiska mätningarna utförs mindre ofta.
- (22) En enda text om förbränning av avfall kommer att förbättra den rättsliga klarheten och tillämpningen. Det bör finnas ett enda direktiv för förbränning och samförbränning av farligt och icke-farligt avfall där innehållet och strukturen i rådets direktiv 94/67/EG av den 16 december 1994 om förbränning av farligt avfall beaktas fullt ut. Därför bör direktiv 94/67/EG⁽⁵⁾ också upphävas.
- (23) Enligt artikel 4 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall⁽⁶⁾ skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att se till att avfall återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att miljön skadas. Därför föreskrivs det i artiklarna 9 och 10 i det direktivet att varje anläggning eller företag som hanterar avfall måste erhålla ett tillstånd från de behöriga myndigheterna vilket bland annat skall omfatta de säkerhetsåtgärder som skall vidtas.

⁽¹⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 163, 14.6.1989, s. 32. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽³⁾ EGT L 203, 15.7.1999, s. 50. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁴⁾ EGT L 163, 29.6.1999, s. 41.

⁽⁵⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 34.

⁽⁶⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 350/96/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

- (24) Kraven på att återvinna den värme som alstras under förbrännings- eller samförbränningsprocessen och att minimera och återanvända restprodukter som uppstår under driften av förbrännings- eller samförbränningsanläggningar kommer att bidra till att målen om avfallshierarki i artikel 3 i direktiv 75/442/EEG uppnås.
- (25) Förbrännings- och samförbränningsanläggningar som endast behandlar animaliskt avfall som regleras av direktiv 90/667/EEG⁽¹⁾ omfattas inte av detta direktivs tillämpningsområde. Kommissionen har för avsikt att lägga fram ett förslag om översyn av kraven i direktiv 90/667/EEG i syfte att införa stränga miljönormer för förbränning och samförbränning av animaliskt avfall.
- (26) Tillståndet för en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall också uppfylla tillämpliga krav i direktiv 91/271/EEG⁽²⁾, 96/61/EG, 96/62/EG⁽³⁾, 76/464/EEG⁽⁴⁾, och direktiv 1999/31/EG⁽⁵⁾.
- (27) Samförbränning av avfall i anläggningar som inte i första hand är avsedda för förbränning av avfall bör inte tillåtas medföra större utsläpp av föroreningar i den del av rökgasvolymen som härrör från sådan samförbränning än som är tillåtet för egentliga avfallsförbränningsanläggningar och bör därför omfattas av lämpliga begränsningar.
- (28) Mätmetoder av hög kvalitet krävs för den kontroll av utsläppen som görs för att se till att utsläppsgränsvärdena för föroreningarna iaktas.
- (29) Införandet av utsläppsgränsvärden för avloppsvatten från rökgasrening från förbrännings- och samförbränningsanläggningar kommer att begränsa överföringen av föroreningar från luft till vatten.
- (30) Det bör fastställas bestämmelser för situationer när utsläppsgränsvärdena överskrids samt för tekniskt oundvikliga driftstopp, driftstörningar eller fel i reningsutrustningen eller mätutrustningen.
- (31) För att säkerställa insyn i tillståndsförfarandet inom hela gemenskapen bör allmänheten få tillgång till information så att den kan medverka i beslut om ansökningar om nya tillstånd och senare uppdateringar av dessa.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/667/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av veterinära bestämmelser om bortskaffande och bearbetning av animaliskt avfall och dess utsläppande på marknaden samt om förhindrande av sjukdomsalstrande organismer i foder av animaliskt ursprung samt om ändring av direktiv 90/425/EEG (EGT L 363, 27.12.1990, s. 51). Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40). Direktivet ändrat genom direktiv 98/15/EG (EGT L 67, 7.3.1998, s. 29).

⁽³⁾ Rådets direktiv 96/62/EG av den 27 september 1996 om utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten (EGT L 296, 21.11.1996, s. 55).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1979 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö (EGT L 129, 18.5.1976, s. 23). Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁵⁾ Direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

Allmänheten bör få tillgång till rapporter om drift och övervakning av de anläggningar som förbränner mer än tre ton i timmen så att den får information om deras potentiella effekter på miljön och på människors hälsa.

- (32) Kommissionen bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet på grundval av erfarenheterna av tillämpningen av detta direktiv, de nya vetenskapliga rön, den tekniska utvecklingen, de framsteg som har gjorts i fråga om teknik för kontroll av utsläpp, erfarenheterna av avfallshantering och driften av anläggningarna samt utvecklingen av miljökraven för att vid behov föreslå ändringar av de berörda bestämmelserna i detta direktiv.
- (33) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁶⁾.
- (34) Medlemsstaterna bör fastställa bestämmelser om påföljder som gäller vid överträdelser av bestämmelserna i detta direktiv och se till att de genomförs. Dessa påföljder bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Syftet med detta direktiv är att förhindra eller i görligaste mån begränsa den negativa inverkan på miljön från förbränning och samförbränning av avfall, särskilt föroreningar genom utsläpp till luft, mark, ytvatten och grundvatten, och de därmed sammanhängande riskerna för människors hälsa.

Detta syfte skall uppnås genom stränga driftvillkor och tekniska krav samt genom att fastställa utsläppsgränsvärden för avfallsförbrännings- och samförbränningsanläggningar inom gemenskapen och genom att uppfylla kraven i direktiv 75/442/EEG.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv omfattar förbrännings- och samförbränningsanläggningar.

⁽⁶⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Följande anläggningar skall emellertid undantas från detta direktivs tillämpningsområde:

a) Anläggningar som endast behandlar följande slags avfall:

- i) Vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall.
- ii) Vegetabiliskt avfall från livsmedelsindustrin, om den värme som alstras återvinns.
- iii) Vegetabiliskt fiberhaltigt avfall som uppstått vid produktion av nyfiberpappersmassa och vid pappersproduktion, om avfallet samförbränns på produktionsplatsen och om den värme som alstras återvinns.
- iv) Träavfall med undantag för träavfall som kan innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller till följd av behandling med träskyddsmedel eller till följd av ytbehandling, och som särskilt omfattar sådant träavfall från bygg- och rivningsavfall.
- v) Korkavfall.
- vi) Radioaktivt avfall.
- vii) Djurkroppar, varom regleras i direktiv 90/667/EEG, utan att detta påverkar framtida ändringar av det direktivet.
- viii) Avfall som uppkommer vid prospektering och utvinning av olje- och gasfyndigheter från offshoreplattformar och som förbränns på dessa.

b) Experimentanläggningar som används för forskning, utveckling och provning i syfte att förbättra förbränningsprocessen och som behandlar mindre än 50 ton avfall per år.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *avfall*: allt fast eller flytande avfall såsom det definieras i artikel 1 a i direktiv 75/442/EEG.
2. *farligt avfall*: allt fast eller flytande avfall såsom det definieras i artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ⁽¹⁾.

För följande slag av farligt avfall skall de särskilda kraven i detta direktiv i fråga om farligt avfall inte tillämpas:

- a) Brännbart flytande avfall inklusive spilloljor som omfattas av definitionen i artikel 1 i rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor ⁽²⁾ förutsatt att de uppfyller följande

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 94/31/EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽²⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 23. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

kriterier:

- i) massainnehållet av polyklorerade aromatiska kolväten t.ex. polyklorerade bifenyler (PCB) eller pentaklorfenol (PCP) uppgår till koncentrationer som inte överstiger vad som anges i den tillämpliga gemenskapslagstiftningen,
- ii) avfallet inte är farligt på grund av att det innehåller andra ingredienser som är förtecknade i bilaga II till direktiv 91/689/EEG i mängder eller koncentrationer som är oförenliga med målen i artikel 4 i direktiv 75/442/EEG, och
- iii) nettovärmevärdet uppgår till minst 30 MJ per kg.

b) Brännbart flytande avfall som inte, i den rökgas som är det direkta resultatet av dess förbränning, kan orsaka utsläpp av andra ämnen och inte i högre koncentrationer än vad som släpps ut vid förbränning av lätt eldningsolja enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 93/12/EEG ⁽³⁾.

3. *blandat kommunalt avfall*: avfall från hushåll samt avfall från handel, industrier och institutioner, som till sin natur och sin sammansättning liknar hushållsavfall, men med undantag för de fraktioner som anges i bilagan till kommissionens beslut 94/3/EG ⁽⁴⁾ under rubrik 20 01 och som är källsorterade och med undantag för annat avfall som anges under 20 02 i samma bilaga.

4. *förbränningsanläggning*: varje stationär eller mobil teknisk enhet eller utrustning avsedd för värmebehandling av avfall med eller utan återvinning av alstrad värme. Här innefattas förbränning av avfall genom oxidering såväl som andra termiska behandlingsprocesser, såsom pyrolys, förgasning eller plasmaprocess, i den mån som ämnena från behandlingen sedan förbränns.

Denna definition omfattar hela förbränningsanläggningen och det tillhörande området med samtliga förbränningslinjer, utrymmen för mottagning och förvaring av avfall samt utrustning för förbehandling vid anläggningen, anläggningens system för tillförsel av avfall, bränsle och luft, värmepanna, utrustning för behandling av rökgaser, utrustning för behandling eller förvaring av restprodukter och avloppsvatten vid anläggningen, skorsten, apparatur och system för reglering av förbränning samt för registrering och övervakning av förbränningsförhållandena.

5. *samförbränningsanläggning*: varje stationär eller mobil anläggning vars huvudsakliga ändamål är energialstring eller tillverkning av materiella produkter och

- som utnyttjar avfall som normalt bränsle eller tillskottsbränsle, eller
- där avfall värmebehandlas för att det skall kunna bortskaffas.

⁽³⁾ Rådets direktiv 93/12/EEG av den 23 mars 1993 om svavelhalten i vissa flytande bränslen (EGT L 74, 27.3.1993, s. 81). Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/32/EG (EGT L 121, 11.6.1999, s. 13).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 94/3/EG av den 20 december 1993 om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall (EGT L 5, 7.1.1994, s. 15).

Om samförbränning sker på ett sådant sätt att det huvudsakliga ändamålet med anläggningen inte är energialstring eller tillverkning av materiella produkter utan snarare värmebehandling av avfall skall anläggningen betraktas som en förbränningsanläggning i den mening som avses i punkt 4.

Denna definition omfattar hela anläggningen och det tillhörande området inklusive samtliga samförbränningslinjer, utrymmen för mottagning och förvaring av avfall samt utrustning för förbehandling vid anläggningen, anläggningens system för tillförsel av avfall, bränsle och luft, värmepanna, utrustning för behandling av avgaser, utrustning för behandling eller förvaring av restprodukter och avloppsvatten vid anläggningen, skorsten, apparatur och system för reglering av förbränning samt för registrering och övervakning av förbränningsförhållandena.

6. *befintlig förbränningsanläggning eller samförbränningsanläggning*: en förbränningsanläggning eller samförbränningsanläggning

a) som är i drift och har tillstånd i enlighet med befintlig gemenskapslagstiftning före den 28 december 2000, eller

b) som har fått tillstånd eller registrerats för förbränning eller samförbränning och har tillstånd som utfärdats före den 28 december 2002 i enlighet med befintlig gemenskapslagstiftning under förutsättning att anläggningen tas i drift senast den 28 december 2003, eller

c) som enligt den behöriga myndighetens uppfattning har lämnat in en fullständig ansökan om tillstånd vilken är under behandling före den 28 december 2002, under förutsättning att anläggningen tas i drift senast den 28 december 2004.

7. *nominell kapacitet*: den sammanlagda förbränningskapaciteten hos de ugnar som förbränningsanläggningen består av, enligt specifikation av konstruktören och bekräftelse från den driftansvarige, med vederbörlig hänsyn till främst värmevärdet hos avfallet, uttryckt i kvantiteten avfall som förbränns per timme.

8. *utsläpp*: direkt eller indirekt utsläpp till luft, vatten eller mark av ämnen, vibrationer, värme eller buller från punktkällor eller diffusa källor i en anläggning.

9. *utsläppsgränsvärde*: den mängd, uttryckt genom vissa bestämda parametrar, koncentration och/eller nivå av ett visst slag av utsläpp som inte får överskridas under en eller flera tidsperioder.

10. *dioxiner och furaner*: alla polyklorerade dibenso-p-dioxiner och dibensofuraner som förtecknas i bilaga I.

11. *driftansvarig*: varje fysisk eller juridisk person som driver eller kontrollerar en anläggning, eller om detta följer av nationell lagstiftning, den person till vilken avgörande ekonomiskt inflytande över anläggningens tekniska funktion har delegerats.

12. *tillstånd*: ett skriftligt beslut (eller flera sådana beslut) som utfärdas av den behöriga myndigheten och som innebär tillstånd att driva en anläggning på vissa villkor som garanterar att anläggningen uppfyller alla krav i detta direktiv.

Ett tillstånd kan omfatta en eller flera anläggningar eller delar av en anläggning på samma område som drivs av samma driftsansvarig.

13. *restprodukt*: varje flytande eller fast material (inklusive bottenaska och slagg, flygaska och pannaska, fasta reaktionsprodukter från rökgasrening, slam från avloppsrening, förbrukade katalysatorer och förbrukat aktivt kol), som definieras som avfall i artikel 1 a i direktiv 75/442/EEG och som uppstår i förbrännings- eller samförbränningsprocessen, vid rökgas- eller avloppsreningen eller i andra processer i förbrännings- eller samförbränningsanläggningen.

Artikel 4

Ansökan och tillstånd

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 i direktiv 75/442/EEG eller artikel 3 i direktiv 91/689/EEG, får ingen förbrännings- eller samförbränningsanläggning drivas utan tillstånd att utföra sådan verksamhet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 96/61/EG skall en ansökan om tillstånd som lämnats in för en förbrännings- eller samförbränningsanläggning till den behöriga myndigheten innehålla en beskrivning av de åtgärder som syftar till att garantera att

a) anläggningen är konstruerad och utrustad samt kommer att drivas på ett sådant sätt att kraven i detta direktiv uppfylls, med beaktande av de avfallskategorier som skall förbrännas,

b) den värme som alstras under förbrännings- och samförbränningsprocessen i görligaste mån återvinns, exempelvis genom kraftvärmealstring, produktion av processånga eller fjärrvärme,

c) restprodukterna nedbringas till ett minimum med avseende på mängd och skadlighet och återanvänds där detta är lämpligt,

d) bortskaffandet av restprodukter som inte kan förhindras, minskas eller återvinns sker i enlighet med nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning.

3. Tillståndet skall beviljas endast om ansökan visar att de föreslagna mätteknikerna för utsläpp till luften uppfyller kraven i bilaga III och, när det gäller vatten, uppfyller kraven i bilaga III punkterna 1 och 2.

4. Det tillstånd som den behöriga myndigheten beviljar för en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall, förutom att uppfylla tillämpliga krav som fastställs i direktiv 91/271/EEG, 96/61/EG, 96/62/EG, 76/464/EEG och 1999/31/EG

a) innehålla en uttrycklig förteckning över de avfallskategorier som får behandlas. Förteckningen skall åtminstone använda avfallskategorierna i Europeiska avfallskatalogen (EWC), om detta är möjligt, och innehålla information om mängden avfall, när detta är lämpligt,

b) omfatta anläggningens totala förbränningskapacitet eller samförbränningskapacitet av avfall,

c) ange de provtagnings- och mätmetoder som skall användas för att uppfylla kraven på periodiska mätningar av föroreningar i luft och vatten.

5. Det tillstånd som den behöriga myndigheten beviljar en förbrännings- eller samförbränningsanläggning som använder farligt avfall skall utöver punkt 4

a) innehålla en förteckning över de mängder av olika kategorier av farligt avfall som får behandlas,

b) ange det minsta och det högsta flödet av sådant farligt avfall, avfallets lägsta och högsta värmevärde samt maximala innehåll av föroreningar, t.ex. PCB, PCP, klor, fluor, svavel och tungmetaller.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i fördraget får medlemsstaterna upprätta förteckningar över avfallskategorier som skall anges i tillståndet vilka kan samförbrännas i angivna kategorier av samförbränningsanläggningar.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 96/61/EG skall den behöriga myndigheten regelbundet ompröva och vid behov uppdatera villkoren i tillståndet.

8. Om den driftansvarige vid en förbrännings- eller samförbränningsanläggning för icke-farligt avfall planerar en förändring av driften som skulle medföra förbränning eller samförbränning av farligt avfall skall detta betraktas som en väsentlig förändring i den mening som avses i artikel 2.10 b i direktiv 96/61/EG och artikel 12.2 i det direktivet skall gälla.

9. Om en förbrännings- eller samförbränningsanläggning inte uppfyller villkoren i tillståndet, särskilt gränsvärdena för utsläpp till luft och vatten, skall den behöriga myndigheten vidta åtgärder för att se till att dessa villkor efterlevs.

Artikel 5

Avlämning och mottagning av avfall

1. Den driftansvarige vid en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall vidta erforderliga försiktighetsåtgärder i fråga om avlämning och mottagning av avfall för att förhindra eller i görligaste mån begränsa skadeverkningarna på miljön, särskilt förorening av luft, mark, ytvatten och grundvatten samt dålig lukt och buller och de direkta riskerna för människors hälsa. Dessa åtgärder skall åtminstone uppfylla kraven i punkterna 3 och 4.

2. Den driftansvarige skall bestämma mängden avfall för varje avfallskategori, om möjligt enligt Europeiska avfallskatalogen, innan han accepterar avfallet på förbrännings- eller samförbränningsanläggningen.

3. Innan den driftansvarige accepterar farligt avfall på förbrännings- eller samförbränningsanläggningen skall han ha tillgång till information om avfallet i syfte att kontrollera bland annat om de tillståndskrav som anges i artikel 4.5 är uppfyllda. Denna information skall omfatta följande:

a) All administrativ information om genereringsprocessen som ingår i de dokument som anges i punkt 4 a.

b) Den fysikaliska och, i möjligaste mån, kemiska sammansättningen av avfallet samt all annan information som krävs för att det skall vara möjligt att bedöma dess lämplighet för den avsedda förbränningsprocessen.

c) Avfallens farliga egenskaper, de ämnen med vilka det inte får blandas och de försiktighetsåtgärder som skall vidtas vid hanteringen av avfallet.

4. Innan avfallet tas emot på förbränningsanläggningen eller samförbränningsanläggningen skall den driftansvarige vidta åtminstone följande åtgärder:

a) Kontrollera de handlingar som krävs enligt direktiv 91/689/EEG och, i förekommande fall, de som krävs enligt rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ och enligt bestämmelserna om transport av farligt gods.

b) Ta representativa prover, om det inte är olämpligt, t.ex. när det gäller smittsamt kliniskt avfall, i görligaste mån före lossning, för att genom kontroller verifiera att avfallet överensstämmer med den information som avses i punkt 3 och för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att fastställa det behandlade avfallens art. Dessa prover skall bevaras i minst en månad efter förbränningen.

5. De behöriga myndigheterna får medge undantag från punkterna 2, 3 och 4 för industrianläggningar och företag som förbränner eller samförbränner enbart sitt eget avfall på samma plats som det uppstår, förutsatt att kraven i detta direktiv uppfylls.

Artikel 6

Villkor för driften

1. Förbränningsanläggningarna skall drivas på ett sådant sätt att en så hög förbränningsgrad uppnås att den totala mängden organiskt kol i slaggen och bottenaskan är mindre än 3 % eller glödningsförlusten är mindre än 5 % räknat på torr vikt. Vid behov skall lämpliga tekniker för förbehandling av avfallet användas.

⁽¹⁾ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2408/98 (EGT L 298, 7.11.1998, s. 19).

Förbränningsanläggningarna skall konstrueras, utrustas, byggas och drivas på ett sådant sätt att temperaturen hos gaserna som uppstår vid förbränningen efter den sista inblåsningen av förbränningsluft höjs på ett kontrollerat och homogent sätt även under de mest ogynnsamma förhållanden till 850 °C uppmätt i omedelbar närhet av förbränningskammarens innervägg eller en annan representativ punkt i förbränningskammaren som godkänts av den behöriga myndigheten och hålls på den nivån under två sekunder. Vid förbränning av farligt avfall som innehåller mer än 1 % organiska halogenföreningar, uttryckt som klor, skall temperaturen höjas till 1 100 °C under minst två sekunder.

Varje linje i förbränningsanläggningen skall vara utrustad med minst en stödbrännare. Dessa brännare skall automatiskt sätta i gång när temperaturen hos rökgaserna sjunker under 850 °C eller 1 100 °C efter den sista inblåsningen av förbränningsluft, beroende på vilket som är fallet. De skall också användas under anläggningens start- och stopperioder för att säkerställa att en temperatur av 850 °C eller 1 100 °C, beroende på vilket som är fallet, upprätthålls under hela dessa perioder och så länge som oförbränt avfall finns i förbränningskammaren.

Stödbrännarna får under start- och stopperioden eller när temperaturen hos rökgaserna sjunker under 850 °C eller 1 100 °C, beroende på vilket som är fallet, inte matas med bränsle som kan orsaka större utsläpp än de som uppstår vid förbränning av gasolja, enligt definitionen i artikel 1.1 i rådets direktiv 75/716/EEG, flytande gas eller naturgas.

2. Samförbränningsanläggningarna skall konstrueras, utrustas, byggas och drivas på ett sådant sätt att temperaturen hos de gaser som uppstår vid samförbränning av avfall höjs på ett kontrollerat och homogent sätt även under de mest ogynnsamma förhållanden till 850 °C och hålls på den nivån under minst två sekunder. Vid samförbränning av farligt avfall som innehåller mer än 1 % organiska halogenföreningar, uttryckt som klor, skall temperaturen höjas till 1 100 °C.

3. Förbrännings- och samförbränningsanläggningar skall ha och drivas med fungerande automatiska system som förhindrar tillförsel av avfall

a) vid start, till dess att förbränningstemperaturen på 850 °C eller 1 100 °C, beroende på vilket som är fallet, eller den temperatur som anges i enlighet med punkt 4 har uppnåtts,

b) när förbränningstemperaturen på 850 °C eller 1 100 °C, beroende på vilket som är fallet, eller den temperatur som anges i enlighet med punkt 4 inte upprätthålls,

c) när de kontinuerliga mätningar som krävs enligt det här direktivet visar att ett utsläppsgränsvärde har överskridits till följd av störningar eller fel i reningsutrustningen.

4. Den behöriga myndigheten får medge andra villkor än de som följer av punkt 1 eller, när det gäller temperaturen, punkt 3, och som anges i tillståndet för vissa avfallskategorier eller vissa termiska processer, förutsatt att kraven i detta direktiv uppfylls. Medlemsstaterna får fastställa regler för sådana tillstånd. De ändrade villkoren för driften får inte medföra att det uppstår mer restprodukter eller restprodukter med högre halter av organiska föreningar än de restprodukter som kan förväntas under de villkor som anges i punkt 1.

Den behöriga myndigheten får medge andra villkor än de som anges i punkt 2 eller, när det gäller temperaturen, punkt 3, och som anges i tillståndet för vissa avfallskategorier eller vissa termiska processer, förutsatt att kraven i detta direktiv uppfylls. Medlemsstaterna får fastställa regler för dessa tillstånd. Villkor för tillståndet skall vara att åtminstone bestämmelserna i bilaga V om utsläppsgränsvärden för totalt organiskt kol och kolmonoxid iakttas.

I fråga om samförbränning av eget avfall, inom produktionsområdet, i existerande barkpannor inom pappers- och massaindustrin skall villkor för tillståndet vara att åtminstone bestämmelserna i bilaga V om utsläppsgränsvärden för totalt organiskt kol iakttas.

Alla driftvillkor som fastställs enligt denna punkt samt resultaten av de kontroller som görs skall medlemsstaten meddela till kommissionen som en del av de uppgifter som skall lämnas enligt rapporteringskraven.

5. Förbrännings- och samförbränningsanläggningarna skall konstrueras, utrustas, byggas och drivas på ett sådant sätt att utsläpp till luften som medför betydande luftföreningar i marknivå förhindras. Särskilt gäller att rökgaserna skall släppas ut genom en skorsten på ett kontrollerat sätt och i enlighet med gemenskapens tillämpliga luftkvalitetsnormer, varvid skorstenens höjd skall vara beräknad så att människors hälsa och miljön skyddas.

6. All värme som alstras i förbrännings- och samförbränningsprocessen skall återvinnas i görligaste mån.

7. Smittsamt kliniskt avfall bör placeras direkt i ugnen utan att först blandas med andra kategorier avfall och utan direkt hantering.

8. Skötseln av förbrännings- eller samförbränningsanläggningen skall anförtröas en fysisk person som har kompetens att sköta anläggningen.

Artikel 7

Gränsvärden för utsläpp till luft

1. Förbränningsanläggningar skall konstrueras, utrustas, byggas och drivas på ett sådant sätt att utsläppsgränsvärdena i bilaga V i rökgaserna inte överskrids.

2. Samförbränningsanläggningar skall konstrueras, utrustas, byggas och drivas på ett sådant sätt att utsläppsgränsvärden som har bestämts i enlighet med eller som anges i bilaga II i rökgaserna inte överskrids.

Om i en samförbränningsanläggning mer än 40 % av den alstrade värmen kommer från farligt avfall skall de utsläppsgränsvärden som fastställs i bilaga V tillämpas.

3. Resultaten av de mätningar som har gjorts för att kontrollera att utsläppsgränsvärdena iaktas skall räknas om till standardförhållanden som anges i artikel 11.

4. Vid samförbränning av obehandlat blandat kommunalt avfall skall gränsvärdena fastställas i enlighet med bilaga V, och bilaga II skall inte tillämpas.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i fördraget får medlemsstaterna fastställa utsläppsgränsvärden för polycykliska aromatiska kolväten och andra föroreningar.

Artikel 8

Utsläpp av avloppsvatten från rökgasrening

1. För utsläpp av avloppsvatten från rening av rökgas från en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall det krävas tillstånd från de behöriga myndigheterna.

2. Utsläpp till vattenmiljön av avloppsvatten från rening av rökgas skall begränsas i görligaste mån, åtminstone i enlighet med de utsläppsgränsvärden som fastställs i bilaga IV.

3. Om tillståndet innehåller en särskild bestämmelse härom får avloppsvatten från rening av rökgas släppas ut till vattenmiljön efter särskild behandling, under förutsättning att

a) kraven i tillämpliga gemenskapsbestämmelser, nationella bestämmelser och lokala bestämmelser följs i form av utsläppsgränsvärden, och

b) massakoncentrationerna av de föroreningar som anges i bilaga IV inte överskrider utsläppsgränsvärdena i samma bilaga.

4. Utsläppsgränsvärdena skall gälla vid den punkt där avloppsvatten från rening av rökgas som innehåller de föroreningar som anges i bilaga IV släpps ut från förbrännings- eller samförbränningsanläggningen.

Om avloppsvattnet från reningen av rökgas behandlas på platsen tillsammans med avloppsvatten från andra källor i anläggningen, skall den driftansvarige göra de mätningar som anges i artikel 11

a) på avloppsflödet från rökgasreningsprocesserna innan det leds vidare till den gemensamma anläggningen för rening av avloppsvatten,

b) på övriga avloppsflöden innan de leds till den gemensamma anläggningen för rening av avloppsvatten,

c) vid den punkt där avloppsvatten släpps ut från förbränningsanläggningen eller samförbränningsanläggningen efter slutförd rening.

För att kontrollera att utsläppskraven i bilaga IV i fråga om avloppsflödet från rökgasreningsprocessen uppfylls skall den driftansvarige göra erforderliga massbalansberäkningar för att bestämma de utsläppsnivåer i det slutrenade avloppsvattnet som kan hänföras till den del av avloppsvattnet som kommer från rökgasreningsprocessen.

Under inga omständigheter får avloppsvatten spädas ut för att utsläppsgränsvärdena i bilaga IV skall kunna följas.

5. När avloppsvatten från rening av rökgas som innehåller de föroreningar som anges i bilaga IV behandlas utanför förbrännings- eller samförbränningsanläggningen vid en behandlingsanläggning som är avsedd endast för rening av denna sorts avloppsvatten skall utsläppsgränsvärdena i bilaga IV tillämpas vid den punkt där avloppsvattnet lämnar behandlingsanläggningen. Om denna anläggning för behandling av avloppsvatten utanför förbrännings- eller samförbränningsanläggningen är avsedd inte endast för behandling av avloppsvatten från förbränning, skall den driftansvarige göra erforderliga massbalansberäkningar så som avses i 4 a-c för att bestämma de utsläppsnivåer i det slutrenade avloppsvattnet som kan hänföras till den del av avloppsvattnet som kommer från rökgasreningen för att kontrollera att utsläppsgränsvärdena i bilaga IV för avloppsvattnet från rökgasreningsprocessen iaktas.

Under inga omständigheter får avloppsvatten spädas ut för att utsläppsgränsvärdena i bilaga IV skall kunna följas.

6. Tillståndet skall innehålla

a) utsläppsgränsvärden för de föroreningar som avses i bilaga IV, i enlighet med punkt 2 och för att uppfylla kraven i punkt 3 a,

b) driftmässiga kontrollparametrar för avloppsvatten åtminstone för pH, temperatur och flöde.

7. Förbrännings- och samförbränningsanläggningars områden med tillhörande avfallsupplag skall utformas och drivas på ett sådant sätt att otillåtet och oavsiktligt utsläpp av förorenande ämnen till mark, ytvatten och grundvatten förhindras i enlighet med bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen på området. Det skall dessutom finnas kapacitet att lagra förorenat regnvatten från förbrännings- eller samförbränningsanläggningens område samt vatten som förorenats i samband med spill eller brandbekämpning.

Denna lagringskapacitet skall vara tillfredsställande för att säkerställa att sådant vatten vid behov kan analyseras och renas innan det släpps ut.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i fördraget får medlemsstaterna fastställa utsläppsgränsvärden för polycykliska aromatiska kolväten och andra föroreningar.

Artikel 9

Restprodukter

Restprodukter från driften av förbrännings- eller samförbränningsanläggningen skall minimeras i fråga om mängd och skadlighet. Restprodukterna skall där det är lämpligt återvinnas direkt i anläggningen eller utanför denna i enlighet med gemenskapslagstiftningen på området.

Transport och mellanlagring av torra restprodukter i form av stoft, t.ex. pannaska och torra restprodukter från behandling av rökgas skall ske på ett sådant sätt att spridning i miljön förhindras, t.ex. i slutna behållare.

Innan beslut fattas om på vilka sätt de olika restprodukterna från förbrännings- och samförbränningsanläggningar skall bortskaffas eller återvinnas skall erforderliga analyser göras för att bestämma deras fysikaliska och kemiska egenskaper samt deras föroreningspotential. Analysen skall gälla den totala lösliga fraktionen och den lösliga fraktionen av tungmetaller.

Artikel 10

Kontroll och övervakning

1. Mätutrustning skall installeras och teknik användas för att övervaka parametrar, villkor och masskoncentrationer som gäller för förbrännings- eller samförbränningsprocessen.

2. Mätkraven skall anges i tillståndet från den behöriga myndigheten eller i de tillhörande villkoren.

3. Den automatiserade utrustningen för övervakning av utsläpp till luft och vatten skall kontrolleras och årligen provas med avseende på installation och funktion. Kalibrering skall ske genom parallellmätningar med referensmetoder minst vart tredje år.

4. Placeringen av provtagnings- och mätställen skall fastställas av den behöriga myndigheten.

5. Periodiska mätningar av utsläpp till luft och vatten skall göras i enlighet med bilaga III punkterna 1 och 2.

Artikel 11

Mätkrav

1. Medlemsstaterna skall, antingen genom angivelser i tillståndsvillkoren eller genom allmänna bindande regler, säkerställa att punkterna 2–12 och punkt 17 när det gäller luft och punkterna 9 och 14–17 när det gäller vatten iakttas.

2. Följande mätningar av föroreningar i luft skall utföras vid förbrännings- eller samförbränningsanläggningen enligt

bilaga III:

a) Kontinuerliga mätningar av följande ämnen: Kväveoxider, förutsatt att utsläppsgränsvärdena är fastställda, kolmonoxid, total stofthalt, totalt organiskt kol, väteklorid, vätefluorid, svaveldioxid.

b) Kontinuerliga mätningar av följande driftparametrar: Temperatur nära förbränningskammarens innervägg, eller en annan representativ punkt i förbränningskammaren efter tillstånd från behörig myndighet samt rökgasernas syrehalt, tryck, temperatur och halt av vattenånga.

c) Minst två mätningar årligen av tungmetaller, dioxiner och furaner; dock skall under de första tolv driftmånaderna en mätning göras minst var tredje månad. Medlemsstaterna får bestämma mätperioder där de har fastställt utsläppsgränsvärden för polycykliska aromatiska kolväten och andra föroreningar.

3. Rökgasernas uppehållstid, minimitemperatur och syrehalt skall kontrolleras på lämpligt sätt minst en gång i samband med att förbrännings- eller samförbränningsanläggningen tas i bruk samt under de mest ogynnsamma driftsförhållanden som kan förutses.

4. Kontinuerlig mätning av vätefluorid är inte nödvändig om behandlingssteg för väteklorid används som säkerställer att utsläppsgränsvärdet för väteklorid inte överskrider. I det fallet skall utsläppen av vätefluorid omfattas av periodiska mätningar enligt punkt 2 c.

5. Kontinuerlig mätning av halten av vattenånga är inte nödvändig om rökgasprovet torkas innan utsläppen analyseras.

6. Den behöriga myndigheten får i tillståndet i fråga om förbrännings- och samförbränningsanläggningar tillåta periodiska mätningar enligt punkt 2 c av väteklorid, vätefluorid och svaveldioxid (SO₂) i stället för kontinuerliga mätningar, om den driftansvarige kan visa att utsläppen av dessa föroreningar under inga omständigheter kan överskrida de fastställda utsläppsgränsvärdena.

7. Den behöriga myndigheten får i tillståndet medge en minskning av frekvensen i de periodiska mätningarna av tungmetaller från två gånger om året till en gång vartannat år och för dioxiner och furaner från två gånger om året till en gång om året, förutsatt att utsläppen från samförbränning eller förbränning är lägre än 50 % av de utsläppsgränsvärden som fastställts i enlighet med bilaga II eller bilaga V, och att det finns kriterier, utarbetade enligt förfarandet i artikel 17, för de krav som skall uppfyllas. Dessa kriterier skall åtminstone grunda sig på de bestämmelser som anges nedan under a och d.

Fram till den 1 januari 2005 får en sådan minskning av frekvensen tillåtas även om sådana kriterier saknas under förutsättning att

- a) det avfall som skall samförbrännas eller förbrännas enbart består av vissa sorterade brännbara fraktioner av icke-farligt avfall, som inte lämpar sig för materialåtervinning och uppvisar vissa egenskaper och som närmare specificeras på grundval av den bedömning som avses i punkt d,
- b) det finns nationella kvalitetskriterier för sådant avfall vilka har meddelats till kommissionen,
- c) samförbränningen och förbränningen av avfallet överensstämmer med relevanta planer för avfallshantering som anges i artikel 7 i direktiv 75/442/EEG,
- d) den driftansvarige kan bevisa för den behöriga myndigheten att utsläppen under alla förhållanden ligger väsentligt under utsläppsgränsvärdena som anges i bilaga II eller bilaga V för dioxiner och furaner samt tungmetaller; denna bedömning skall bygga på information om kvaliteten hos det avfall som avses och mätningar av utsläppen av de nämnda föroreningarna,
- e) kvalitetskriterierna och den nya perioden för de periodiska mätningarna specificeras i tillståndet, och
- f) alla beslut om frekvenserna av de mätningar som avses i denna punkt tillsammans med uppgifter om mängden och kvaliteten av det berörda avfallet årligen meddelas till kommissionen.

8. Resultaten av mätningarna för att kontrollera att utsläppsgränsvärdena följs skall räknas om till följande standardbetingelser och för syre enligt den formel som anges i bilaga VI:

- a) Temperatur 273 K, tryck 101,3 kPa, 11 % syre, torr gas, i rökgas från förbränningsanläggningar.
- b) Temperatur 273 K, tryck 101,3 kPa, 3 % syre, torr gas, i rökgas vid förbränning av spillolja enligt definitionen i direktiv 75/439/EEG.
- c) Om avfallet förbränns eller samförbränns i syreanrikad atmosfär får mätvärdena räknas om till en syrehalt som fastställs av den behöriga myndigheten och som avspeglar de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet.
- d) Vid samförbränning skall mätvärdena räknas om till en total syrehalt som beräknas enligt bilaga II.

Om utsläppen av föroreningar minskas genom rökgasrening i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns skall omräkningen vad avser syrehalten enligt första stycket utföras endast om den syrehalt som mäts upp under den period då mätningen av den aktuella föroreningen sker överskrider relevant standardsyrehalt.

9. Alla mätvärden skall registreras, bearbetas och återges på ett lämpligt sätt så att de behöriga myndigheterna, enligt förfaranden som samma myndigheter beslutar om, kan kontrollera att tillåtna driftsvillkoren uppfylls, liksom utsläppsgränsvärdena i detta direktiv.

10. Utsläppsgränsvärdena för luft skall anses vara uppfyllda om

- a) — inget dygnsmedelvärde överskrider något av de utsläppsgränsvärden som anges i bilaga V a eller bilaga II;
— 97 % av dygnsmedelvärdet under året inte överskrider det utsläppsgränsvärde som anges i bilaga V e första strecksatsen;
- b) antingen inget halvtimmesmedelvärde överskrider något av de utsläppsgränsvärden som anges i kolumn A i bilaga V b eller i förekommande fall 97 % av halvtimmesmedelvärderna under ett års tid inte överskrider något av de utsläppsgränsvärden som anges i kolumn B i bilaga V b,
- c) inget av medelvärderna från de provtagningsperioder som anges för tungmetaller samt dioxiner och furaner överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga V c-d eller bilaga II,
- d) bestämmelserna i bilaga V e andra strecksatsen eller i bilaga II är uppfyllda.

11. Halvtimmesmedelvärderna och tiominutersmedelvärderna skall bestämmas inom den effektiva drifttiden (exklusive start- och stopperperioder om inget avfall förbränns) på grundval av de uppmätta värdena efter det att värdena vid konfidensintervallet enligt punkt 3 i bilaga III har dragits ifrån. Dygnsmedelvärderna skall bestämmas på grundval av dessa korrigerade medelvärderna.

För att ett dygnsmedelvärde skall vara giltigt får högst fem halvtimmesmedelvärderna per dag förkastas på grund av funktionsfel i det kontinuerliga mätsystemet eller underhåll av detta. Högst tio dygnsmedelvärderna per år får förkastas på grund av funktionsfel i det kontinuerliga mätsystemet eller underhåll av detta.

12. Medelvärderna under provtagningsperioden och medelvärderna när det gäller periodiska mätningar av vätefluorid, väteklorid och svaveldioxid skall bestämmas i enlighet med kraven i artikel 10.2 och 10.4 och bilaga III.

13. Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 17, så snart som lämpliga mätmetoder finns tillgängliga inom gemenskapen, fastställa den dag från och med vilken kontinuerliga mätningar av gränsvärdena för utsläpp till luften av tungmetaller, dioxiner och furaner skall göras enligt bilaga III.

14. Följande mätningar skall göras vid utsläppspunkten för avloppsvatten:

- a) Kontinuerliga mätningar av de parametrar som avses i artikel 8.6 b.
- b) Dagliga stickprovsmätningar av totalt suspenderat material. Medlemsstaterna får alternativt medge mätning av representativt flödesproportionellt 24-timmarsprov.
- c) Mätning minst en gång i månaden av ett representativt stickprov som är proportionellt till flödet under 24 timmar på utsläpp av föroreningar som avses i artikel 8.3 med avseende på punkterna 2–10 i bilaga IV.

d) Mätning minst en gång per halvår av dioxiner och furaner; dock skall en mätning göras minst var tredje månad under de första tolv driftmånaderna. Medlemsstaterna får fastställa mätperioder där de har angett utsläppsgränsvärden för polycykliska aromatiska kolväten eller andra föroreningar.

15. Övervakningen av mängden föroreningar i det behandlade avloppsvattnet skall ske i enlighet med gemenskapslagstiftningen och vara angiven i tillståndet, där även mätfrekvensen skall anges.

16. Utsläppsgränsvärdena för vatten skall anses vara uppfyllda om

- a) för totalt suspenderat material (förorenande ämne nummer 1) 95 % och 100 % av de uppmätta värdena inte överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga IV,
- b) för tungmetaller (föroreningar nummer 2–10), inte fler än en mätning per år överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga IV; eller, om medlemsstaterna beslutar om fler än 20 prov per år, inte mer än 5 % av dessa stickprov överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga IV,
- c) de mätningar som görs två gånger om året av dioxiner och furaner, (föroreningar nummer 11) inte överskrider utsläppsgränsvärdet i bilaga IV,

17. Om mätningarna visar att utsläppsgränsvärdena för luft eller vatten i detta direktiv har överskridits, skall den behöriga myndigheten underrättas utan dröjsmål.

Artikel 12

Tillgång till information och allmänhetens deltagande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 90/313/EEG⁽¹⁾ och direktiv 96/61/EG skall ansökningar om nya tillstånd för förbrännings- och samförbränningsanläggningar under lämplig tid göras tillgängliga för allmänheten på ett eller flera allmänt tillgängliga ställen, såsom kommunalhus, så att allmänheten kan yttra sig innan den behöriga myndigheten fattar sitt beslut. Detta beslut, som skall innehålla minst en kopia av tillståndet, samt varje senare uppdatering skall också göras tillgängligt för allmänheten.

2. För förbränningsanläggningar eller samförbränningsanläggningar med en nominell kapacitet av minst två ton per timme skall, trots vad som sägs i artikel 15.2 i direktiv 96/61/EG, en årlig rapport som den driftansvarige skall lämna till den behöriga myndigheten, om driften av anläggningen och dess övervakning, göras tillgänglig för allmänheten. Rapporten skall, som ett minimum, innehålla en redogörelse för förloppet av driftprocessen och för utsläppen till luft och vatten, jämförda med utsläppsnormerna i detta direktiv. En förteckning över förbrännings- eller samförbränningsanläggningar med en nominell kapacitet av mindre än två ton per timme skall upprättas

av den behöriga myndigheten och göras tillgänglig för allmänheten.

Artikel 13

Onormala driftförhållanden

1. Den behöriga myndigheten skall i tillståndet fastställa den längsta tid i samband med tekniskt oundvikliga driftstopp, driftstörningar eller fel i reningsutrustning eller mätapparatur, under vilken utsläppen till luft och renat avloppsvatten av de reglerade ämnena får överskrida de fastställda utsläppsgränsvärdena.

2. Den driftansvarige skall i händelse av haveri inskränka eller stoppa driften så snart som detta är praktiskt möjligt till dess att normal drift kan återupptas.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.3 c får förbrännings- eller samförbränningsanläggningen eller förbränningslinjen under inga förhållanden fortsätta att oavbrutet bränna avfall med överskridna utsläppsgränsvärden i längre tid än fyra timmar. Dessutom skall den sammanlagda drifttiden under sådana förhållanden understiga 60 timmar per år. Bestämmelsen om 60 timmar gäller sammantaget för de fall då flera linjer är anslutna till en och samma reningsutrustning för rökgasrening.

4. Den totala stofthalten i förbränningsanläggningens utsläpp till luft får under inga omständigheter överskrida 150 mg/m³ uttryckt som halvtimmesmedelvärde. Dessutom får gränsvärdena för utsläpp till luften av kolmonoxid och totalt organiskt kol inte överskridas. Alla övriga villkor enligt artikel 6 skall uppfyllas.

Artikel 14

Översynsklausul

Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 96/61/EG skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet före den 31 december 2008 på grundval av erfarenheter av tillämpningen av detta direktiv, särskilt när det gäller nya anläggningar, och de framsteg som har gjorts i fråga om teknik för kontroll av utsläpp och erfarenheter av avfallshantering. Rapporten skall vidare grunda sig på den tekniska utvecklingen, erfarenhet av driften av anläggningarna samt miljökraven. Rapporten kommer att innehålla ett särskilt avsnitt om tillämpningen av bilaga II.1.1 och i synnerhet om det är ekonomiskt och tekniskt möjligt för de befintliga cementugnar som avses i fotnoten i bilaga II.1.1 att följa de utsläppsgränsvärden för NO_x för nya cementugnar som fastställs i den bilagan. Den skall vid behov åtföljas av förslag till översyn av de berörda bestämmelserna i detta direktiv. Om så är lämpligt skall kommissionen emellertid föreslå en ändring av bilaga II.3 för nämnda rapport, om betydande avfallsströmmar leds till andra typer av samförbränningsanläggningar än de som behandlas i bilaga II.1 och II.2.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation (EGT L 158, 23.6.1990, s. 56). Direktivet ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

Artikel 15**Rapportering**

Rapporterna om genomförandet av detta direktiv skall upprättas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 5 i rådets direktiv 91/692/EEG. Den första rapporten skall omfatta åtminstone den första hela treårsperioden efter den och 28 december 2002 överensstämman med de perioder som avses i artikel 17 i direktiv 94/67/EG och i artikel 16.3 i direktiv 96/61/EG. I detta syfte skall kommissionen i tid utarbeta ett lämpligt frågeformulär.

Artikel 16**Direktivets framtida anpassning**

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 17.2 ändra artiklarna 10, 11 och 13 och bilagorna I och III för att anpassa dem till den tekniska utvecklingen eller till nya rön om utsläppsbegränsningarnas positiva inverkan på hälsan.

Artikel 17**Kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av en föreskrivande kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 18**Upphävande**

Följande skall upphävas från och med den 28 december 2005:

- a) Artikel 8.1 och bilagan till direktiv 75/439/EEG
- b) Direktiv 89/369/EEG
- c) Direktiv 89/429/EEG
- d) Direktiv 94/67/EG

Artikel 19**Påföljder**

Medlemsstaterna skall avgöra vilka påföljder som skall tillämpas vid överträdelse av de nationella bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv. De påföljder som härigenom fastställs skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 28 december 2002 och skall snarast möjligt anmäla varje efterföljande ändring av dem.

Artikel 20**Övergångsbestämmelser**

1. Utan att det påverkar de särskilda övergångsbestämmelserna som anges i bilagorna till detta direktiv, skall bestämmelserna i detta direktiv tillämpas på befintliga anläggningar från och med den 28 december 2005.

2. För nya anläggningar, dvs. anläggningar som inte omfattas av definitionen av "befintlig förbrännings- eller samförbränningsanläggning" i artikel 3.6 eller punkt 3 i denna artikel, skall i stället för de direktiv som anges i artikel 18 i detta direktiv tillämpas från och med den 28 december 2002.

3. Stationära eller mobila anläggningar som är avsedda att alstra energi eller producera material, som är i drift och har tillstånd i enlighet med befintlig gemenskapslagstiftning när ett sådant tillstånd krävs, och som inleder samförbränning av avfall senast den 28 december 2004 skall betraktas som befintliga samförbränningsanläggningar.

Artikel 21**Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 28 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 22**Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 23**Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 december 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

H. VÉDRINE

Ordförande

BILAGA I

Ekvivalensfaktorer för dibenso-p-dioxiner och dibensofuraner

Vid bestämningen av totalkoncentrationen (TE) av dioxiner och furaner skall koncentrationerna av följande dioxiner och dibensofuraner multipliceras med följande ekvivalensfaktorer innan de summeras:

		Toxisk ekvivalensfaktor
2,3,7,8	— Tetraklordibensodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— Pentaklordibensodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— Hexaklordibensodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Hexaklordibensodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Hexaklordibensodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklordibensodioxin (HpCDD)	0,01
	— Oktaklordibensodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— Tetraklordibensofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— Pentaklordibensofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— Pentaklordibensofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— Hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— Hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklordibensofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— Heptaklordibensofuran (HxCDF)	0,01
	— Oktaklordibensofuran (OCDF)	0,001

BILAGA II

BESTÄMNING AV GRÄNSVÄRDEN FÖR UTSLÄPP TILL LUFT FRÅN SAMFÖRBRÄNNING AV AVFALL

Följande formel (blandningsregel) skall alltid tillämpas när ett särskilt gränsvärde för de samlade utsläppen "K" inte har angivits i en tabell i denna bilaga.

Utsläppsgränsvärdena för respektive förorening och för kolmonoxid i rökgaserna från samförbränning av avfall skall beräknas på följande sätt:

$$\frac{V_{\text{avfall}} \times K_{\text{avfall}} + V_{\text{proc}} \times K_{\text{proc}}}{V_{\text{avfall}} + V_{\text{proc}}} = K$$

V_{avfall} är rökgasvolymen från förbränning av enbart avfall. Den är bestämd på grundval av avfallet med det lägsta värmevärdet enligt uppgift i tillståndet och omräknad till de standardförhållanden som anges i detta direktiv.

Om den alstrade värmen från förbränning av farligt avfall motsvarar mindre än 10 % av den sammanlagda alstrade värmen i anläggningen, måste V_{avfall} beräknas med utgångspunkt från en (fiktiv) mängd avfall som vid förbränningen skulle motsvara 10 % alstrad värme vid en fast total värmealstring.

K_{avfall} Gränsvärden för utsläpp från förbränningsanläggningar i bilaga V för de relevanta föroreningarna och kolmonoxid.

V_{proc} är rökgasvolymen från anläggningsprocessen, inbegripet förbränningen av de godkända bränslen som normalt används i anläggningen (avfall undantaget), beräknad på grundval av den syrehalt till vilken utsläppen skall omräknas enligt gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser. Om det saknas bestämmelser för detta slags anläggningar, skall man använda den verkliga syrehalt som rökgaserna har utan utspädning genom tillsats av luft som inte behövs för själva processen. Omräkning till övriga standardförhållanden ges i detta direktiv.

K_{proc} representerar utsläppsgränsvärden fastställda i tabellerna i denna bilaga för vissa industrisektorer, eller – i avsaknad av sådana tabeller eller värden – gränsvärden för de aktuella föroreningarna och kolmonoxid i rökgaserna från anläggningar som uppfyller nationella lagar och bestämmelser för sådana anläggningar när de förbränner bränslen som normalt är godkända (avfall undantaget). I avsaknad av sådana lagar och bestämmelser skall gränsvärdena i tillståndet användas. Om sådana gränsvärden saknas i tillståndet skall de verkliga koncentrationerna användas.

K representerar samlade (totala) gränsvärden för utsläpp samt syrehalt för vissa industrisektorer och föroreningar enligt tabellerna i denna bilaga, eller – i avsaknad av sådan tabell eller värden – samlade gränsvärden för kolmonoxid och aktuella föroreningar vilka ersätter gränsvärdena enligt särskilda bilagor till detta direktiv. Den samlade syrehalten bestäms utifrån förhållandet mellan delgasvolymerna från process- respektive avfallsförbränning.

Medlemsstaterna får fastställa regler för de undantag som anges i denna bilaga.

II.1 Särskilda bestämmelser för cementugnar som samförbränner avfall

Dygnsmedelvärden (för kontinuerliga mätningar). Provtagningsperioder och övriga mätkrav enligt artikel 7. Alla värden i mg/m^3 (dioxiner och furaner i ng/m^3). Halvtimmesmedelvärden kommer enbart att behövas för beräkning av dygnsmedelvärdena.

Resultaten från de mätningar som gjorts för kontroll av att utsläppsgränsvärdena iaktas skall omräknas till följande standardförhållanden: temperatur 273 K, tryck 101,3 kPa, 10 % syre, torr gas.

II.1.1 K – Totala gränsvärden för utsläpp

Förorening	K
Total stoftmängd	30
HCl	10
HF	1
NO _x för befintliga anläggningar	800
NO _x för nya anläggningar	500 ⁽¹⁾

Förorening	K
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V	0,5
Dioxiner och furaner	0,1

(¹) För tillämpningen av utsläppsgränsvärden för NO_x skall cementugnar i drift som har ett tillstånd i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning och som börjar samförbränna avfall efter det datum som nämns i artikel 20.3 inte anses vara nya anläggningar.

Fram till den 1 januari 2008 får undantag för NO_x medges av de behöriga myndigheterna för befintliga cementugnar med våtprocess eller cementugnar som förbränner mindre än tre ton avfall per timme, förutsatt att det i tillståndet föreskrivs ett totalt utsläppsgränsvärde för NO_x på högst 1 200 mg/m³.

Fram till den 1 januari 2008 får undantag för stoft medges av de behöriga myndigheterna för cementugnar som förbränner mindre än tre ton avfall per timme, förutsatt att det i tillståndet föreskrivs ett totalt utsläppsgränsvärde på högst 50 mg/m³.

II.1.2 K – Totala gränsvärden för utsläpp av svaveldioxid och totalt organiskt kol (TOC):

Förorening	K
SO ₂	50
TOC	10

Undantag får medges av den behöriga myndigheten i fall då totalt organiskt kol och svaveldioxid inte härrör från avfallsförbränning.

II.1.3 Gränsvärde för utsläpp av kolmonoxid

Gränsvärden för utsläpp av kolmonoxid kan fastställas av den behöriga myndigheten.

II.2 Särskilda bestämmelser för förbränningsanläggningar

II.2.1 Dygnsmedelvärden

Utan att det påverkar bestämmelserna i direktiv 88/609/EEG och i fall där det för stora förbränningsanläggningar fastställs strängare utsläppsgränsvärden i framtida gemenskapslagstiftning skall denna för respektive anläggningar och föroreningar ersätta de värden som fastställs i följande tabeller (K_{proc}). Följande tabeller skall då utan dröjsmål anpassas till sådana strängare utsläppsgränsvärden enligt förfarandet i artikel 17.

Halvtimmesmedelvärden kommer enbart att behövas för beräkning av dygnsmedelvärdena.

K_{proc}

K_{proc} för fasta bränslen i mg/Nm³ (syrehalt 6 %):

Förorening	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂ normalfallet		850	850–200 (linjär ökning från 100 till 300 MWth)	200
inhemska bränslen		eller avsvavlingsgrad ≥ 90 %	eller avsvavlingsgrad ≥ 92 %	eller avsvavlingsgrad ≥ 95 %
NO _x		400	300	200
Stoft	50	50	30	30

Fram till den 1 januari 2007 och utan att det påverkar gemenskapslagstiftning på området gäller inte gränsvärdet för NO_x för anläggningar som endast samförbränner farligt avfall.

Fram till den 1 januari 2008 får undantag för NO_x och SO₂ medges av de behöriga myndigheterna för befintliga samförbränningsanläggningar på 100–300 MWth med fluidiserad bädd-teknik som förbränner fast bränsle, förutsatt att det i tillståndet föreskrivs ett K_{proc}-värde på högst 350 mg/Nm³ för NO_x och högst 850 till 400 mg/Nm³ (linjär minskning från 100 till 300 MWth) för SO₂.

K_{proc} för biomassa i mg/Nm³ (syrehalt 6 %):

Med "biomassa" avses produkter bestående av vegetabiliskt material från jord- eller skogsbruk som kan användas för att utvinna energi samt avfall som är undantaget från det tillämpningsområde som avses i artikel 2.2 a i–v.

Förorening	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	300
Stoft	50	50	30	30

Fram till den 1 januari 2008 får undantag för NO_x medges av de behöriga myndigheterna för befintliga samförbränningsanläggningar på 100–300 MWth med fluidiserad bädd-teknik och som bränner biomassa, förutsatt att det i tillståndet föreskrivs ett K_{proc}-värde på högst 350 mg/Nm³.

K_{proc} för flytande bränslen i mg/Nm³ (syrehalt 3 %):

Förorening	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		850	850–200 (linjär minskning från 100–300 MWth)	200
NO _x		400	300	200
Stoft	50	50	30	30

II.2.2 K – Totala gränsvärden för utsläpp

K i mg/Nm³ (syrehalt 6 %). Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst 30 minuter och högst åtta timmar:

Förorening	K
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

K i ng/Nm³ (syrehalt 6 %). Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst sex och högst åtta timmar:

Förorening	K
Dioxiner och furaner	0,1

II.3 Särskilda bestämmelser för industrisektorer som inte omfattas av II.1 eller II.2 där avfall samförbränns

II.3.1 K – Totala gränsvärden för utsläpp

K uttryckt i ng/Nm³. Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst sex och högst åtta timmar:

Förorening	K
Dioxiner och furaner	0,1

K uttryckt i mg/Nm³. Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst 30 minuter och högst åtta timmar:

Förorening	K
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

BILAGA III

Mätmetoder

1. Mätningarna för att bestämma koncentrationer av föroreningar i luft och vatten måste genomföras på ett sådant sätt att de blir representativa.
2. För samtliga föroreningar, inbegripet dioxiner och furaner, gäller att provtagning och analys, liksom kalibrering av automatiska mätsystem med referensmätmetoder, skall utföras enligt CEN-standarder. Om CEN-standarder saknas skall ISO-standarder, nationella eller internationella standarder som kan garantera data av likvärdig vetenskaplig kvalitet tillämpas.
3. I fråga om dygnsmedelvärden av utsläpp skall värdena på de 95-procentiga konfidensintervallen i de enskilda mätvärdena inte överskrida följande procentandelar av gränsvärdena:

Kolmonoxid:	10 %
Svaveldioxid:	20 %
Kvävedioxid:	20 %
Total stoftmängd:	30 %
Totalt organiskt kol:	30 %
Väteklorid:	40 %
Vätefluorid:	40 %

BILAGA IV

Utsläppsgränsvärden för utsläpp av avloppsvatten från rökgasrening

Föroreningar	Gränsvärden uttryckta i koncentrationer för ofiltrerade stickprov	
	95 % 30 mg/l	100 % 45 mg/l
1. Totalt suspenderat material enligt definitionen i direktiv 91/271/EEG		
2. Kvicksilver och kvicksilverföreningar omräknat till rent kvicksilver (Hg)	0,03 mg/l	
3. Kadmium och kadmiumföreningar omräknat till rent kadmium (Cd)	0,05 mg/l	
4. Tallium och talliumföreningar omräknat till rent tallium (Tl)	0,05 mg/l	
5. Arsenik och arsenikföreningar omräknat till ren arsenik (As)	0,15 mg/l	
6. Bly och blyföreningar omräknat till rent bly (Pb)	0,2 mg/l	
7. Krom och kromföreningar omräknat till rent krom (Cr)	0,5 mg/l	
8. Koppar och kopparföreningar omräknat till ren koppar (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nickel och nickelföreningar omräknat till rent nickel (Ni)	0,5 mg/l	
10. Zink och zinkföreningar omräknat till rent zink (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioxiner och furaner, beräknade som summan av enskilda dioxiner och furaner enligt bilaga I	0,3 mg/l	

Fram till den 1 januari 2008 får undantag för totalt suspenderat material beviljas av den behöriga myndigheten för befintliga förbränningsanläggningar förutsatt att det i tillståndet anges att 80 % av de uppmätta värdena inte får överskrida 30 mg/l och att inget av dem får överskrida 45 mg/l.

BILAGA V

GRÄNSVÄRDEN FÖR UTSLÄPP TILL LUFT

a) Dygnsmedelvärden

Total stoftmängd	10 mg/m ³
Organiska ämnen i gas- och ångform omräknat till totalt organiskt kol	10 mg/m ³
Väteklorid (HCl)	10 mg/m ³
Vätefluorid (HF)	1 mg/m ³
Svaveldioxid (SO ₂)	50 mg/m ³
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid. Gäller befintliga förbränningsanläggningar med en nominell kapacitet över 6 ton/h samt nya förbränningsanläggningar	200 mg/m ³ (*)
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid. Gäller befintliga förbränningsanläggningar med en nominell kapacitet på högst 6 ton/h.	400 mg/m ³ (*)

(*) Fram till den 1 januari 2007 och utan att det påverkar tillämplig gemenskapslagstiftning gäller inte detta gränsvärde för anläggningar som endast förbränner farligt avfall.

Undantag för NO_x får beviljas av den behöriga myndigheten för befintliga förbränningsanläggningar

- med en nominell kapacitet på ≤ 6 ton/h, förutsatt att det i tillståndet anges att dygnsmedelvärdena inte får överskrida 500 mg/m³ och att detta gäller fram till den 1 januari 2008,
- med en nominell kapacitet på > 6 ton/h men < 16 ton/h, förutsatt att det i tillståndet anges att dygnsmedelvärdena inte får överskrida 400 mg/m³ och att detta gäller fram till den 1 januari 2010,
- med en nominell kapacitet på > 16 ton/h men < 25 ton/h och som inte ger upphov till avloppsvatten, förutsatt att det i tillståndet anges att dygnsmedelvärdena inte får överskrida 400 mg/m³ och att detta gäller fram till den 1 januari 2008.

Fram till den 1 januari 2008 får undantag för stoft medges av den behöriga myndigheten för befintliga förbränningsanläggningar, förutsatt att det i tillståndet anges ett gränsvärde på högst 20 mg/m³ som dygnsmedelvärde.

b) Halvtimmesmedelvärden

	(100 %) A	(97 %) B
Total stofthalt	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Organiska ämnen i gas- och ångform omräknat till totalt organiskt kol	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Väteklorid (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Vätefluorid (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Svaveldioxid (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid. Gäller befintliga förbränningsanläggningar med en nominell kapacitet på över 6 ton/h samt nya förbränningsanläggningar	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) Fram till den 1 januari 2007 och utan att det påverkar tillämpningen av befintlig gemenskapslagstiftning skall utsläppsgränsvärdet för NO_x inte gälla anläggningar som förbränner enbart farligt avfall.

Fram till den 1 januari 2010 får undantag för NO_x beviljas av den behöriga myndigheten för befintliga förbränningsanläggningar med en nominell kapacitet på 6–16 ton/h, förutsatt att halvtimmesmedelvärdet inte överskrider 600 mg/m³ för kolumn A eller 400 mg/m³ för kolumn B.

c) **Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst 30 minuter och högst åtta timmar.**

Kadmium och kadmiumföreningar omräknat till rent kadmium (Cd)	totalt 0,05 mg/m ³	totalt 0,1 mg/m ³ (*)
Tallium och talliumföreningar omräknat till rent tallium (Tl)		
Kvicksilver och kvicksilverföreningar omräknat till rent kvicksilver (Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
Antimon och antimonföreningar omräknat till rent antimon (Sb)	totalt 0,5 mg/m ³	totalt 1 mg/m ³ (*)
Arsenik och arsenikföreningar omräknat till ren arsenik (As)		
Bly och blyföreningar omräknat till rent bly (Pb)		
Krom- och kromföreningar omräknat till rent krom (Cr)		
Kobolt och koboltföreningar omräknat till ren kobolt (Co)		
Koppar och kopparföreningar omräknat till ren koppar (Cu)		
Mangan och manganföreningar omräknat till rent mangan (Mn)		
Nickel och nickelföreningar omräknat till rent nickel (Ni)		
Vanadin och vanadinföreningar omräknat till rent vanadin (V)		

(*) Fram till den 1 januari 2007 medelvärden för befintliga anläggningar som fått sitt drifttillstånd före den 31 december 1996 och som endast förbränner farligt avfall.

Dessa gränsvärden omfattar även gas- och ångformiga förekomster av de aktuella tungmetallerna och deras föreningar.

d) **Medelvärdena skall bestämmas under en provtagningsperiod på minst sex och högst åtta timmar. Utsläppsgränsvärdet avser den totala koncentrationen av dioxiner och furaner beräknad med hjälp av begreppet toxisk ekvivalens enligt bilaga I.**

Dioxiner och furaner	0,1 ng/m ³
----------------------	-----------------------

e) **Följande gränsvärden för utsläpp av kolmonoxid i rökgaserna får inte överskridas (med undantag av start- och stopperioderna):**

- 50 mg/m³ bestämt som dygnsmedelvärde,
- 150 mg/m³ för minst 95 % av alla 10-minutersmedelvärden eller 100 mg/m³ för samtliga halvtimmesmedelvärden, i båda fallen bestämda med prover tagna under en godtycklig 24-timmarsperiod.

Den behöriga myndigheten får medge undantag för förbränningsanläggningar med fluidiserad bädd-teknik, förutsatt att det utsläppsgränsvärde för kolmonoxid som anges i tillståndet är högst 100 mg/m³ angivet som timmedelvärde.

f) **Medlemsstaterna får fastställa regler för de undantag som anges i denna bilaga.**

BILAGA VI

Formel för beräkning av utsläppskoncentration vid procentuell standardsyrekoncentration

$$E_s = \frac{21 - O_s}{21 - O_M} \times E_M$$

E_s = beräknad utsläppskoncentration vid procentuell standardsyrekoncentration

E_M = uppmätt utsläppskoncentration

O_s = standardsyrekoncentration

O_M = uppmätt syrekoncentration

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 december 2000

om att inte uppta quintozen som ett verksamt ämne i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne

[delgivet med nr K(2000) 4136]

(Text av betydelse för EES)

(2000/816/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/868/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 fjärde stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2266/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.3a b i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG skall kommissionen påbörja ett arbetsprogram som syftar till att undersöka de verksamma ämnen som används i växtskyddsprodukter som redan fanns på marknaden den 15 juli 1993. I förordning (EEG) nr 3600/92 fastställs närmare bestämmelser för genomförandet av programmet.

- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 933/94 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2230/95 ⁽⁶⁾, där de verksamma ämnen fastställs som skall utvärderas inom ramen för förordning (EEG) nr 3600/92, fastställs även en rapporterande medlemsstat för utvärderingen av varje ämne samt anges de producenter av varje verksamt ämne som har gjort en anmälan i tid i enlighet med artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 3600/92.

- (3) Quintozen är ett av de 90 verksamma ämnen som anges i förordning (EG) nr 933/94.

- (4) I enlighet med artikel 7.1 c i förordning (EEG) nr 3600/92, överlämnade Grekland, som utsetts till rapporterande medlemsstat, den 1 december 1997 en rapport till kommissionen om sin utvärdering av de uppgifter som anmälarna överlämnat i enlighet med artikel 6.1 i den förordningen.

- (5) Efter att ha mottagit rapporten från den rapporterande medlemsstaten inledde kommissionen samråd med både medlemsstaternas experter och huvudanmälaren (Uniroyal Chemicals), i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EEG) nr 3600/92.

- (6) Medlemsstaterna och kommissionen har granskat Greklands utvärderingsrapport inom ramen för Ständiga kommittén för växtskydd. Resultatet av denna granskning presenterades den 13 juli 2000 i form av en kommissionsrapport om quintozen, i enlighet med artikel 7.6 i förordning (EEG) nr 3600/92.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 276, 28.10.2000, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 259, 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 107, 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 225, 22.9.1995, s. 1.

- (7) Resultatet av de utvärderingar som har gjorts på grundval av lämnade uppgifter har inte visat att man kan anta att de växtskyddsmedel som innehåller quintozen, med de förslagna användningsföreskrifterna, i allmänt uppfyller de krav som anges i artikel 5.1 a och 5.1 b i direktiv 91/414/EEG. Särskilt gäller detta säkerheten för användare och konsumenter som potentiellt exponeras för quintozen och beträffande ämnets beständighet i miljön och dess möjliga inverkan på icke målorganismer.
- (8) Huvudansmälararen har meddelat kommissionen och den rapporterande medlemsstaten att den inte längre vill delta i arbetsprogrammet för detta verksamma ämne och att ytterligare uppgifter därför inte kommer att lämnas.
- (9) Det är därför inte möjligt att uppta detta verksamma ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG.
- (10) En övergångsperiod under vilken kvarvarande lager av de växtskyddsmedel som innehåller quintozen och som är tillåtna av medlemsstaten får omhändertas, lagras, släppas ut på marknaden och användas i enlighet med artikel 4.6 i direktiv 91/414/EEG skall begränsas till högst 18 månader för att kvarvarande lager inte skall användas mer än under en ytterligare vegetationssäsong.
- (11) Detta beslut påverkar inte de eventuella åtgärder som kommissionen kan komma att vidta i ett senare skede avseende detta verksamma ämne, inom ramen för rådets direktiv 79/117/EEG⁽¹⁾.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Quintozen skall inte upptas som ett verksamt ämne i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall se till att

1. godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller quintozen återkallas senast 6 månader efter den dag då detta beslut antagits,
2. inga godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller quintozen beviljas eller förnyas enligt det undantag som anges i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG från och med den dag då detta beslut antagits.

Artikel 3

En eventuell övergångsperiod som beviljas av medlemsstaten under vilken kvarvarande lager får omhändertas, lagras, släppas ut på marknaden och användas i enlighet med artikel 4.6 i direktiv 91/414/EEG skall vara så kort som möjlig och upphöra senast 18 månader efter den dag då detta beslut antagits.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 36.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 december 2000

om att inte uppta permetrin som ett verksamt ämne i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om upphävande av tillstånd för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne*[delgivet med nr K(2000) 4140]*

(Text av betydelse för EES)

(2000/817/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/68/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 fjärde stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2266/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.3a b i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG skall kommissionen påbörja ett arbetsprogram för att undersöka de verksamma ämnen som används i växtskyddsprodukter som har funnits på marknaden sedan den 15 juli 1993. I förordning (EEG) nr 3600/92 fastställs närmare bestämmelser för genomförandet av programmet.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 933/94 ⁽⁵⁾ av den 27 april 1994, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2230/95 ⁽⁶⁾, där de verksamma ämnen fastställs som skall utvärderas inom ramen för förordning (EEG) nr 3600/92, fastställs även en rapporterande medlemsstat för utvärderingen av varje ämne samt anges de producenter av varje verksamt ämne som har gjort en anmälan i tid i enlighet med artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 3600/92.
- (3) Permetrin är ett av de 90 verksamma ämnen som anges i förordning (EG) nr 933/94.
- (4) I enlighet med artikel 7.1 c i förordning (EEG) nr 3600/92, överlämnade Irland, som hade utsetts till rapporterande medlemsstat, den 10 juni 1998 en rapport till kommissionen om sin utvärdering av de uppgifter som

anmälarna överlämnat i enlighet med artikel 6.1 i den förordningen.

- (5) Kommissionen och medlemsstaterna har granskat Irlands utvärderingsrapport inom ramen för arbetet i Ständiga kommittén för växtskydd. Resultatet av denna granskning presenterades den 13 juli 2000 i form av en kommissionsrapport om permetrin, i enlighet med artikel 7.6 i förordning (EEG) nr 3600/92.
- (6) Av utvärderingarna framgår det att de uppgifter som lämnats inte är tillräckliga för att påvisa att de växtskyddsmedel som innehåller permetrin, med de föreslagna användningsföreskrifterna, uppfyller de krav som fastställs i artikel 5.1 a och 5.1 b samt i artikel 5.2 b i direktiv 91/414/EEG.
- (7) Anmälarna har underrättat kommissionen och den rapporterande medlemsstaten att de inte längre önskar delta i arbetsprogrammet för det verksamma ämnet. De ytterligare uppgifter som krävs för att visa att permetrin helt uppfyller kraven i direktiv 91/414/EEG kommer därför inte att överlämnas.
- (8) Det är därför inte möjligt att uppta detta verksamma ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG.
- (9) Framlagd teknisk bevisning tyder på att en fortsatt begränsad användning av permetrin inom skogsbruk kan tillåtas medan forskningen efter effektiva alternativ pågår, under förutsättning att lämpliga åtgärder för att minska riskerna vidtas.
- (10) En övergångsperiod under vilken kvarvarande lager av de växtskyddsmedel som innehåller permetrin och som är tillåtna av medlemsstaten får omhändertas, lagras, släppas ut på marknaden och användas i enlighet med artikel 4.6 i direktiv 91/414/EEG bör begränsas till högst 18 månader för att kvarvarande lager inte skall kunna användas mer än under ytterligare en vegetationssäsong.
- (11) Detta beslut påverkar inte de eventuella åtgärder som kommissionen kan komma att vidta i ett senare skede beträffande detta verksamma ämne inom ramen för rådets direktiv 79/117/EEG ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 276, 28.10.2000, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 259, 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 107, 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 225, 22.9.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 36.

- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

8.2 i direktiv 91/414/EEG, med undantag för de användningsområden som avses i punkt 2.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 3

Artikel 1

Permetrin skall inte tas upp som ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG.

En eventuell övergångsperiod som beviljas av medlemsstaten i enlighet med artikel 4.6 i direktiv 91/414/EEG, skall vara så kort som möjlig och skall upphöra inom 18 månader efter den dag då detta beslut fattas. För de användningsområden som avses i artikel 2.2 skall övergångsperioden upphöra senast den 31 december 2003.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall garantera att

Artikel 4

1. godkännanden för all användning av växtskyddsmedel som innehåller permetrin återkallas senast sex månader efter den dag då detta beslut fattas, med undantag för de användningsområden som avses i punkt 2,
2. godkännanden för användning av växtskyddsmedel som innehåller permetrin i plantmaterial i skogsbruk återkallas senast den 25 juli 2003,
3. det från och med den dag då detta beslut fattas inte beviljas eller förnyas några godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller permetrin enligt det undantag som anges i artikel

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 december 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 19 december 2000****om att godta ett åtagande som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Republiken Indien och Republiken Korea***[delgivet med nr K(2000) 3905]*

(2000/818/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 ⁽²⁾, nedan kallad grundförordningen, särskilt artiklarna 8 och 9 i denna,

efter samråd med Rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Genom förordning (EG) nr 1472/2000 ⁽³⁾ införde kommissionen preliminära antidumpningstullar på import till gemenskapen av polyesterstapelfibrer med ursprung i Indien och Republiken Korea.
- (2) Efter det att kommissionen infört de provisoriska antidumpningsåtgärderna fortsatte den med undersökningen avseend dumpning, skada och gemenskapens intresse. De slutgiltiga undersökningsresultaten och slutsatserna anges i rådets förordning (EG) nr 2852/2000 ⁽⁴⁾ rörande införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Indien och Republiken Korea.
- (3) Undersökningen bekräftade de preliminära undersökningsresultaten rörande skadevållande dumpning i samband med import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Indien och Republiken Korea.

B. ÅTAGANDE

- (4) Efter införandet av de provisoriska antidumpningsåtgärderna gjorde en exporterande tillverkare i Indien som deltagit i undersökningen ett åtagande. Åtagandet innebär att den exporterande tillverkaren i fråga erbjuder sig att sälja till sina icke-närstående kunder i gemenskapen till priser som inte understiger ett visst minimipris.
- (5) Kommissionen anser att det åtagande som gjorts av det indiska företaget, Reliance Industries Limited, kan godtas, eftersom det undanröjer dumpningens skadliga verkningar. Dessutom kommer de detaljerade rapporter som företaget åtagit sig att regelbundet lämna till

kommissionen att möjliggöra effektiv övervakning, och företagets struktur är sådan att kommissionen anser att risken för att åtagandet kringgås är begränsad.

- (6) I syfte att se till att åtagandet faktiskt efterlevs och övervakas bör det, i samband med att det till en tullmyndighet inges en begäran om övergång till fri omsättning inom ramen för åtagandet, endast beviljas befrielse från tullen om en affärsfaktura som innehåller de uppgifter som anges i bilaga C till rådets förordning (EG) nr 2852/2000 uppvisas, vilka är nödvändiga för att tullen skall kunna förvissa sig om att sändningarna överensstämmer med affärshandlingarna i erforderlig utsträckning. I de fall en sådan faktura inte uppvisas eller inte avser den produkt som uppvisas för tullen bör i stället den tillämpliga antidumpningstullen betalas.
- (7) Vid misstanke om överträdelse av åtagandet eller vid överträdelse eller återtagande av detta kan en antidumpningstull införas, i enlighet med artikel 8.9 och 8.10 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det åtagande som gjorts av Reliance Industries Limited, Mumbai, Indien (TARIC-tilläggsnummer A212) inom ramen för antidumpningsförfarandet rörande import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Indien och Republiken Korea godtas härmed.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Detta beslut är till alla delar bindande och direkt tillämpligt i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2000.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 257, 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 166, 6.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Se sidan 17 i detta nummer av EGT.